

LA CRISI DELS REFUGIATS SIRIANS A PALAMÓS



ÍNDEX

| | |
|-------------------------------------|-----|
| 1. Introducció | 3 |
| 1.1 Motivació personal..... | 3 |
| 1.2 Hipòtesi..... | 3 |
| 2. Metedologia | 3 |
| 3. Explicació del tema | 7 |
| 3.1 Notícies sobre el tema..... | 16 |
| 4. Part Pràctica | 17 |
| 4.1 Implicació Individual..... | 52 |
| 4.2 Implicació Institucional..... | 70 |
| 4.3 Implicació social-privada..... | 79 |
| 5. Conclusions | 81 |
| 6. Annexos | 108 |
| 7. Webgrafia | 110 |

LA CRISI DELS REFUGIATS SIRIANS A PALAMÓS

1.INTRODUCCIÓ

1.1 MOTIVACIÓ PERSONAL

Aquest tema va ser una de les propostes del meu tutor de treball. Realment en el primer moment que el va proposar, va cridar-me l'atenció. És un tema actual, impactant i realment important. Així que vaig decidir desenvolupar-ho aquí, al meu poble, a Palamós. El Periodisme sempre m'ha interessat. He pensat en dedicar-m'hi, però no estic del tot segura. Aquest treball realment es basa en això: estar pendent de les notícies, dels diaris, investigar, entrevistar...I per tant, es una bona pràctica per saber si és realment el que m'agrada. I em sembla força entretingut així que, per què no? Crec que si aconseguixo desenvolupar-ho de la manera adequada pot arribar a ser un treball força interessant i impactant. I per aquest motiu, vaig decidir que m'agradaria tirar-ho endavant. A més captivar-me en el món d'unes persones que lluiten per les seves famílies i la seva supervivència i veure com persones que no tenen res a veure amb el conflicte intenten ajudar i posar de la seva part...M'illusiona, m'anima i m'ajuda a tenir fe en el nostre món, en un món millor on mereixi la pena estar-hi.

1.2 HIPÒTESI

Realment no tinc una hipòtesi cap aquest treball, no sé cap a on em portarà, ja que el meu treball consisteix en intentar averiguar quina ha estat la implicació de la gent de Palamós, les seves accions i què en pensen al respecte L'única previsió que puc fer al respecte és que crec que Palamós s'haurà implicat en tot el que hagi pogut sobre el tema.

2.METEDOLOGIA

Dividiré aquest treball en 3 parts:

-La **Implicació individual** de les persones que han posat de la seva part en aquesta crisi humanitària. Persones que són de Palamós, o han viscut al poble.

-La **implicació institucional** de l'Ajuntament, nocions al ple, la posició dels partits polítics, iniciatives que s'han portat a terme, etc.

-La **Implicació social-privada** de centres educatius, fundacions, associacions, etc...

D'aquesta manera podré observar en un sentit més ampli l'interès i l'actuació de Palamós. Des de les persones particulars fins a les institucions del poble.

3. EXPLICACIÓ DEL TEMA

Aquest treball vull que tracti sobre el tema dels refugiats, concretament dels sirians, a Europa. Però bàsicament centrar-me a un nivell local enfoca't cap al nostre poble, Palamós. Vull intentar conèixer el tema més a fons. Què han fet les entitats de Palamós al respecte, què n'opinen, què voldrien canviar....Estarien disposats a acollir aquestes persones? Tothom té la mateixa opinió al respecte?

Abans de res... Què vol dir ser refugiat? "Ser un refugiat significa viure al marge de la societat, exclòs de la rellevància social o política. La dona o l'home refugiat pot haver estat en el passat important, o haver desenvolupat un càrrec en la vida. Segons ACNUR un refugiat: "és tota persona que ha fugit del seu país per motius bèl·lics, temor a ser perseguida per causa de la seva religió, nacionalitat, ètnia, creences polítiques o pertinença a un grup social determinat, i que, a causa de la seva por no vol o no pot tornar al seu país".

Primerament per poder començar a desenvolupar aquest treball haurien de fer una petita introducció sobre el conflicte. Què és la crisi dels Refugiats? A què és donada?

La crisi dels refugiats sortits de Síria marca una greu situació social i humanitària. Són dotzenes de milers de persones les que fugen i intenten escapar de la guerra de l'Orient Mitjà. Amb aquest propòsit tant adults com nens posen en perill les seves vides travessant el Mediterrani. A més a més, milers de persones no aconsegueixen el seu propòsit ja sigui perquè moren abans d'arribar a Europa o perquè una vegada ja han arribat a terra es troben amb el fet de que no hi ha reacció per part dels governs ni de la Unió Europea davant de la seva situació. Però la pregunta és...Per què a Europa arriben refugiats? A què és deu tot això?

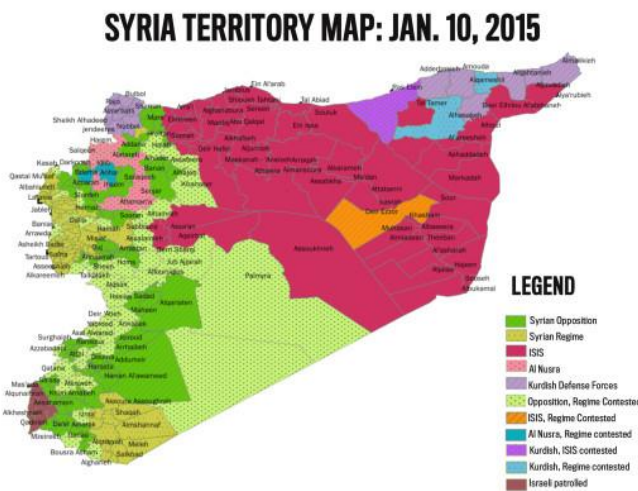
Tot això és deu a la guerra de Síria. En aquesta república àrab es va iniciar una dictadura en mans d'Hafez al-Asad. Després de la seva mort aquest va ser succeït pel seu fill, Bashar, que va governar el país fins el 2011, moment en que va estellar la Guerra Civil de Síria.

En els últims 5 anys la població siriana aproximadament amb uns 23 milions d'habitants ha viscut un autèntic infern. A més a més, l'any 2010 es va produir l'anomenada primavera àrab que va consistir en un seguit d'alçaments populars contra els règims dictatorials de la regió. És aquí quan s'inicien els primers conflictes a Túnez, el punt de partida, i a Egipte on es va produir un crític canvi de govern en una període de temps relativament curt. Això va donar lloc a que altres països adaptessin els seus règims fent algunes concessions democràtiques però en el cas de Síria i de Líbia hi va haver resistència per part dels que hi governaven.

A Líbia es produeix una revolta l'any 2010 mentre que a Síria Bashar Asad es troba al poder però amb l'impossibilitat de controlar tot el país. D'aquesta manera es produeix

una disputa entre les faccions per controlar el territori i amb això s'inicia una baralla entre elles i contra Assad.

Una de les faccions que es disputa pel control del territori i que porta combatent a Irak des de mitjans de la dècada passada és la perillosa Al-Qaeda la qual ha aconseguit estendre el seu domini, així com la seva infraestructura petrolífera, a bona part de Síria. Aquesta situació va provocar que la població hagués de fugir.



Síria el Juny, 2015

Síria no és només un país que intenta conquerir territori sinó que en ell habiten milions d'habitants. Persones, famílies normals i corrents que, com en qualsevol altre país, treballen per el que es seu, per construir un futur als seus fills...Per viure. I realment aquest objectiu es torna complicat tenint en compte que un gran nombre de persones (aproximadament 230.000) han mort des de 2010 a causa del conflictes i aproximadament uns altres 12 milions han sigut desplaçats.

El nombre d'aquestes persones desplaçades no ha deixat d'incrementar des de 2012 i 2014. L'ACNUR (Alto comisionado de las Naciones Unidas para los Refugiados) informava que més de 3,5 milions de Siris eren refugiats de manera que per al 2015 part d'aquests intentarien arribar a Europa.

Entre el Gener i el Juny del 2015 van arribar a les costes de Grècia més de 124.000 persones provinents de Síria i d'Irak. Durant aquell període més de 2000 perdien la vida en el Mediterrani. A principis de Setembre la Comissió Europea estava disposada a acollir uns 40000 refugiats però l'aparició de lanotícia d'un nen afogat amb 3 anys a la platja de Turquia va fer aparèixer una nova proposta de la Comissió que consistia en incrementar el nombre de refugiats a uns 120.000, tot i que podria arribar a la xifra de 200.000.



Molts dels refugiats buscaven refugi a països com Turquia, Jordània o el Líban. Turquia porta anys acollint refugiats i per tant es troben al límit de poder acollir-ne més. En canvi, pel que fa a Europa existeix una crisi europea per a rebre els refugiats siris que han passat pels països balcànics, quedant-se molts d'ells atrapats en la frontera amb Hongria. El ministre del qual no es va mostrar gens cooperatiu ja que, va anomenar als refugiats com a “ problema alemany” i es mostrava a favor de la construcció d'un mur per posar fi al flux migratori.

Països com Bulgària, Estònia, Polònia, la República Txeca y Eslovàquia han manifestat en varies ocasions la seva oposició als refugiats i al seu acolliment, bàsicament per la seva condició musulmana i per ser considerats una “ amenaça” pel fet de practicar altres religions .

Però no tot va ser negatiu. Davant de l'aparició de l'horripilant notícia del nen de 3 anys el primer ministre britànic, David Cameron, va anunciar que estava disposat a acollir refugiats mentre que el nostre país, Espanya, també va declarar que acolliria a la “ quota que es correspongui” davant de la proposta de la Comissió Europea de repartir els refugiats entre diversos països.

Centrant-nos en el nostre país, i en un context internacional, podem qualificar l'acollida com a ineficaç i descoordinada. Ja que, només s'ha obert la porta a 1.034 persones dins dels programes europeus, i la protecció és escassa.

Dels 17.337 refugiats que Espanya s'havia compromès a acollir davant les institucions europees, només n'ha acollit 1.034 dels quals 476 han anat a parar a Catalunya. Això suposen 2,2 refugiats per cada 100.000 habitants, una de les pitjors xifres del continent en relació amb la població. Aquest fet va ser denunciat per l'associació “ Casa Nostra, Casa Vostra” la qual va realitzar un concert al Palau Sant Jordi, el qual va omplir, a favor de que Barcelona aculli. Va ser la manifestació a favor dels refugiats més massiva d'Europa, amb una participació de 15000 persones. Tot i que es troba a la vuitena posició. Però, a més de ser un dels països que menys sol·licitants de protecció internacional han acceptat dins les seves fronteres, és també un dels que ofereixen una acollida més escassa en matèria d'ajudes socials i suport a la integració.

De fet, s'han donat casos en què les entitats han presentat projectes per obrir centres d'acollida a Catalunya sense que l'ajuntament ni la Generalitat en sabessin res. Els fons europeus FAMI, dotats amb 3.200 milions d'euros, per finançar l'acollida de refugiats i migrants, es distribueixen a través dels estats membres, sense accés directe per a les administracions locals i autonòmiques, per molt que són les que, a la pràctica, acaben havent de gestionar les necessitats de l'acollida i la inserció.



Grup de 38 sirians i iraquians procedents dels Camps de Grècia que van arribar al setembre i van ser distribuïts per diferents centres de l'Estat.

Concert al Palau Sant Jordi, Barcelona, a favor de l'acolliment de refugiats.



Tot i l'acollida de certa quantitat de persones aquesta crisi, que comporta la travessia de la Mediterrània, també ha deixat una quantitat important de persones durant el trajecte. Aproximadament hi ha hagut 258 refugiats morts al Mediterrani aquest any. Aquest és un dels motius pels quals Creu Roja i la Mitja Lluna Vermella han reforçat les seves accions per atendre aquestes persones i evitar que aquest número de morts segueixi incrementant. Des de l'inici de la crisi dels refugiats Creu Roja i la Mitja Lluna Vermella han assistit a més de 385.000 emigrants.

En primer lloc, abans de centrar-me en la implicació de cadascuna de les persones i institucions m'agradaria esmentar els esdeveniments i notícies que han tingut lloc a Palamós relacionades amb el tema:

3.1 NOTÍCIES SOBRE EL TEMA

El **9 de Setembre del 2015** tant a la web de palamos.cat com a la web de Costa Brava TV es va publicar la següent notícia: “ L'Ajuntament de Palamós modificarà el crèdit”.

El govern de Palamós ha decidit fer una modificació de crèdit per tal de poder finançar unes obres a l'Ajuntament que n'han de millorar l'accés i amb una nova distribució dels serveis també d'atenció ciutadana.

L'obra costarà uns 50 mil euros, una xifra superior al projecte que s'havia plantejat inicialment però que al sumar-hi la supressió de barreres arquitectòniques s'ha encarat.

La CUP i el PP van sumar-se a l'aprovació del govern que treballa en minoria buscant suports però el PSC i Junts per Palamós i Sant Joan van votar-la en contra. Per

l'oposició l'Ajuntament hauria de caminar cap a la finestreta única i s'hauria d'invertir en formació i tecnologia en comptes d'obres.

En el mateix plenari i per unanimitat Palamós s'ha convertit en ciutat d'acollida dels milers de refugiats víctimes dels conflictes armats a la Mediterrània. Es va aprovar una moció per urgència i signada per tots els grups per tal que políticament Palamós es posi ja a treballar preparant l'acollida i la inserció de refugiats.

Segons dades de l'ACNUR aproximadament 322 mil persones han creuat la Mediterrània durant aquest any fugint de la violència i la persecució. La meitat d'aquests refugiats provenen de Síria.

El **14/09/2015** Creu Roja Catalunya va fer una crida a no acollir refugiats en domicilis particulars. L'entitat raona que l'acollida d'aquestes persones s'haurà de fer a llarg termini i que, per tant, se'ls ha de facilitar un habitatge que respongui a aquestes condicions. Creu Roja aposta per agilitar al màxim els processos d'acollida per part dels diferents països europeus, abans no arribi la tardor.

Catalunya s'ha mobilitzat per tal d'ajudar en aquesta tasca i ja hi ha municipis, com és el cas de Calonge, on s'ha començat a llistar famílies voluntàries disposades a fer acollida. Creu Roja Catalunya, però, ho desaconsella. Així ho ha explicat el seu coordinador, Enric Morist. La Generalitat ha calculat que Catalunya estaria en disposició d'acollir uns 5 mil refugiats. La setmana passada, el Ple de l'Ajuntament de Palamós va aprovar una moció en què mostra la seva disposició a col·laborar en aquest procés.

El **13/10/2015** a ràdio Palamós es va publicar un altre notícia relacionada amb el tema: “ Els síndics locals donen suport a l'ajuda als refugiats sirians. “El fòrum que aplega els síndics de greuges i defensors locals de Catalunya ha fet un manifest públic a favor de l'acollida de refugiats sirians. Els síndics, entre els quals hi ha el de Palamós, Jordi Sistach, se sumen als esforços i les campanyes que, des de les ciutats, s'estan fent per respondre a aquesta situació d'emergència i reclamen mecanismes per pal·liar la crisi humanitària dels refugiats. Els síndics destaquen especialment la reacció que hi ha hagut des de l'àmbit municipal.

A Palamós, en el Ple del mes de setembre ja es va aprovar per unanimitat una moció en què el municipi es posa a disposició per col·laborar en l'acollida de refugiats sirians.

I, finalment, el **2/02/2016** es publica una notícia de nou relacionada amb el tema titulada: “ Palamós veu improbable acollir refugiats de guerra”. Totalment contrària al missatge que transmetia la notícia del 2015.

Quasi cinc mesos després d'haver aprovat una moció per a l'acolliment de refugiats polítics, l'Ajuntament de Palamós gairebé descarta que en puguin arribar. Espanya,

que en el seu moment ja es va oposar a les quotes que va fixar la Unió Europea, està fora d'aquestes rutes de trànsit. A més, el mateix Estat fixa que els municipis acollidors tinguin un mínim de 20 mil habitants, condició que Palamós no compleix.

El **8 de setembre** de l'any passat, el Ple de l'Ajuntament de Palamós va aprovar una moció consensuada per tots els grups polítics, que mostrava el compromís del municipi amb l'acollida de refugiats. El text reclamava a Europa més implicació en el tema, però també reivindicava els municipis com a territoris d'acollida. En aquell moment també es va decidir que la Junta de Portaveus municipal i la Taula Palamós Solidari coordinarien les actuacions a realitzar. Gairebé cinc mesos després, però, quasi no s'ha avançat res. A Espanya no arriben refugiats perquè les seves rutes busquen el centre i el nord d'Europa, i perquè els acords dins la UE per repartir la càrrega entre països membres han estat qüestionats permanentment. L'Estat espanyol té la competència de gestionar l'acollida de refugiats i, d'entrada, fixa que els municipis que hagin de participar en aquest procés han de tenir un mínim de 20 mil habitants. Palamós no arriba a aquest mínim. La regidora d'Acció Social, Natàlia Casellas, explica que ara mateix és força improbable que el municipi acabi acollint cap refugiat de guerra. Casellas destaca que l'Ajuntament havia recollit oferiments de particulars per col·laborar en l'acollida de refugiats.

La Generalitat va crear també un comitè específic per tractar el tema de l'acollida de refugiats. Hi estan representats el Govern, ONG's, el Fons Català de Cooperació i els municipis, a través de les diputacions. El comitè està dividit en grups de treball. Un d'ells s'ocupa de fer un inventari de recursos i és l'únic que ha fet arribar un formulari a l'Ajuntament de Palamós.



Tot i aquestes notícies Palamós sempre s'ha mostrat molt receptiu en aquest aspecte. L'any passat, concretament el 10 i el 12 de juny del 2016, va tenir lloc un esdeveniment solidari per donar ajudes als refugiats.

PALAMÓS SOLIDARI

Divendres 10 de juny 2016

Església Santa Maria del Mar

22h concert solidari

Diumenge 12 de juny

Passeig del Mar

10h activitats i tallers infantils
a càrrec de les associacions de Palamós

13h xerrada a càrrec de cooperants
de Proem-aid i EREC

14h lectura d'un manifest
per part de la Taula
Solidària de Palamós

14h fideuada solidària

**JORNADES
A BENEFICI
DELS
REFUGIATS**

A palamos.cat es va publicar una notícia que explicava detalladament les activitats realitzades i el motiu:

L'Associació Taula Palamós Solidari i l'Àrea d'Acció Social i Ciutadania de l'Ajuntament de Palamós organitzen el diumenge 12 de juny, una activitat solidària a benefici de les ONG's que donen suport als refugiats sirians. Es tracta concretament de les organitzacions Proem-aid i EREC que han treballat a Grècia i sobre el terreny amb les persones refugiades que arribaven a l'illa de Lesbos, assistint aquestes persones al camp d'Idomeni.

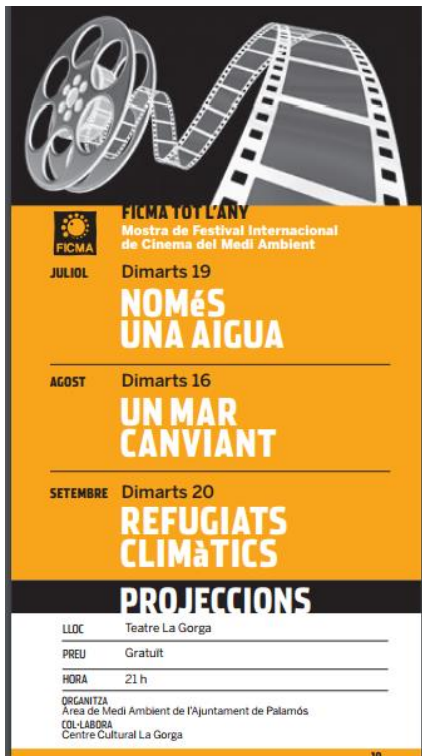
Amb aquest objectiu s'ha previst una jornada farcida d'activitats i tallers infantils oberts a la participació de tothom, que diverses entitats locals de caire cultural, social o esportiu de la vila organitzaran de les 10 a les 13 h a l'escenari del passeig del Mar.

A les 13 h aquest acte solidari seguirà amb una xerrada informativa que duran a terme els cooperants de les organitzacions Proem-aid i EREC sobre la seva tasca a Grècia i la situació dels refugiats. Posteriorment els representants de l'Associació Taula Palamós Solidari clouran aquesta part del programa amb la lectura d'un manifest de suport a les persones refugiades.

Finalment l'activitat de diumenge al passeig del Mar es tancarà amb una gran fideuada popular.

Aquesta proposta solidària es complementarà divendres dia 10 de juny amb un concert a càrrec de Guillem Batllori (baríton) i Gabriel Mata (piano), que tindrà lloc a les 22 h a l'església de Palamós.

L'any 2011 també s'ha realitzar una activitat relacionada amb el tema durant el juliol, l'agost i el setembre a la Sala d'Exposicions.



L'any 2016 també va tenir lloc un esdeveniment per mostra el suport palamosí cap als refugiats. L'esdeveniment va consistir en el següent:

Diumenge 29: Concert solidari SOS Refugiats a #Palamós, al bar musical Inagua silviatomas.net/concerts-maig-...

Diumenge 29 de Maig:

17:45h Projecció del documental
**"DE LA GUERRA AL EXILIJO,
 DESTINO EUROPA"**

19:00h Xerrada voluntaris ONG's

19:30h Concert **SILVIA TOMÀS**

AL PORT MARINA
 PALAMÓS, LOCAL 5:
 Inagua Bar Musical
ENTRADA INVERSA

15:42 - 22 may. 2016

Un altre esdeveniment relacionat a aportar aquest ajut va ser la recollida d'abrics per als refugiats de Síria que va tenir lloc el 29 d'octubre del 2015 a l'escola La Vila. Va ser organitzat per l'ampa.



Els camions amb aquests abrics i tota mena de productes van sortir el dia 9 de novembre cap a Croàcia.

Fa relativament poc, en comparació amb la resta de notícies, a Palamós va tenir lloc un altre esdeveniment solidari. Concretament el Dimarts 11 de Juliol d'aquest any. El fet va consistir en que PROEM-AID, un equip espanyol de professionals de les emergències que ajuden de forma voluntària des de desembre del 2015 en el surest de l'illa grega de Lesbos, va recollir fons a Palamós amb una xerrada de Joan Roca. Per conèixer més a fons aquesta notícia m'he posat amb contacte amb en Coque, Jorge, Balcázar un noi de Palamós de 30 anys que treballa com a bomber, porta 8 anys de professió, a Palafrugell i és membre de l'associació de PROEM-AID.

En Coque ha acceptat respondre'm una sèrie de preguntes relacionades amb aquesta notícia i amb la seva pròpia professió que també està relacionada amb els refugiats. La part de l'entrevista relacionada amb la xerrada de Joan Roca la deixo aquí. La part d'experiència personal la podreu veure a la part d'implicació individual:

ENTREVISTA JORGE BALCÁZAR SOBRE LA XERRADA



-Com és que vas decidir fer-te membre de PROEM-AID? Explica'm una mica en que es basa aquesta associació.

Bé, més que res després de tota aquesta crisi i al veure que dintre de la meva feina on hi ha les tasques de rescat, de recerca, etc.. I que sobretot té lloc a l'aigua, crec que hi puc tenir un forat. Vaig buscar informació de diferents ONG's i vaig trobar PROEM-AID que, bàsicament, està formada per personal d'emergència, bombers (com jo) de tota Espanya i hem estat treballant a Lesbos des del Novembre del 2015 fins al dia d'avui que encara estem allà. I d'aquí a dues setmanes, principis de Setembre, anem al Mediterrani Central. Ja tenim el vaixell, ja tenim la tripulació i hem aconseguit els diners.

Bàsicament tenim una funció, que és intentar rescatar el màxim de persones que estan en perill: que fugen de la guerra, que fugen de la misèria, que fugen de la pobresa... El que estem veient, i assistir. Simplement en el trajecte d'aigua intentar-ho fer molt més fàcil perquè arribin a terra i a partir d'allà ells ja continuen el seu camí.

-Quina és la teva feina dintre d'aquesta associació?

Tenim moltes feines un cop estem allà a la missió: A Lesbos sempre fem guàrdies nocturnes. Hem de diferenciar Lesbos amb el Mediterrani Central. Al Mediterrani Central estàs durant 15 dies dins del mar, en un vaixell gran (la nodrissa) i amb els de rescat. I et passes 15 dies allà al mig del mar. A Lesbos bàsicament treballàvem de nit. A partir de les 22h fins a la 12-h del migdia i anaven arribant embarcacions i simplement era assistir. Bé no simplement, que no és fàcil... Hi havia un equip que estava al mar amb l'embarcació nostre i hi havia un equip que estava a terra, i ens anàvem coordinant i anaven venint les barques. Després, depenent de cada situació, anàvem evolucionant. A vegades era més caòtic i a vegades eren desembarcaments més senzills.

Posteriorment a les tardes també fèiem tasques de col·laboració amb altres ONG's que consistia en: repartiment d'aliments, tasques dialogístiques...I ara, l'estiu passat i aquest estiu, hem engegat un projecte durant el matí que és de reconciliació aquàtica amb els nens. O sigui tots els nens que han vingut, que han fugit de la guerra i que estan als camps de refugiats doncs durant els matins els ensenyem a nadar. I ara mateix allà és on estàn els meus companys.

-Pel que fa a la recollida de fons a Palamós que es va fer dimarts 11 de Juliol a través de la xerrada de Joan Roca...De qui va ser l'idea d'organitzar aquesta recollida? Com es va executar?

A veure, dintre de PROEM-AID de tot Espanya hem fet un PROEM-AID a Catalunya on hi ha bombers de Barcelona,estic jo aquí a Palamós, algun company de Girona, també una companya d'aquí dels bombers a la Generalitat, etc. I anem fent activitats...Portem ja molt de temps. Palamós fa temps també va fer una arrosada i va recaptar fons per PROEM-AID, que no ve de nou la solidaritat de Palamós. Ja portàvem molt de temps darrere d'en Joan Roca per fer un show cooking, perquè mostrés la seva cara més solidària i ens recolzés dintre del nostre projecte, que ara comencem i és un projecte molt gran i molt ambiciós.

Com es va dur a terme? Bàsicament molta feina, contactes... Començar a parlar amb un, reunions amb un altre i anar fent. Després l'Ajuntament va col·laborar moltíssim, va posar l'espai del peix i va posar-ho quasi tot. I res, després coordinar coses amb la premsa, difusió, etc. Cal dir que vam tenir molt poc temps, em sembla que vam tenir 10 dies entre la difusió i l'esdeveniment i això ens ho va complicar una mica però vam estar al 80-90% d'aforament... Va ser molt intens.

-Va ser fàcil la participació i el fet de recollir aquests diners?

Bé, no va ser fàcil del tot. Sí que al final la gent respon però clar l'entrada ja de per si eren uns 30 o 35€. Clar,pica una mica...És normal, però també veure en Joan Roca fertun show cooking o en Salvador Brugués... Si t'agrada la cuina aquesta gent està al Top. Recordar que el Celler de Can Roca ha estat durant 3 anys el millor restaurant del món i que vingui aquí i t'ensenyi no té preu. I a part si és per un motiu solidari encara més. Per tant, la gent si ha apuntat.

-Quins eren els objectius dels diners obtinguts? On van ser enviats i per a què?

Un bàsicament. El Maydayterráneo, com t'he dit abans, és un projecte nou. Ens hem ajuntat amb salvament marítim humanitari, amb una altra ONG que estava treballant al costat de Lesbos i hem ajuntat forces per anar cap al Mediterrani Central. Aquest projecte en total; tenir l'embarcació, tenir el personal i la benzina són 254 mil euros i són 4 mesos d'estar allà per rescatar persones. I com és que ho hem aconseguit? Bàsicament amb esdeveniments com el de Palamós, algun de Barcelona, Sevilla, després el govern del País Basc ha pagat la meitat, o sigui que al final a poc a poc i anant fent tot suma. Aquests diners estan ingressats dintre del compte del Maydayterráneo i enviats per aquest propòsit.

-Quantes persones van assistir-hi? Quants diners van arribar a recaptar-se? Van assistir-hi unes 85 persones i es van recaptar entre uns 3000-3500 comptant amb marxandatge.

-Sabries dir-me alguna entitat d'aquí Palamós que participi en aquests actes i mostri interès per ajudar a totes aquestes persones refugiades?

Bé, l'Ateneu sempre ha intentat col·laborar o almenys hem pogut fer alguna història gràcies a l'Ateneu. El Club Natació Palamós en totes les seves activitats sempre hi ha un Càritas solidari. Des del Terra de Mar es va fer un donatiu a PROEM-AID, també s'ha fet un actiu al Living Nepal a Sant Joan de Déu que és de les que més conec i sé que està molt activa a escala social.

-Hi ha algun acte previst per part de PROEM-AID, ja sigui aquí a Palamós o a qualsevol altre lloc, per seguir donant suport a aquest fet?

Ara mateix no. S'està treballant però no podem dir res i esperem que sigui a Palamós i que l'Ajuntament respongui perquè si es fa el que es farà serà molt gran.

Fotos del acte:



Tot i que, a part de Palamós, a altres comarques també s'hi han realitzat esdeveniments i actes solidaris. Com per exemple:

El **6 de setembre del 2015** a betevé, un canal de televisió local de Barcelona, va ser publicada la següent notícia:

Els jugadors del CF Muntanyesa han sortit aquest diumenge al camp amb una pancarta de la penya Al Hueco que deia "Benviguts refugiats". El club de Nou Barris se suma així a la voluntat de convertir Barcelona en una ciutat refugi per als ciutadans de països en guerra que busquen asil a Europa. La pancarta s'ha situat al costat del de la Federació Catalana de Futbol, en què es demana "Prou violència al futbol", portada en aquest cas pels jugadors del Palamós, l'equip visitant avui a la Bombonera.



O que el **10 de Setembre del 2015** una notícia al Punt Diari informava de la creació d'un front comú i d'una coordinació de les capitals de comarca gironines per donar suport als refugiats:

“Representants de set capitals de comarca de la demarcació de Girona (Girona, la Bisbal d'Empordà, Figueres, Olot, Ripoll, Banyoles, Santa Coloma de Farners i Puigcerdà) es van reunir ahir a la capital per fer front comú i coordinar-se en l'acollida de refugiats sirians. La trobada es va fer el 9 de setembre. a la tarda i hi van assistir representants de la Bisbal, Banyoles, Figueres, Girona, Olot, Ripoll i Santa Coloma de Farners –Puigcerdà s'hi suma tot i que ahir no hi va ser present–, i va servir per aprovar un manifest en què de manera unànime “es fa palesa la solidaritat i voluntat d'establir una posició comuna per gestionar l'acollida dels refugiats, prevista en el termini d'entre tres i sis mesos”.

Els consistoris gironins demanen a l'Estat espanyol que transfereixi els recursos europeus als municipis per garantir “una major capacitat de gestió i oferir una acollida de qualitat”, i recorden que el rol municipal és vital en la situació actual. En la mateixa trobada, els municipis presents van acordar fer una aportació econòmica al Fons Català de Cooperació per garantir assistència en les rutes de fugida dels refugiats. Ara es crearà un grup de treball entre aquests municipis.

El 5/03/2017 una notícia a TV3 informava del fet que El camp de refugiats d'Idomeni, a la frontera entre Grècia i Macedònia, està a punt del col·lapse, segons les autoritats de la regió, que demanen al govern grec que declari l'estat d'emergència. La situació és insostenible, perquè el camp té una capacitat de només 1.600 refugiats. Per tant, podem deduir que l'acolliment era necessari.

Realment si hagués de parlar de totes les notícies sobre els refugiats no tindria fulls suficients. A Catalunya hi ha hagut una gran mobilització per aquest tema, però el meu objectiu és Palamós. Així que després d'aquesta introducció amb força notícies, que mostren diverses activitats, passaré a la pràctica. Bé, com ho faré? De la següent manera:

4.PART PRÀCTICA

La meva part pràctica consisteix en una sèrie d'entrevistes a diverses persones. Aquestes entrevistes van per blocs, com heu pogut veure a la metodologia, i a través d'elles vull conèixer:

1. Què és el que han sentit les persones que han estat allà i ho han vist en directe.
2. Què han dut a terme els representants de les institucions del municipi, què en pensen al respecte i quina és la feina que ells podrien dur a terme.
3. El mateix des del punt de vista d'escoles i entitats com Càritas i creu roja.

Crec que la millor manera de poder conèixer aquestes respostes és parlant directament amb aquestes persones, per tant, les entrevistes em semblen la millor opció.

4.1 IMPLICACIÓ INDIVIDUAL

Vaig voler establir contacte amb persones que van decidir passar a formar part d'aquest tema aportant la seva ajuda, ja sigui des de fent un documental per mostrar al món aquesta situació, fent de voluntari, etc... Qualsevol acció que incorporés el missatge d'ajudar a aquelles persones que necessitaven l'ajuda i que en aquest cas eren els refugiats i poder conèixer així les seves experiències personals. Parlar amb aquestes persones de manera individual també m'aporta conèixer la situació de forma més propera. És a dir, ja no passen a ser únicament els mitjans de comunicació els que m'informen de la situació, sinó que són persones reals, properes, les que m'expliquen quina és la situació perquè hi han estat personalment i poden explicar-m'ho de primera mà. Sense interessos, únicament des de l'experiència i la seva bona voluntat.

Vaig posar-me amb contacte amb la Gabriela Pérez Noceti, una dona de 47 anys que viu a Sant Antoni de Calonge i que és matrona de professió a l'hospital de Palamós. La Gabriela va estar a Grècia durant 5 mesos com a llevadora voluntària de Creu Roja per donar suport i oferir ajuda a les persones refugiades. A través d'una entrevista que em va concedir fer-li ens mostra la seva experiència i el seu punt de vista al respecte.

ENTREVISTA GABRIELA PÉREZ NOCETI



-Cuando fuiste a ayudar a los refugiados? Y dónde fuiste concretamente?

Fui de noviembre 2016 a abril 2017 a Grecia, al campo de refugiados de Ritsona, a unas dos horas de Atenas en la Isla de Evia.

-Fuiste de forma independiente o a través de alguna ONG o entidad? Fue decisión tuya?

Fui como delegada de Cruz Roja española, la cual estaba dando soporte a Cruz Roja griega, quien, a su vez está trabajando dando soporte al sistema público griego de salud. La decisión de ir fue una decisión personal, en la cual conté con el apoyo de mis dos hijos.

-Qué hizo que fueras a ayudar a esas personas? Qué hizo que te presentaras voluntaria?

Hacía tiempo que sentía una gran indignación por la situación que estaba ocurriendo en Grecia. Sobre todo un sentimiento de indignación e impotencia que me ha llevado a plantearme cómo podía ayudar de alguna manera. Estaba buscando opciones para ir, y me parecía mejor ir con una ONG que tuviera cierto respaldo porque sé que a veces, con toda la buena intención, si no conoces de primera mano lo que está pasando en el terreno, no es fácil realizar una acción que sea provechosa. Y me enteré de que estaban necesitando una Matrona en Cruz Roja.

-De qué trabajabas allí?

De Matrona y a veces de enfermera.

-Podrías describirme la situación de esas personas? Tanto de los niños, hombres y mujeres.

La situación es de total incertidumbre. Han huido de una guerra, han visto en muchos casos sus familias, sus pueblos, sus personas cercanas, sus trabajos, etc destruirse, y han optado por salir, la mayoría de las veces quedando las familias divididas entre sus ciudades de origen y las que emprenden el viaje. Es muy difícil la situación de estar en un punto que ni pueden volver a sus lugares de origen ni pueden seguir adelante. El estar atrapado sin saber si será posible salir de allí, ni cuándo, es muy angustiante.

Muchas familias están divididas, y a veces incomunicadas. Recuerdo por ejemplo el caso de una madre que me comentó que tenía dos hijos que había entregado a una mafia para que los pasara a Alemania, otra mujer que estaba muy deprimida, sola con tres hijos pequeños, y a su marido no lo habían dejado pasar de Turquía. Muchos casos que están esperando reunirse con familiares que han podido pasar a países como Alemania. Algunos se enteran de que algún familiar que ha quedado en sus países de origen ha sido herido por una bomba por ejemplo... he acompañado estas situaciones. He tenido que hacer un duelo en la distancia y es muy duro.

-Cuales fueron tus primeras impresiones?

Las primeras impresiones fueron como de estar viviendo una situación irreal. La diferencia de mundos (mi día a día antes de ir y el de los refugiados) es enorme en muchos sentidos.

-Qué es lo que más te ha impactado de trabajar con esas personas refugiadas?

La capacidad del ser humano de sobreponerse a las adversidades y tener esperanza. La fuerza de las madres para que sus hijos puedan tener una vida mejor.

-Has experimentado situaciones divertidas que te hicieran sonreír?

Sí, a veces en la consulta con mujeres, hablando de temas de sexualidad, surgían momentos de picaresca con algunas de ellas, y hasta habíamos creado algunas “palabras inventadas” para referirnos a ciertos temas que les generaba cierta incomodidad.

-Por lo que pudiste ver y sentir, cuáles eran las metas, los objetivos, de esas personas?

Por lo general la mayoría quiere volver a sus países cuando se mejoren. Sobre todo los guía encontrar un mejor futuro para sus hijos. También los que tenían profesiones. Por ejemplo, asistí a una familia en que los dos eran enfermeros de quirófano y su clínica había quedado destruida, querían poder trabajar ayudando a los demás refugiados. También había un medico dentro del campo.

-La gente que llega del mar, lo hace con muchos problemas? Si es así alguna te parece impactante o de verdadera vulnerabilidad?

La mayoría que yo conocí habían venido por tierra, caminando miles de kilómetros. Los que vienen por mar, a veces no llegan a sitio seguro. Hay ONGs que están trabajando en el rescate en el mar, porque hay mafias en los puntos de salida que los embarcan en condiciones muy precarias, hacinamiento, sin combustible suficiente, etc. Los grupos de defensa de los derechos humanos plantean que estas muertes no son accidentes, sino que pueden considerarse asesinatos. Existe una normativa de Derecho Internacional que dice que es obligatorio acoger a un refugiado que proviene de una guerra, y no se está cumpliendo con la cantidad de personas que se había acordado acoger en muchos países europeos.

En cuanto a la vulnerabilidad, creo que huyendo de un estado de guerra, el trauma y estrés que eso representa, ya los hace especialmente vulnerables. En el caso de mujeres embarazadas y niños, o ancianos, es especialmente difícil esta odisea.

-Las personas que trabajáis como voluntarios, así como los profesionales, estáis expuestos a peligros?

Las ONG grandes como Cruz Roja, MSF, etc, tienen protocolos muy estudiados y que has de formarte previamente en cuanto a normas de seguridad para los trabajadores en el terreno. Hay muchísima gente trabajando en ONG alrededor del mundo, y las situaciones son muy diferentes en diferentes contextos. Hay profesionales trabajando en zonas de conflicto armado y eso es especialmente peligroso. Incluso en situación de guerra existe una normativa internacional en la que las hospitales, y el personal sanitario de ONG no ha de ser atacado, porque son personas independientes, es decir que no toman partido en absoluto por ningún bando en los conflictos. (y esa es una de

los principios fundamentales de las ONG). Pero en los últimos años, esta normativa internacional ha sido vulnerada y han sido varios los casos de ataques propiciados a centros sanitarios, como por ejemplo el ataque perpetrado por USA al hospital en Afganistán en el que han muerto más de 30 civiles, y 9 trabajadores cooperantes de MSF. Este tipo de “errores” habían de ser considerados crímenes de guerra, que son crímenes contra la humanidad, y ser juzgados en un Tribunal Superior de Justicia.



Además de las situaciones citadas, el hecho de asistir constantemente a una población que está viviendo una situación de estrés tan importante, es a la vez muy estresante, y de hecho existe un canal de consulta (o de “ventilación emocional”) por si sientes que estás experimentando dificultades en gestionar tus emociones, o te sientes superad@, o estresad@ por la situación.

No es fácil dar una asistencia cercana, y profesional, y a la vez no tomar partido, o mantener una actitud objetiva y neutral, si te invade una profunda indignación, impotencia, y te cuestionas el sentido de justicia internacional.

Pero has de hacerlo, para dar una asistencia efectiva, y no hacerte daño psicológicamente al mismo tiempo.

-Crees que el cuerpo de voluntarios estaba cubierto o era necesaria más ayuda?

Siempre hacen falta más manos. Pero una de las cosas que más me aliviaba la sensación de impotencia, es ver que había muchísimos voluntarios trabajando de todas partes del mundo. Es importante que esta ayuda esté bien coordinada, porque de lo contrario, por más buena voluntad muchas veces complica más de lo que ayuda.

Igualmente, la idea principal que deberíamos no perder de vista es que la situación de los campos de refugiados son situaciones totalmente provisionales, y que no debería cronificarse (que es lo que está pasando). En el caso del campo en el que yo estaba, me he venido en el momento en el que me vino a sustituir una Matrona griega.

-Si tuvieras que quedarte con una imagen de esta experiencia, con cuál sería?

Las imágenes que me quedo son las que recibo cada tanto de alguna de las familias que asistí y me siguen enviando fotos para que vea cómo van creciendo sus bebés, y cómo siguen estando.

Una de las cosas más importantes que me pareció que debía transmitirles a esa gente es que ellos son importantes. A pesar de la lentitud de la burocracia y de lo mal que lo están pasando, somos muchas las personas que queremos ayudar y que creemos que es todo una gran injusticia.

-Como te sentiste después de tu llegada? I, ahora que ha pasado ya un tiempo?

Tenía ya muchas ganas de volver a ver a mis hijos, y a mis amigos. Pero a la vez, te sientes dividida con pena de no seguir acompañando a toda esa gente.

Me han recibido muy amorosos, la gente en general preguntando cómo está la situación, cómo se puede colaborar, etc.

-Que dirías a todas aquellas personas que no conocen a cerca de la situación real de todas aquellas personas?

Como primera cosa, que no debemos creer todo lo que nos dice la televisión. Hemos de buscar fuentes alternativas de información.

Por otro lado creo que hemos de ponernos en la piel de las familias que están pasando por estos trances. Nos ha pasado a lo largo de la historia y no podemos olvidarnos. La memoria es lo que nos dignifica como sociedades, como pueblos, como personas, más allá de procedencias, de banderas, de fronteras. Por ejemplo una experiencia que he tenido y sigo teniendo muy a flor de piel es la de la Maternitat d Elna, en la que gracias a una enfermera suiza, pudieron nacer de forma segura más de 500 bebés, de madres refugiadas de la guerra civil española, y se encontraban en campos de concentración franceses en 1939.

Y por último creo que debemos de pensar que tenemos la capacidad de cambiar las cosas, si nos manifestamos unidos. Además de manifestarnos en las urnas cuando elegimos nuestros gobernantes (eso también es muy importante) , hemos de exigirles responsabilidad en sus acciones.

-Cuál es tu opinión al respecto el tema? Si un ciudadano de éste pueblo, Palamós , quisiera ayudar...Que cree que debería hacer?

En mi opinión en general sobre el tema es que las guerras siempre siempre tienen un trasfondo económico. A modo ilustrativo nada más, no nos podemos olvidar que los países que participaron en la colonización de países musulmanes, o los que con la excusa de “buscar armas de destrucción masiva” que nunca existieron (como hacía

Bush apoyado por gobiernos europeos como en su momento el de Aznar en Irak), o en aras de la “liberación de la mujer” en Afganistán, etc. O que países como España está entre los que vende mayor cantidad de armas en el mundo...Esto me hace sospechar que la información que nos llega por los medios masivos de comunicación (lo que nos quieren hacer pensar), no es del todo objetiva.

Las pérdidas de vidas humanas, la destrucción de monumentos que identifican una cultura, los atentados, sean del bando que sean son, para mí, una muestra de que la humanidad fracasa en la solidaridad, en la visión global de la humanidad, en un mundo en donde no exista tanta desigualdad.

Para ayudar creo que lo primero es tomar consciencia, informarse y transmitir dicha información, participar de las movilizaciones...Pero no sólo en el tema de abrir fronteras, que también es importante. Por dar un ejemplo, algo que parecería sin relación: exijamos a nuestros gobiernos que se empleen energías renovables! No permitamos barbaridades como el impuesto al sol de Rajoy.Y es que además de proteger nuestro ambiente, la lucha por el petróleo es algo que está detrás de muchas (por no decir la mayoría) de estas guerras.

La Generalitat tiene un programa que no es muy conocido, en el que estoy participando pero aún no he hecho la formación que aún no ha empezado para personas que quieren acompañar a los que ingresen a Cataluña: Programa Català de Refugi.

Y para lo que quieran ir a trabajar en el terreno, que contacten con ONG que ya están trabajando allí y que conocen la situación. Hay muchas pero el verdadero cambio pasa no por asistirlos en situaciones de emergencia (que también es necesario), sino por exigir compromiso de nuestros gobernantes en todos estos temas que te comentaba antes. Y en mi manera de ver las cosas en ningún caso, ninguna guerra está justificada, y no podemos creernos en ningún caso, nunca más, que la violencia puede resolver la violencia.

El meu següent pas era buscar la informació i l'experiència de 3 persones que van anar, també per voluntat pròpia, en cerca de persones refugiades per dur a terme el seu projecte. Volien crear un documental, una pel·lícula, sobre aquesta crisi humanitària per fer conèixer la situació a altres persones.

A continuació vaig dirigir-me a Girona per poder parlar amb en Carles Batista, un periodista que actualment viu a Girona i treballa en una agència de comunicació que es diu Volcano Grup i que, a finals del 2015 va anar-se'n a Croàcia amb dos companys més a gravar un documental sobre la situació dels refugiats.



-Com vas assabentar-te de tot el tema dels refugiats? Amb qui ho vas parlar?

Jo en aquell moment, a finals del 2015, ja havia acabat la carrera (vaig acabar-la el Gener del 2014) i a l'estiu estava treballant d'una altra cosa. Vaig escoltar per la tele que a Hongria arribaven una gran quantitat de refugiats cada dia. I pues, per desgràcia, el periodisme és un ofici que funciona en part per les desgràcies que passen al món... Així que amb el meu company Adri vam dir: quan acabi l'estiu ens comprem una càmera i comencem a treballar de periodistes pagant-ho nosaltres, després ja ho vendrem, però hem d'anar allà i veure que està passant. I bàsicament ho vam fer per això, perquè ens va impactar molt el que vam veure per la tele i ho volíem viure en primera persona.

-Hi va haver algú que va influir en les teves decisions ?

No.

-Quan vas marxar? On vas anar?

Primer vam agafar un avió, ens vam plantar a Budapest, però a Budapest ja no quedava ningú perquè el govern que era d'extrema dreta, el govern de Viktor Orbán, que és com si aquí governés l'Anglada. I bé haig de dir que si ja el tracte que rebíem els turistes allà era vergonyós doncs els dels refugiats era... Clar, Budapest és una ciutat on un terç viu al carrer i això ja et diu una mica com tracten allà a la gent. Tota, vam arribar allà i no vam trobar refugiats, feia una setmana que els havien expulsat a tots i havien tancat les fronteres. Llavors vam agafar un tren i vam anar fins a la frontera amb Sèrbia, a Subotica que és una ciutat fronterera. Allà ja vam trobar bastants camps improvisats amb gent afganesa perquè hi havia Siris però també Afganesos. Els Siris tenien un poder econòmic bastant alt i els Afganesos no tenien un duro.

Llavors, els Afganesos on anaven es quedaven 1 o 2 mesos fins que aconseguien diners per seguir avançant. Els Siris en canvi mai passaven més de 48 hores al mateix lloc. Total que vam arribar allà i vam veure que només quedaven afganesos i, a més a més, molt pocs així que vam decidir anar fins a Tovarnik. Tovarnik és la frontera entre Sèrbia i Croàcia, i estava a 13 km del camp de refugiats de Lopatova que és un camp militar que en aquell moment estava ocupat per un gran nombre de refugiats. Vam agafar un tren i de Subotica, la frontera entre Hongria i Sèrbia, ens vam anar a Tovarnik, la frontera entre Sèrbia i Croàcia. A Croàcia ens hi vam trobar 4 mil persones només d'arribar. M'enrecordaré tota la vida que estàvem fins i tot una mica desesperats perquè no trobàvem refugiats enlloc i va ser arribar a Tovarnik, baixar del tren i no us

enganyo, eren gent i gent i gent.. Veies quilòmetres de gent en el que no es veia el final. I bé, dormint a terra, nens jugant...Algo desesperant. A més no hem d'oblidar que Sèrbia no és europea, però Croàcia sí. I va ser com sorprenent perquè està passant a la Unió Europea això. Gent que es regeix per la nostra constitució i està deixant que això passi. I aquesta va ser el primer gran impacte que vam tenir.

-On vas adreçar-te per a la cerca d'informació? És a dir tota la fase prèvia abans de que marxessis.

Institucions i òrgans oficials. La guerra de Síria és un conflicte molt complicat i és difícil d'analitzar si no tens bones dades i bones fonts d'informació i els periodistes ,sobretot, ens guiem molt amb un conglomerat d'ONG's que treballa sobre el terreny a Síria i que s'anomena l'Observatori Siri pels Drets i Humans i és ,probablement, l'única font d'informació que no està manipulada i que no porta fons a cap lloc perquè són gent síria i periodistes que es dediquen a això i treballen sobre el terreny a Síria. Cada cop ho fan menys perquè cada vegada hi ha menys país per influir però bé les dades que proporcionen són bastant fiables.

-Per què vas decidir anar a ajudar a aquelles persones? Què va fer que et presentessis voluntari?

Bé, jo no vaig anar de voluntari vaig anar a treballar el que passa és que un cop ets allà empatitzes tant que és molt difícil no voler ajudar a la gent.. Acabes fent de voluntari perquè si tens un mínim d'humanitat és algo instintiu no? I arribes allà i veus coses que em et canvien la perspectiva. Jo dic que el més difícil de tot, jo ho feia perquè m'obligaven perquè jo m'hagués quedat allà les nits però el més difícil de tot era tornar a l'hotel. A les 8 del vespre et deien "Ale, ja pots marxar" i els havies de deixar allà. I el més difícil era pensar que te n'anaves a dormir en un llit i que havies de deixar un nen de 2 anys dormint en una tenda de campanya envoltada d'escombraries. Això era el més difícil. No sé com dir-ho.. Has d'aprendre a distingir molt entre la teva feina i el que veus perquè si no seria molt complicat.

-Quina és l'organització en un camp de refugiats? I l'actuació de la policia i l'exèrcit al respecte?

Depèn. Nosaltres vam estar a Belgrado, vam estar-hi 3 setmanes (Tovarnik) i després ens vam anar l'última setmana a Belgrado, la capital de Sèrbia perquè la volíem visitar. Lopatova és un camp militar. Un camp militar vol dir que està totalment controlat per l'exèrcit d'aquell país. Està ben organitzat però és un camp molt opac. Per exemple, no hi havia cap manera humana d'arribar-hi, és a dir, nosaltres teníem l'alberg a 15 km i l'única manera d'arribar-hi era quedant amb algú del carrer, un conductor pirata d'aquests, i que t'hi portés. I ens cobraven al dia per fer 10 km uns 40€. Vull dir, hi ha molta gent que s'ha aprofitat d'això. Al camp militar tots els periodistes entràvem a les 11 del matí i a les 11 i 25 minuts ja havíem de ser fora, si no ens podien arrestar. I

estem parlant de periodistes europeus treballant en la Unió Europea. És a dir que no estàvem ni a Somàlia, ni a Kènia, ni a Croàcia, a 2 hores i mitja de vol d'aquí. I a mi m'han amenaçat per fer la meva feina.

En un camp militar els militars t'escolten. Quan tu entres vas amb l'autoritat militar del camp i amb una càmera que la controlen ells. Només et deixen gravar amb aquella càmera, fer fotos i ja està. I si tu et separen del grup o alguna cosa per l'estil t'arrisques a què et detinguin o a què et passi qualsevol cosa. I a més a més també hi havia molta "mala llet".

A Belgrado els camps eren improvisats. Què vol dir un camp improvisat? Doncs que de cop i volta en una plaça arriba a haver-hi tanta gent que si tots s'hi queden a acampar allò es converteix en un camp improvisat. Allà no hi ha cap mena d'autoritat. Allà vam poder entrevistar a qui vam volguer, vam conèixer el gran niu de refugiats... Perquè en el camp militar intentaves entrevistar a un refugiat i de seguida et venia un policia, et demanava la identificació, etc. Jo era un periodista acreditat pel col·legi de periodistes de Catalunya i poder em demanaven l'acreditació en el mateix camp unes 15 vegades en 2 hores. Doncs clar treballar així és una mica més complicat. Anaven amb molt de compte, controlaven molt el que volien que es veiés per la tele i el que no. I això és una mica el que a mi m'ha fet molta vergonya perquè realment a Croàcia en certs moments estaven fent bona feina però igualment no volien que es veiés. I en fi, pensa que on vam estar arribàven 30 mil persones al mes, unes 1000 persones diàries. I això és difícil de gestionar. És una crisi humanitària que ha trencat amb els valors. Jo crec que ha fet valdre que els interessos sempre passen per sobre dels valors de l'home. Sobretot quan parlem de migrants i de refugiats.

-Les persones que hi treballeu, esteu exposades a perills? Quines eren les vostres responsabilitats?

Bé, relativament. No és com treballar en una zona de guerra però clar és una zona on hi havia un clima de moltíssima tensió, són països molt pobres que no tenen diners, que estaven desbordats i greument destrossats. Per exemple, no és el mateix Croàcia que Macedònia. A Macedònia els tractaven com a gossos. Jo he vist 500 persones en un camp, ficar-se a ploure i agafar una lona d'aquestes de plàstic i començar a cobrir a la gent amb la lona perquè no es mullessin saps? Com si fossin un cotxe i allò que el tapes?, doncs igual. A Romania i Bulgària als refugiats la policia mateixa els atracava, els detenien i els feien passar 10 dies a la presó quan no portaven papers... Quan els papers els hi havien segurament robat en països anteriors: a Turquia, països distorsionats.. Vull dir, que han passat un autèntic drama d'ençà que han sortit de Síria fins a arribar a Europa. I desgraciadament Europa ha quedat molt retratada perquè el que hauria de fer és acollir-los. Per exemple d'Espanya havia d'acollir 16 mil refugiats i, per exemple, en el cas d'Espanya hi ha 1660 municipis això vol dir que toca a menys de 2 refugiats per municipi. Pràcticament no ens haguéssim ni adonat. I en

canvi, els únics culpables de tot el que està passant allà són les potències occidentals. No ens hem d'oblidar que som nosaltres els que anem allà a aprofitar-nos de la seva situació i no al revés. Llavors, és una situació molt complicada i amb molts interessos.

-Em podries explicar una mica com era la situació allà? Com viuen els habitants dels llocs on vas estar?

Jo vaig estar a Croàcia, Hongria i Sèrbia. Bé, a Belgrado, capital de Sèrbia, allà hi entren 1500 persones diàries. Posem-nos en situació, Belgrado és una ciutat de 2 milions i mig de persones és pràcticament com Barcelona. És una ciutat on inclús vaig trobar que hi ha més apreciació per el que és Sèrbia que no pas pel que és Croàcia. Sèrbia no és Europa i Croàcia sí. I això em va sobtar no? Perquè a més a més, per exemple, el mateix tracte de la policia a Sèrbia era molt més humà que a Croàcia i, en canvi, Croàcia tenia molts més diners per acollir i atendre en aquell moment als refugiats. I la situació era molt pitjor a Sèrbia que a Croàcia. Croàcia ho tenia totalment controlat, pràcticament si tu no anaves als llocs on sabies que hi havia (refugiats), el govern havia aconseguit que ni es veiés. Estava tot amagat. Sèrbia no, Sèrbia estava desbordada. Hi havia refugiats per tot arreu. A Belgrado pràcticament hi havia més siris que serbis. I bé dormint al carrer, etc. Ja et dic, a cada plaça hi havia una ONG que per voluntat pròpia havia muntat un lloc de menjar i en donaven. Jo vaig estar 3 setmanes fent bocates de Nocilla. També bocates de pernil... Que vale, que sí, que no tenen res per menjar i que els hi estàs regalant, però pots fer-ho de qualsevol altra cosa que no sigui de pernil saps? Que és l'únic que no mengen. Vull dir que, no sé també hi hagut molta "mala llet", perdoneu per l'expressió, però hi ha hagut "molta molta mala llet". També depèn molt del dia, jo he entrevistat a molts refugiats i ells et diuen tots el mateix.

Que per ells és un regal això perquè sinó serien morts. I clar, ells viuen això perquè és una reacció natural, humana... Pensa que he entrevistat a gent que de cop i volta estaven a casa seu, Alepo, i això que treus el cap per la finestra i veus que comencen a caure pamflets i agafes un i veus que diu que en 12 hores l'exèrcit rus arrasarà tota la zona i que has de marxar. I au, agafa la teva sogra, la teva dona, el teu nen que demà ho arrasen tot, marxes i au, a caminar cap a Europa. Clar, això no és ni 1 ni 2 ni 3. Igual que tots aquests discursos que diuen que venen terroristes i tal.. Jo amb tots els que vaig entrevistar no vaig conèixer a ningú que no hagués perdut algú per culpa del terrorisme Islàmic. 9 de cada 10 víctimes del terrorisme Islàmic són musulmanes. I tots odiaven amb totes les seves forces el Daesh perquè o li havien violat una germana o li havien matat un pare...I jo no he conegut ningú mai que odiés amb tanta força i tant fervor el terrorisme com aquella gent. I per això, fa tant de mal veure que la gent aprofita i fa discursos racistes aprofitant-se dels refugiats perquè l'únic que demostra és una ignorància absoluta i completa pel tema. Perquè és totalment fals, els refugiats odiaven el terrorisme, vull dir, el terrorisme per ells és el que els ha perjudicat més a la vida i és una de les coses que odien més.

-Quines van ser les teves primeres impressions?

El primer que vaig pensar és que va ser que era desengany molt gran. Perquè jo em pensava que seríem testimonis d'una cosa que sortirà als llibres d'història que és com "Europa està ajudant a gent que ve de fora". Però quan vaig arribar vaig veure que no... Que això d'ajudar res. Cada país es treia el marró de sobre com podia, si els havien de maltractar els maltractaven, que si es morien pel camí no passava res...I això per mi com a Europeu va ser un desengany. Jo no vull ser d'un continent on no respectin els drets humans. Clar, això com que no ens afecta doncs a vegades no ens hi parem a pensar. Jo no tinc fills però el dia que en tingui no vull, per exemple, que el meu fill visqui en un país on no respecten els drets humans. I això em va defraudar molt perquè, ja et dic, la Unió Europea ha quedat retratada. Ha demostrat que és un engany però bé entre això i la crisi econòmica, ja que ens diguin que ens fan fora d'Europa no em fa gens de por. Seria fins i tot alguna cosa bona des del meu punt de vista.

-Vas parlar amb persones refugiades? Quines eren les seves històries?

Sí... Són molt dures eh. Doncs mira per exemple, vaig aconseguir gravar a un noi a Belgrado que estava parlant amb el seu germà el qual estava detingut a Bulgària. Feia 3 setmanes que no sabia res d'ell, es pensava que estava mort. Ja feia 2 o 3 dies que ens coneixíem, em va venir i em va dir "Crec que avui podré trucar al meu germà" i li vaig dir "Pues ho vull gravar". I l'havien detingut a Bulgària, l'hi havien extorsionat i estava anant cap a Sèrbia. S'havia passat 12 dies a la presó, li donaven 1 cop al dia aigua i 1 cop cada dos dies menjar. I això era per ser refugiat. El van trobar sense papers perquè li havien robat a Turquia. Llavors estem parlant que els que es queden a Síria són els que no tenen cultura, els pagesos... O sigui la cultura de Síria tal com la coneixem avui dia o com la coneixíem fins ara ja no la tornarem a veure. És a dir, els que venen cap aquí són metges, advocats, enginyers...I era una societat amb poder adquisitiu i amb un nivell cultural mitjà-alt. I, bé, han quedat destruïts. Perquè això a Síria d'aquí a deu anys del que en coneixíem fins ara no en coneixerem gairebé res. Serà un país completament nou. Que segurament faran molts diners reconstruint el país perquè la raó principal per la qual no s'acaba la guerra és per això. És perquè és un negoci brutal. Si volguessin la guerra de Síria s'acabaria en 10 minuts el que passa és que no els hi interessa. Perquè hi ha més de 70 països implicats, és a dir, qui controli Síria controlarà l'Orient Mitjà, controlarà la geopolítica mundial dels pròxims 20 anys. No podem oblidar que totes les mercaderies que vénen d'Àsia o passen per Somàlia o passen per Síria. Llavors, tant Rússia com USA volen controlar la zona i hi han contribuït a que aquesta guerra no s'acabi. Per exemple, el Daesh contra un exèrcit com el que té l'OTAN o Europa amb 5 milions de soldats no duraria ni 5 minuts. Vull dir, el que passa és que no els hi interessa perquè és una manera que tenen de controlar, és un peó

més dintre d'aquest tauler estratègic que s'han muntat allà. Però bé, esperem trobar una solució aviat.

-Hi ha algun cas en particular que especialment t'hagi impactat amb tot el que vas poder viure allà?

Vaig veure un nen a Belgrado al que la seva mare estava banyant en una bassa d'aigua. Això per mi va ser...bf. Vaig estar a punt d'agafar-lo i emportar-me'l a l'alberg i així dutxar-lo allà. Però al final no ho vaig fer. I imatges com aquestes les que vulguis. Per exemple, un molt significatiu, tinc un company que va fer un reportatge fotogràfic sobre els peus dels refugiats quan arribaven a Belgrado. I arribaven amb els peus destrossats, jo no havia vist mai un peu tan fet pols com els d'aquelles persones. I vam fer un recull fotogràfic, 15 o 20 fotos, sobre peus de refugiats i ens el van publicar.

-Durant la teva estància creus que el cos de voluntaris estava cobert o es necessitava més ajuda? Molta més. Jo amb l'associació que més vaig treballar "codo con codo" estava fent un Verkami, que és una campanya de micromecenatge que es fa per internet i on la gent pot fer les seves aportacions. Tu entres a la pàgina i veus "proyecto para ayudar a tal cosa" i tu pots donar diners si vols. És una empresa que es dedica a buscar microfinançament. Bé, doncs van fer una campanya d'aquestes per demanar diners a la gent perquè ningú els hi donava. O sigui, totes les coses bones que els hi han passat a Europa als refugiats ha sigut per gent particular que els ha volgut ajudar. Si se n'han sortit o si hi han hagut països on han estat millor que en altres ha sigut per la bona voluntat dels europeus. Estic diferenciant amb els polítics. Jo haig de dir quela voluntat de la gent sempre ha sigut d'ajudar, sempre. En qualsevol país. La gent normal del carrer sempre ha sigut molt més humana que els polítics.

Els polítics molt pocs. Per exemple, al camp de refugiats de Lopatova el ministre d'interior venia cada dia 10 minuts a fer el discurs de que tot anava bé, a més a més, el feia en croat perquè només s'adonessin els croats, i se n'anava. Però en canvi el camp estava ple de gent croata que anava a ajudar als refugiats, i el que més m'ha agradat és que la gent encara té consciència, en contra del que algunes vegades jo pensava, això dels refugiats ha sigut transgènic al carrer. Des dels súpers locals, les botigues de menjar... O sigui no grans cadenes sinó botigues petites, que cada dia estaven allà a la plaça repartint el menjar que els hi sobrava. Des de les organitzacions de voluntaris, que s'organitzaven a través de Facebook (una de les millors eines), vam arribar a organitzar fins i tot un mercat de roba perquè regalar-ho als refugiats. No un mercat sinó una parada plena de roba. Jo m'enrecordo d'haver estat 3 dies recaptant roba a Belgrado i no vam arribar a la tunelada però quasi. I vam vestir tot Belgrado en 4 dies. Clar, això ho vam fer tot per voluntat pròpia si ens hagués ajudat el govern hauria sigut 10 vegades més fàcil. Nosaltres teníem 10 parades a Belgrado. Cada parada constava d'uns 1500€ diaris. Clar, això si no t'ajuda el govern és impossible de mantenir. Ho pots fer una setmana contant que tinguis alguna organització important al darrere màxim 2

3 però a 1500€ diaris és molt difícil. Vull dir, si no tens a ningú que t'ajudi és impossible.

I els que més ajudaven eren la gent. Inclús particulars que venien i donaven un txec perquè anessin a comprar menjar pels refugiats. Jo això també ho he vist. Però no he vist a cap polític intentant posar una solució. Només els alemanys. Que un cop més, tothom dirà el que vulgui dels alemanys però són ells els que més han ajudat als refugiats. I una de les preguntes que més m'han fet és "per què volen anar tots a alemanya?" No m'estranya que vulguin anar tots a alemanya, es tracta de què ells fugen de la guerra i l'únic país que els hi ha obert les portes ha sigut Alemanya. Però és que inclús aquí Girona tenim la prova... Aquí, al barri vell hi ha una pastisseria que és de família Síria, són refugiats, van venir fa 2 anys i els 2 fills, un té 22 anys i l'altre en té 18, parlen el català perfectament. Vull dir molt millor que molta gent que porta aquí 40 anys. Llavors, que demostra això? Doncs que ens hem de treure tots els prejudicis i que sobretot que són gent que vénen de la guerra i que l'únic que han intentat és salvar-se la vida. Esque ells t'ho diuen "si jo no hagués fet això ara no estaria aquí". I ens hem de conscienciar de que això és una reacció humana, instintiva, que no ens queda cap altra que ajudar-los. És la nostra obligació com a europeus, com a catalans i com a éssers humans. És una situació molt complicada però si analitzes les dades fredament no seria res estrambòtic assumir les quotes de refugiats que ens ha marcat la Unió Europea. Per Espanya 16 mil refugiats és una xifra irrisòria. Vull dir en un país com Jordània que té 6 milions d'habitants ha acollit a 2 milions de refugiats i no ha passat res i a Europa que tenim 500 milions d'habitants ens estem barallant per acollir 1 milió i mig de refugiats? .Vull dir no representen ni el 0,3 per cent i en canvi hi ha molta gent que està muntant un drama. I l'únic que has de fer és conèixer les dades, interpretar-les bé i saber per què passen les coses osigui de què són conseqüència i sobretot no deixar-te manipular. Per què el que més s'ha fet amb aquest tema ha sigut manipular. Et dic jo que en aquest camp que estava, que en aquell moment era el més gran d'Europa, érem només 9 periodistes de tot el món. Era un camp de refugiats gegantí, enmig de la Unió Europea que per mi era notícia i haurien d'haver-hi 200 periodistes i hi havia 9 i 3 eren del meu equip. I d'altres medis hi havia 6 per tot el món. S'ha fet molt rèdit polític, els mitjans se'n han aprofitat molt d'aquesta crisi i ha tret una mica les vergonyes del món quan hauria d'haver sigut tot molt més senzill. Per un continent de 500 milions de persones acollir 1 milió de persones és que no és significatiu. En fi, és ridícul.

-Què vas sentir al fer el documentar “ De la guerra al exilio, destino Europa”?
Molta satisfacció perquè era la meva primera pel·lícula i és molt difícil fer una pel·lícula i acabar-la encara més. I sobretot una pel·lícula sobre això. La vam gravar el Novembre del 2015 i la vam estrenar l'1 d'Abril a la Gorga. Estàvem molt nerviosos no sabíem si vindria gent perquè tractarnt-se d'un documental sobre els refugiats autoproduït pensàvem no vindria ningú. La Gorga té capacitat per 320 persones i en van vindre

302. I va ser una satisfacció. Sobretot, si et dediques a fer pelis tothom sap que el més difícil de tot és fer la primera i acabar-la. I ho hem aconseguit. Quasi ens costa l'amistat.. Perquè clar vam estar 1 mes i mig passant experiències: ens van intentar atracar... Ens va passar de tot. A més ens veiem 24 hores cada dia, i ens vam barallar mil vegades. I a l'hora d'editar la pel·lícula ens vam barallar mil vegades més.

I bé, al final, la vam acabar i gràcies a déu l'hem pogut estrenar a tot arreu per Barcelona, Girona, Madrid, Palamós, després per tot el Baix Empordà i, en fi, per ser el primer cop ens n'hem ensortit bé i ha anat bastant bé. No hem recuperat els diners que això és el principal inconvenient però bé, quasi. Ens hem quedat just per allà.

-Quina creus que és la reacció de totes aquelles persones que veuen el teu documental? O la dels que van participar en ell?

És molt difícil... Clar, totes són moltes eh. La gran majoria, segons el meu parer, ha sortit molt conscienciada i al final la teva feina es redueix a això, a què la gent que vegi la teva pel·lícula es consciencià una mica més sobre el que està passant. Perquè no pots aspirar ni a nivell professional ni a competir amb grans productores, i a nivell humà jo tinc molt clar que la gent no voldrà ajudar als refugiats perquè vegi la meua pel·lícula i que no canviará el món, ni de bon tros. Però almenys el que la veu en sap una mica més del tema. Osigui la gent que l'ha vist els hi ha agradat, no ens podem queixar. Que sempre quan fan un documental penses a vera quanta gent marxa abans que s'acabi i jo no n'he vist mai ningú que marxés abans que s'acabés. I això també és una satisfacció. Ha anat molt bé des del meu punt de vista.

-Després de la teua experiència. Com et va afectar?

Aprèn a relativitzar-ho tot no? Quan tornes aquí estàs un parell de mesos que no hi saps ben bé que hi fas aquí. Recordo que a la setmana d'haver arribat estava a casa amb l'ordinador i estava mirant Facebook tot el dia. Vaig passar-me 10 dies que l'únic que feia era mirar les fotos que penjaven els meus companys que estaven allà currant... No feia altra cosa que mirar les fotos, comentar-les i compartir-les. I vaig dir "Prou, has de començar a fer vida normal un altre cop." Aprèn a relativitzar molt i a dissociar la teua feina de la teua vida personal. Perquè si no se't faria molt difícil. Jo ara a la que pugui me'n vull anar al Líban i anar al camp de refugiats més gran del món que està a dues hores de Beirut i és el que està pitjor de tots. Bé, dels pitjors de la zona. I, en fi, és una cosa que l'anava a fer ara al Setembre però no la faré perquè no estic mentalitzat. És una cosa que has de fer bastant mentalitzat. Has de saber molt bé on te'n vas, què vols fer quan estiguis allà i saber que no vas de vacances i que és una cosa que has de fer perquè vols i que tinguis ganes sobretot. Si te n'hi vas no hi vagis només per ajudar... Ves-hi perquè tens ganes de fer-ho. Perquè el que veuràs allà i faràs allà si no estàs motivat no ho faràs. El més important és, a nivell personal és saber que ho fas

perquè vols perquè si no ho passaràs molt malament. Jo tinc amics que hi han anat i al cap de dos dies han tornat perquè no han pogut, no han sapigut gestionar-ho.

-Quin missatge comunicaries als ciutadans que no coneixen la situació real d'aquestes persones després de haver vist aquesta situació en primera persona?

Que s'informin bé, que sobretot no escoltin els discursos de la por i els discursos manipulats d'alguns mitjans de comunicació, que pensin que ens pot passar a tots.. Són gent que ve d'una guerra i que la nostra responsabilitat com a continent democràtic, com a niu de la democràcia i com a continent que respecta els drets humans és ajudar-los. En fi, contra la ignorància amb l'únic que es pot lluitar és amb l'educació i amb la cultura. I, sobretot, cal fer molta pedagogia a les escoles, als instituts... Jo en vaig fer passes a l'Institut de Palamós, al Vedruna, a vàries escoles...I la pedagogia és importantíssima. Perquè si ensenyem als nens a no odiar els migrants a saber interpretar bé, que no es deixin manipular, a més de parlar-l's-hi de racisme els hi hauríem de parlar de convivència. L'única forma per lluitar contra la ignorància és la cultura i l'educació i en això ens hem de basar. Tant aquí com en allà. Ho dic perquè no serveix de res que s'acabi la guerra a Síria i que abandonem el país. La missió de pau que l'ONU estableixi a Síria ha de tenir molt en compte el fet d'establir unes bases vocacionals i pedagògiques, un sistema educatiu fort i combatre les idees radicals amb la cultura i l'educació. Tant aquí com a allà, ho repeteixo és importantíssim. Hem de fer entendre a les futures generacions que l'Islam és una religió amb molts i molts milions de seguidors en el món. Que no té res a veure amb el terrorisme, que només una petita part de l'Islam ho relaciona. Osigui "Islam" ja d'entrada és una paraula que significa pau i els hi hem de fer entendre que mentre respectin les lleis, respectin els drets humans i no facin mal a ningú... Vull dir estem en un món on hem de basar la nostra política i el nostre sistema educatiu amb valors com la convivència, l'educació, la formació i sobretot el respecte als drets humans.

Inclús amb les dones. Tot el que ha passat en aquest conflicte amb les dones i el que els hi ha passat a les dones a Europa en aquesta crisi de refugiats... Jo he conegut casos de dones que les han violat i no a Síria, a Europa un cop ja estaven aquí. I que això passi a Europa ens hauria de fer caure la cara de vergonya a tots. Hem d'intentar canviar amb el temps mitjançant l'enfocament en l'educació.

-Si haguessis de quedar-te amb una imatge. Quina seria?

Amb les mil i una imatges de voluntaris ajudant a refugiats, qualsevol de les meves fotos. Una de les coses que crec que vam fer més bé és que vam ser dels pocs que retratàvem els refugiats rient. Jo crec que s'ha fet molt periodisme nacionalista o de guerra i poc periodisme de pau. Ha faltat molt periodisme de pau, i nosaltres intentàvem treure els refugiats en situacions complicades però intentant demostrar la seva part humana i mostrant que eren persones. I que també somreien, que també es

preocupaven pel seu fill, la seva filla...M'enrecordo que vam entrevistar un refugiat afganès que estava fent tercer d'economia a Afganistà i era cooperant de l'exèrcit d'USA i un cop l'exèrcit d'USA va abandonar el país va haver de marxar perquè els talibans els van amenaçar de mort. Li van dir que tenia 48 hores per marxar del país o que el mataven. I, evidentment, l'exèrcit d'USA no el va ajudar. Estava fent 3r d'economia i a la plaça on estàvem, a Belgrado, hi havia davant la facultat d'economia i als refugiats no els hi deixaven entrar, estava totalment vallat i hi havia segures al mig de la porta. I jo l'havia entrevistat feia 10 minuts i me'l vaig trobar a la porta de la facultat amb la cara mig plorosa. Li vaig preguntar què li passava i em va dir que ell feia 3r d'economia, que no havia estat mai en una universitat europea que li agradaria molt entrar però que no li deixaven. Un noi que parlava 4 idiomes i volia aprendre alemany.. Vull dir, que de tonto no en tenia un pèl. I li dic no pateixis... Vaig anar a parlar amb el guàrdia, li vaig dir que era periodista i que volia entrar a la universitat i em diu "sí, sí tu pots entrar" i li dic: "Pues ell ve amb mi que és el meu càmera". I vam entrar tots dos i ens vam petejar tota la universitat. Poques vegades he vist algú tan feliç com aquell nano en una universitat d'economia europea. I diu esque jo vull venir aquí a treballar, a acabar els meus estudis i a què no em matin. O sigui, el que més tenien tots quan arribaven aquí era la tranquil·litat de què no els matarien. Tu arribar a un lloc i el que més feliç et faci és que no et mataran deu ser molt difícil sobretot si no has fet res, no has comés cap delictes i t'ha tocat això perquè sí. El que primer els hi deien quan arribaven a Croàcia era "Tranquils que aquí ja no us passarà res". Han sigut situacions molt fortes.

-Heu explicat la vostra experiència a més gent? Crec recordar que va venir a l'Institut i ens va posar una part del reportatge.

Sí, a tot arreu. Vam estrenar-lo a Madrid, a Girona hem fet dos passes, Barcelona, Palamós, Torroella, Manresa, Platja d'Aro, Sant Feliu, Palafrugell... No sé, molts llocs. A tot arreu on hem pogut i on t'han volgut.

-Si un palamosí vol ajudar, com creus ho hauria de fer?

En primer lloc si un palamosí vol ajudar el que ha de fer és posar-se en contacte amb les diferents associacions a nivell local i nacional que es dediquen a ajudar als refugiats. Ja sigui des del mar amb entitats com Proactiva o Bombers sense Fronteres, o bé des de terra amb les diferents associacions que es van dedicar i que es dediquen a anar als diferents camps de refugiats ja sigui a Grècia, Croàcia, etc. O anar-hi per voluntat pròpia, ja que en un camp de refugiats es necessiten persones. Tota ajuda és poca per aquesta gent que ho ha passat molt malament.

-Quines creus que són les associacions o entitats més actives i participatives en aquest tema?

L'entitat més activa i més participativa, sense cap mena de dubte, ha estat PROEMAID, que és una de les ONGs més importants formada per socorristes d'Espanya, i ara diria que també a nivell Europeu. Tenen ara mateix 3 vaixells pel Mediterrani que es dediquen a salvar a refugiats de morir ofegats. I després també hoi ha entitats locals que es dediquen a recaptar material i menjar per enviar-lo cap allà, i bé tot aquest conjunt de tasques que són importants.

-I, finalment, quina és la teva opinió al respecte? Que creus que s'hauria de fer?

La meva opinió al respecte és que són unes persones que s'han d'ajudar, que fugen de la guerra, que l'únic que volen és garantir una vida segura i sana per les seves famílies i per a ells i que Europa no està a l'altura. Evidentment es podia haver fet més per als refugiats, Espanya n'havia d'acollir 16 mil i no ha arribat als 2 mil. A Espanya amb tants municipis hi tocarien 2 refugiats per municipi i no ho han fet. Això el que vol dir és que la voluntat d'ajudar-los no hi és. I quina conclusió podem treure d'això? Doncs que aquesta crisi dels refugiats ha fet sortir a la llum les vergonyes i l'egoisme de la Unió Europea i dels polítics europeus ja que han passat completament. I això es feia impalpable i es nota als camps de Grècia, de Bulgària, de Croàcia, etc. I és una mica el que ens ha fet pensar i conscienciar-nos que gran part de la culpa d'aquesta crisi humanitària la tenim nosaltres perquè el primer que s'hauria de fer és acabar amb la guerra a Síria i l'horitzó i la voluntat crec que no hi és de moment. I en principi el que jo crec que s'hauria de fer és que la comunitat internacional i els països involucrats es fiquessin d'acord en com acabar el conflicte a Síria i sobretot a l'Orient Mitjà. I en segon lloc, Europa té una responsabilitat moral i ètica d'acollir a tots els refugiats possibles no? Perquè si ens venem com un continent democràtic i que respecta els drets humans i la democràcia el que hauríem de fer és acollir a les persones que vénen d'una guerra i encara més si aquesta guerra, en gran part, l'hem provocat nosaltres. La gent sí que ha estat a l'altura però els nostres governants i governs no.

Com he dit, en Carles Batista és de Girona i a Girona el dia 23 de Juliol d'aquest 2017 el seu diari va publicar una notícia titulada "**Girona Acull ajuda a planificar viatges de voluntariat en camps de refugiats**".

Aquesta notícia informava que la plataforma Girona Acull, constituïda el març de 2016 amb l'objectiu de denunciar la situació que pateixen les persones refugiades i la inacció dels governs europeus, facilita les coses als gironins que vulguin dedicar les vacances d'estiu a treballar sobre el terreny. Es presenta com una eina útil per als voluntaris independents que no tenen l'aixopluc d'una organització. Per començar, aclareix aspectes logístics, com que cal tenir 18 o 21 anys, segons l'entitat solidària –tot i que

també hi van menors amb les seves famílies que fan tasques en espais a fora dels camps. Per ajudar a prendre una decisió, la plataforma ubica geogràficament els llocs on hi ha projectes en marxa i que coneix de primera mà o en té «bones referències contrastades».

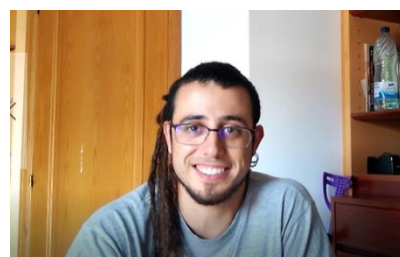
El document també fa consideracions prèvies relatives a Grècia, tot advertint que la majoria de camps estan militaritzats, però també n'hi ha de municipals i privats. Per accedir-hi, cal estar registrat en una ONG que hi treballi. Fora d'això, hi ha l'opció de col·laborar amb persones que el govern ha distribuït en hotels i habitatges; una minoria –s'apunta– viuen en cases ocupades.

La plataforma Girona Acull ha preparat el manual davant l'interès de gironins per cooperar en alguna d'aquestes zones. Respecte al 2016, l'autor de la guia explica que s'ha estabilitzat el nombre de persones que s'hi desplacen i que responen a un perfil divers, entre els quals hi ha estudiants, professionals de diferents sectors, famílies o gent jubilada. Un cop al territori, la durada és variable, perquè hi ha ONG sense problemes de dates i d'altres que demanen un mínim de compromís. «Sobretot, són gent enrabiada perquè la situació està enquistada i volen dedicar dies a pal·liar el problema», apunta sobre les persones que viuen aquesta experiència.

Amb aquesta notícia podem veure que hi ha molt interès per cooperar amb aquestes persones i això comporta que grans ciutats com Girona, s'organitzin plataformes que ajudin a planificar viatges per a totes aquelles persones que tenen un fort interès a ajudar als refugiats.

A continuació vaig posar-me en contacte amb l'Adrià Biosca, un altre membre de l'equip d'en Carles que va dirigir-se a finals del 2015 a Croàcia a gravar un documental sobre la situació dels refugiats. L'Adrià té 24 anys, encara està estudiant comunicació cultural i de moment està visquent aquí, a Palamós.

ENTREVISTA ADRIÀ BIOSCA



-Com vas assabentar-te de tot el tema dels refugiats?

Tot això dels refugiats suposo que com més o menys tothom. En primer lloc, evidentment, comences a assabentar-te de la guerra a Síria i de tot allò sobre les Primaveres Àrabs i demès, i com un efecte en dominó es va extenuant per Tunísia, Egipte i finalment a Síria. I, evidentment, tota guerra comporta un desplaçament de refugiats, un desplaçament de persones que es veuen obligades a marxar d'aquestes

zones de conflicte. Síria és un dels llocs on el conflicte es fa més cru, més violent...I evidentment això implica un moviment de persones. El que suposo que passa, com qualsevol altre, és que no m'esperava que aquesta onada de desplaçats arribés fins a les portes d'Europa, que no havia passat ,si més no, a una escala més petita a la guerra dels Balcans i a una escala més gran a la Segona Guerra Mundial no? I bé, et comences a assabentar a través de mitjans de comunicació, d'imatges, revistes, fotos...A situacions a les que no estàvem acostumats i segurament ningú estava preparat per veure. Perquè ningú se les esperava.

-Hi va haver algú que va influir en les teves decisions?

Bé, influir? Suposo que una mica tot, depèn. Cadascú en la seva mesura hi va influir. Primer, evidentment, teníem la inquietud aquesta. És una cosa que entre amics hi havia interès (hem estudiat el mateix, tenim les mateixes inquietuds...).Era un debat constant, era un tema de conversa constant, tant a nivell personal com a nivell acadèmic i com a estudiants de comunicació cultural que podem ser... Doncs, poder la principal influència va ser en Batista que va ser el que va tenir la idea i va ser el que ens va animar i dir "Va nois per què no fem alguna cosa? No hi tenim res a perdre". El periodisme en certa manera també es nodreix d'aquestes crisis, d'aquests moments d'impàs entre una situació de conflicte...I bé, va ser principalment en Batista la meva influència. Després també amb l'Omar vam estar molt d'acord que havíem de fer alguna cosa i amb els pocs diners que teníem vam anar-hi... Bé, ens vam retroalimentar tots tres.

-Quan vas marxar i a on vas anar?

Vam marxar, si no recordo malament, el 2 d'octubre de fa dos anys. Vam anar amb bitllet de sortida, sense bitllet de tornada, de Barcelona a Budapest pensant que a Budapest, allà a Hongria, hi hauria encara certs llocs on s'hi acumulaven refugiats però el govern d'allà va ser un dels més ràpids d'eliminar tota l'ona dels refugiats. Els va desterrar completament, els hi va prohibir l'entrada i nosaltres quan vam arribar no hi havia absolutament res. Llavors, vam decidir moure'ns cap a Sèrbia. A Sèrbia vam passar primerament per Subotica, que en allà pràcticament hi havia un poblat molt reduït d'uns 10-15 afganesos, vull dir, l'onada forta ja havia passat i els que estaven allà era perquè no tenien recursos per moure's. No tenien ni serveis institucionals ni governamentals per moure's i cap tipus de capital econòmic... Res de res. Així que després de Subotica vam anar a Croàcia, perquè tots aquests pobles eren fronteres i per tant, estàvem travessant de frontera en frontera.

Vam anar a Croàcia i allà vam anar a Lopatova, que va ser el camp més gran que vam trobar, en aquella època era un camp de trànsit però era d'un volum bastant significatiu perquè pel que estava sent hi havia unes 5 mil-8 mil persones. En aquell moment penso que entraven a Europa més o menys 5 mil persones el dia que més i

unes 3 mil el que menys. Llavors, de Croàcia vam tornar a creuar la frontera un altre cop cap a Sèrbia i vam anar directament a la capital de Sèrbia, Belgrad. Allà pràcticament estaven concentrats en places públiques. És a dir, si a Croàcia estaven en camps de refugiats habilitats pel govern, allà estaven completament a la seva mercè i allà va ser on ens vam quedar més dies. Va ser allà també, a Belgrad, on vam trobar altres voluntaris de diferents nacionalitats...I on vam poder vam desenvolupar una mica més el nostre treball. Vam estar-hi potser una setmana... Però sí, va estar a Hongria, a Croàcia i a Sèrbia i després vam tornar a Hongria per agafar l'avió i poder tornar cap aquí.

-Per què vas decidir anar-hi?

Motius?... Un profund sentiment de corresponsabilitat de la situació que estava patint aquesta gent, inquietud professional i personal a la vegada, vull dir, del fet que comentava abans que el periodisme també es nodreix d'aquests moments i per tant, va ser com una oportunitat per tots nosaltres, per tots 3, d'anar allà i ,diguéssim, provar-nos a nosaltres mateixos com a possibles periodistes en un futur i bé, sobretot el sentiment de corresponsabilitat molt profund en què,jo crec, que hauria de ser un sentiment col·lectiu, de responsabilitat perquè aquests països en el fons estan patint unes guerres en les quals nosaltres tenim interessos, no són guerres que fa algú de fóra i nosaltres empati'm les conseqüències... Sinó que simplement són conseqüències directes de la nostra actuació en aquell territori. Així que sobretot un sentiment de responsabilitat, no de culpabilitat, i de solidaritat amb aquestes persones i amb el conflicte.

-Com vas aconseguir arribar, és a dir, va buscar la intermediació d'alguna ONG o vas anar-hi de forma independent?

No vam buscar la intermediació de cap ONG, però el que sí que és veritat és que un cop allà ens vam anar posant en contacte amb telèfons que ens vam anar trobant de referència vinculades a organitzacions d'aquest tipus.

-Quina és l'organització en un camp de refugiats?

A Croàcia, tant els camps com el moviment de persones, estava estrictament controlat per l'exèrcit i la policia. Per exemple, al camp aquest de Lopatova el recinte estava envoltat de militars, de policies... També hi havia Creu Roja com a ONG així més destacada, poder també Metges Sense Fronteres, però pràcticament tot, tot, tot estava organitzat per policia i militars. I d'aquesta manera no deien res, era súper hermètic, comunicació 0 amb mitjans de comunicació. Eren com molt estrictes amb el funcionament. Vull dir, portat tan ràpid com fos possible i fer el menor soroll amb aquestes persones i així treure-les del país.

Després, a Sèrbia era totalment diferent, vull dir, aquesta gent no estava tutelada ni controlada ni ajudada per absolutament ningú. Aquesta gent estava a places públiques, com podríem dir plaça Catalunya de Barcelona o qualsevol altre, feien acampades amb tendes de campanya del Dechatlon senzillíssimes en mig del fang, cal tenir en compte era octubre i hi havia pluja, vull dir, que aquella gent estava en unes condicions deplorables en mig d'una ciutat com és Belgrad la qual és una ciutat la mar de maca, ben arreglada i aquella gent estava vivint amb l'absoluta misèria entre el fang en mig de la plaça i només eren ajudats per diverses ONG, a part de grups de voluntaris. Hi havia "Remar ", que és una ONG espanyola, i després hi havia diferents grups voluntaris de diferents nacionalitats que havien muntat un grup per ajudar aquests 2 camps en concret què eren els més grans que hi havia a Belgrad. Però, ja et dic, estaven totalment a la seva sort o a l'ajuda que els hi pogués proporcionar aquestes ONG's què era mínima. A Hongria no en vam veure...I bé, a Bulgària pel que sé no només no els ajudaven sinó que pràcticament era una guerradeclarada que tenien les forces de l'Estat contra aquesta gent i els enganxaven, els torturaven a presons, els hi treien menjar, aigua... No només no els ajudaven sinó que els hi feien impossible la travessia.

-Les persones presents estàveu exposades a perills?

No, eren situacions noves per nosaltres... A vegades, no sé, eren nits en una estació de tren una mica perduda... El perill que et pogués portar era una mica pel desconeixement que poguessis tenir sobre el lloc. Els camps aquests de refugiats, el de Lopatova en concret, estava situat a un poblet molt petit de l'interior del nord de Croàcia i a una zona bastant remota. No, sensació de perill cap. Com a molt alguna bronca que et pogués caure d'algun policia, però en cap moment ens vam sentir exposats a cap tipus de perill.

-Em podries explicar una mica com era la situació allà, als camps de refugiats?

Bé, diferenciaria per dos països. A Croàcia malgrat estar militaritzat tot el que era el trànsit de persones el tracte era correcte, rebien una atenció mèdica correcte, tenien uns serveis mínims garantits d'higiene, d'atenció mèdica, fins i tot psicològica en alguns casos que no era el més normal però n'arribaven a tenir, també vestiment, calçat, roba, menjar... Vull dir, estava tot molt militaritzat però estava molt organitzat. Més o menys tenien unes necessitats bàsiques cobertes.

Cosa completament diferent a Sèrbia, a Belgrad. Allà no tenien cap tipus d'assistència mèdica, la roba que els hi poguessin donar estava proporcionada per les ONG's fetes a partir de gent d'allà de Belgrad, junt amb altres grups de gent d'altres nacionalitats (anglesos, francesos...) que realment van organitzar un punt de trobada molt ben fet, molt ben organitzat amb recaptacions de roba, calçat, organització, classificació i després el repartiment en funció de qui ho necessitava. Però llavors les tendes eren

tendes rudimentàries, molt poc aïllants en un terra ple de fang i pluja, de fred... l'ONG em sembla els hi proporcionava, pel que feia al menjar, dues tasses de caldo al dia (una per dinar i una al vespre) amb una tassa de te durant el matí... Vull dir, no cobria les necessitats per res del món d'una persona. Ni adulta, ni jove, ni res. No tenien ni tan sols uns lavabos habilitats, res per dutxar-se... Bé, unes condicions infrahumanes en una ciutat, una capital, que no corresponien amb el fet de tenir gent en massa vivint amb tals condicions.

-Quines van ser les teves primers impressions?

Primer és una mica com que no acabes de donar crèdit al que veus no? Vull dir, és com tot. Per moltes imatges que hagi vist per televisió i per molt que sigui un tema amb el qual tu ja estiguis sensibilitzat fins que no ho veus, et costa fer-te'n a la idea que realment aquella gent està passant pel que estàs veient... No donés crèdit al que veus. I, després, una mica te'n vas adonant del que realment allò significa. Milions de persones vivint en situacions de misèria a la gran Europa i moderna del segle XXI, no? On en "teoria" tots els drets humans estan garantits tenim gent morint-se de gana, menors viatjant sols que no reben cap atenció i són segrestats per màfies, etc. Impressions d'aquestes de veure que això realment està passant. Evidentment indignació però quan veus això i poses cara, nom i cognom a aquestes persones doncs, d'una manera molt petita se't fa teu el seu patiment, no? Solidaritzes i la impressió és, fins i tot, de vergonya de pertànyer a un país, a una Unió Europea la qual no té resposta i la qual no ha sabut fer honor a tot aquest aparador, a tota aquesta galeria i a tota aquesta gran hipocresia que acaba sent la garantia dels Drets Humans. Hi ha una gran hipocresia, un gran paper mullat, que està molt bé de cara a l'aparador però un cop s'ha hagut de posar en pràctica s'ha vist que els interessos nacionals de cada estat han primat per sobre de qualsevol responsabilitat col·lectiva que pugui tindre la Unió Europea. Segurament aquesta va ser la impressió més gran que vaig tenir.

-Podries explicar la història d'algun refugiat?

La d'un noi afgà, es deia Ahmed si no recordo malament, un noi que tenia 16 anys i bé, ell com tants d'altres com a víctimes d'aquest conflicte però segurament els petits i els menors se n'enduen la pitjor part... Doncs aquest noi havia deixat enrere la seva mare i la seva germana a l'Afganista. Ell havia perdut al seu pare i a dos dels seus germans lluitant contra l'Estat Islàmic i llavors aquest nen amb el permís de la seva mare i sabent-li molt de greu va marxar del país a petició de la seva mare que va dir-li que ho fes sol perquè no el podien fer tots junts (no sé si ella estava malalta però no podia viatjar, no es veia en cor de fer aquest trajecte) i, per tant, el va fer sol des de l'Afganistan, ell va fer la ruta continental, i jo me'l vaig trobar a l'estació de tren de Lopatova, a Croàcia. I bé, aquest nen t'ho explicava (sobretot el que em va impactar més és la naturalitat amb el que t'ho diu, quan et diu que li han matat a dos germans i a un pare no t'ho diu com si no fos res estrany, com si ningú s'hagués de compadir

d'ell, com si no fos diferent de ningú perquè com ell, tants altres nens i gent havia perdut a la seva família) amb tota naturalitat i simplement veies l'orgull d'haver arribat on havia arribat i les ganes, la il·lusió i l'esperança de poder aspirar a una vida, ja no millor, sinó simplement sense guerres, sense sang i sense morts.

I bé tantes altres, totes són impactants, vull dir, qualsevol història d'algú que hagi hagut de marxar del seu país és colpidora no? Per dir-te un altre... No m'enrecordo del nom però bé, també era un noi afgà que durant molt de temps el seu territori havia estat ocupat per forces americanes, llavors era un territori molt pobre on no hi havia feina i era molt difícil guanyar-se la vida. Molta gent local d'allà pel que optava era col·laborar amb les forces militars americanes a canvi de queviures, aliments, diners o qualsevol cosa. I donaven informació a canvi de qualsevol cosa que els hi poguessin donar. Llavors aquesta gent quan l'exèrcit americà va marxar, evidentment, estaven senyalats i quan aquell territori va ser desocupat pels americans i va tornar a ser ocupat per talibans, per forces integristes, doncs aquesta gent estava amenaçada de mort, tenia un preu el seu cap i, evidentment, no es podien quedar allà. Va haver de marxar per això, deixant familiars independentment de què els pogués passar a ells perquè havien de mirar per ells mateixos, per la seva vida.

-Creus que el cos de voluntaris estava cobert o es necessitava més ajuda?

Per persones n'hi havia, vull dir, persones no en faltaven. El que més faltaven són recursos. Per exemple aquella gent porta una muda, quan fas tants i tants km no vas amb una maleta a l'esquena, vas amb una motxilleta amb una muda de recanvi o dues com a molt, vull dir, tantes tunelades de roba acabaven amuntegades perquè no se'ls hi podia donar una utilitat. Faltaven recursos, eren diners per destinar-se on realment feia falta. I el que passa és que amb la donació de material, evidentment sí que es cobreixen moltes coses però moltes d'altres no. Realment mobilització i va haver-hi... Clar, jo estava en allà i hi havia nacionalitats múltiples, hi havia gent anglesa, francesa, bastants d'americans i fins i tot gent d'allà Sèrbia, gent alemanya, belga... Hi havia gent de tot arreu. Nombre de voluntaris n'hi havia, el que faltava eren recursos. Recursos i molta més implicació per part de les forces governamentals.

-Com transcorria el dia a dia al camp?

El camp que vaig veure a Croàcia era totalment hermètic, vull dir, a mi ni tan sols m'hi van deixar entrar només van deixar entrar a 2 membres de l'equip, un que gravés i l'altre que fes preguntes, jo vaig haver-me de quedar a fora i els hi van coincidir 20 minuts. Vull dir que veies una realitat molt petita, veies una pinzellada. On sí que vam poder compartir una mica més del dia a dia d'aquesta gent va ser a Belgrad, que ens vam quedar, no va arribar a la setmana, però quasi. I, per ells, evidentment devia ser un infern. Ells es llevaven ben d'hora perquè amb el fred que feia no s'hi podien estar i se n'anaven a una carpa habilitada per una ONG, que com a mínim era una carpa que

els protegia del vent, una mica del fred i de la pluja. Llavors, esmorzaven i passaven el dia en el camp, clar no tenien diners per anar enlloc, no tenien diners per fer res. Simplement estaven asseguts en un banc de la plaça, ja sigui cuidant dels seus fills els que en tinguessin, ja fos intentant trobar un wifi per poder comunicar-se amb algun familiar que poder estava en una altra etapa del camí per vindre o que estava a Afganistan, a Iraq o Síria. I poca cosa més, vull dir, a vegades els hi portàvem una mica més de menjar i després el que fèiem era que cada tarda portàvem un tam tam i ens organitzàvem més o menys els quatre que érem i fèiem una rotllana, normalment així ocupàvem 2-3 hores de la tarda. Entre el tam tam tocàvem nosaltres, tocaven ells, ballaven, cantaven una estona...I com que es feia fosc aviat, a les 6 de la tarda o així , se n'anaven un altre cop a la carpa o a les tendes. Poder el moment una mica més dispers era aquest havent dinat amb el que nosaltres hi anàvem. No només amb tam tam sinó també amb pilotes, joguines perquè poguessin jugar els nens i poder era el moment una mica més dispers que tenien. Per lo de més del dia segurament era un infern no? Aixecar-te cada dia i haver de lidiar amb aquella realitat. Amb un nen petit alguns, amb una discapacitat física uns altres... Bastant complicat.

-Què vas sentir al fer el documental “ De la guerra al exilio, destino Europa”?

Vaig sentir que en certa manera que poder havia complert amb la meua part, amb el què s'esperava de mi com a ésser humà, com a persona, com a ciutadà... També em vaig sentir molt realitzat a nivell acadèmic, no arriba a ser professional perquè realment això em va costar més diners dels que hi vaig guanyar (osigui professional no és) però per mi va ser un orgull. Va ser un orgull poder començar aquest projecte i poder-lo acabar. Perquè moltes vegades aquests projectes es comencen però no s'aconsegueixen acabar o materialitzar com tu hauries volgut no? I doncs, a pesar de les dificultats que vam tenir i de totes les limitacions que teníem ja preestablertes des d'un bon principi(econòmiques, materials,etc...) ja que teníem totes les limitacions possibles. Però vam aconseguir fer, crec jo, un bon projecte. Un projecte que diu i aporta coses. I això és segurament amb la part que jo estic més content i més orgullós. El fit back que et dóna la gent després de veure'l, els debats que s'obren després de les projeccions, vull dir, es podria resumir en què va ser un gran orgull per mi poder fer aquest projecte, acabar-lo i presentar-lo tal com el vam acabar.

-Quina creus que és la recció de les persones que veuen el teu documental?

Segurament és una barreja de tot. Barreja de bastants sentiments: indignació, solidaritat, ràbia, empatia, no sé, sentiments contradictoris però en els que tots, crec jo, s'hi veuen representats. El documental pretenia, a part de que es veiés el patiment d'aquesta gent, era aportar un "Per què", que a vegades s'obviava... Veies imatges colpidores de famílies amb barques de goma, amb zòdiacs, a punt d'enfonsar-se, al borde de la hipotèrmia, grans cues de gent caminant per vies de tren enmig del no-res travessant camps...Però això tenia un Per què no? Vull dir, el que preteníem també era

apuntar als responsables de què tot això estigués passant i del que no s'estigui atenent com s'hauria d'atendre. I sobretot el fet d'aportar una mica de llum a totes les ombres que hi ha. Perquè segur que alguna cosa nova els hi ha aportat, perquè es notava en la bona reacció que tenia la gent després de veure el documental.

-Després de la teva experiència. Com et va afectar?

Doncs evidentment ho lidies o ho intentes encaixar de la millor manera. Però quan arribes aquí et fa vergonya demanar una cervesa en un bar, a vegades et queixes per alguna cosa i fas el clic de dir "Com em puc estar queixant d'això ara?". Bé, el que t'aporta quan tornes és que ho relativitzes tot molt més no? Et fa fins i tot trobar una mica injusta la teva comoditat, et fa qüestionar tot el que tenim, tot el que costa i com costa a terceres persones la comoditat que nosaltres tenim aquí. No només a Europa sinó també a tots els països occidentals, però aquesta comoditat està pagada a vegades a costa del patiment de molta altra gent. I bé, t'ajuda a relativitzar molt més això i si abans ja et podies qüestionar coses després de veure coses així, evidentment, te'n qüestionaves moltes més i en un grau molt més elevat.

-Quin missatge comunicaries als ciutadans que no coneixen la situació real d'aquestes persones després d'haver vist aquesta situació en primera persona?

Doncs els hi diria que fan tard i que s'espavilin, perquè no és una cosa que ve d'avui ni d'ahir sinó que és una cosa que portem arrossegant fa molt de temps i que, com he dit, tots en som responsables i ens hem de sentir responsables, i ens hem de sentir capaços també de poder canviar aquesta situació. Cadascú en el grau que li sigui possible, mai exigint a ningú res més del que pugui aportar però cadascú en un grau d'implicació d'acord amb les seves possibilitats...Però si encara no hi has fet res vés-hi perquè se't necessita i qualsevol esforç és poc encara que sigui necessari.

-Si haguessis de quedar-te amb una imatge. Quina seria?

Buf... És molt difícil en una imatge... Bé, em quedaria segurament amb la cara de la innocència d'un somriure no? El somriure d'un nen, una nena petit que és capaç de conservar-lo en els moments més difícils. Ja no només d'un nen sinó l'efecte i el poder que pot arribar a tenir un somriure en qualsevol situació. L'efecte visual que pot tenir un somriure en segons quines situacions... Vull dir, que a vegades et genera una profunda admiració.

-Si un palamosí, o qualsevol persona, volgués ajudar com creus que ho hauria de fer?

Com he dit abans cada persona ha de jutjar, ha d'avaluar, quina és la millor manera que pot aportar no? En tot cas, no sé, jo en el seu moment vaig trobar quina era la meva però això és un procés, un assumpte personal. Cadascú que avaluï que pot donar de si, per a què val i per a què ell realment pensí que està capacitat i per a què és vàlid.

Bé, si algú vol aportar ajuda no tingui gens de por, que se'l necessita i la seva ajuda serà benvinguda, endavant. Ningú canviarà el món, ningú ha de pretendre canviar el món però bé, a vegades canviant petites coses es pot arribar a fer de grans, no?

-Quines creus que són les entitats o associacions més actives en tot aquest tema?

Com sempre les més actives són les que tenen més recursos, les que tenen més eco mediàtic i que són les acaben tenint més atenció, més difusió... No perquè Metges Sense Fronteres estigui molt més present els hi donaria més pes o els hi agrairia més que a la veïna de 80 anys que ha obert la porta a una família i els hi ha deixat un sostre i un llit, no? És això, no entraria a avaluar. Evidentment més presència grosso modo: Acnur, que és la part de Nacions Unides dedicada als refugiats, Metges Sense Fronteres, Creu Roja... Però pel que deia hi ha la cara i la creu no? Les llums i les ombres en tot això i com aquestes, evidentment, hi ha moltes més ONG's que estan fent un gran servei, també hi ha molts altres llocs on les ONG's estan conxorxades amb xarxes de tràfic de persones, vull dir, que s'han arribat a trobar lligams entre màfies locals i membres de les ONG's que operaven junts. Qualsevol que hagi estat allà ha sigut de gran ajuda i jo crec que també s'ha d'agrair tota la feina de voluntariat que hi ha. Perquè tot ha sigut molt gran, segueix sent molt gran, i segueix sent molt necessari.

-Quina és la teva opinió respecte al tema?

Podria dir que jo crec que aquí amb aquesta crisi i amb aquesta manera d'actuar de la Unió Europea s'ha firmat d'alguna manera la sentència de mort d'aquest projecte comú europeu no? Com aquest projecte comú europeu s'havia consolidat, s'havia construït i estructurat al voltant d'uns valors democràtics respecte als Drets Humans que han acabat diluint-se per tornar-se en pur egoisme d'Estat, en pur interès propi. El meu entendre és el principi de la fi del projecte europeu i com se n'han ensorrat tots els valors sobre els quals s'havia construït. Per mi potser aquesta és la part més significativa: La inoperància i la incompetència de les autoritats europees per fer front a aquesta crisi.

-Què creus que s'hauria de fer per posar fi a aquesta crisi humanitària i a aquest gran conflicte?

Molt fàcil i molt difícil a la vegada. Acabar amb el conflicte al lloc d'origen. Aquesta gent no és gent que hagi volgut marxar per millorar res, per buscar un país més càlid... No. Aquesta gent ha marxat perquè si no els pelaven a casa seva o els mataven. Aquesta gent quan torni l'estabilitat al seu país tornarà, la immensa majoria. Quina és la solució al conflicte? No en té. No té solució i això es pot entendre veient que interessa més el conflicte que la pau. És una mena de caos organitzat en el qual si tu tens dividida tota la zona d'Orient Mitjà, que és una zona completament necessària per al transport d'oleoductes, de cru, de petroli...És a dir, és una zona geogràficament estratègica. I en allà no s'entreveu, són múltiples parts enfrontades entre elles sense

gens d'interès en comú sinó interessos completament contraposats i és una lluita de poder entre tantes faccions que no té cap solució a l'abast.

En el seu moment, abans que el conflicte arribés a un punt tan avançat segurament la solució hagués sigut... És que és molt complicat. La solució en aquell moment hauria sigut, en la meva opinió, que al-Àssad tornés al poder amb tal de què això com a mínim garantís que s'aturés els conflictes, els atacs armats, etc. Al-Àssad és un genocida, és algú que ningú vol al poder però que en el seu moment s'hagués pogut fer una mitja volta i intentar tornar a un estat de semi pau en el qual hi hagués negociacions entre els rebels, però ara no només hi ha els rebels també hi ha el govern, hi ha l'Estat Islàmic, hi ha els khurts... Són moltes faccions completament enfrontades en la qual no s'hi veu no només una solució a curt termini, mitjà ni pràcticament a llarg termini. Allò seguirà sent un polvorí durant molts i molts anys.

Finalment vaig posar-me en contacte amb l'últim membre del grup: l'Omar Sánchez Moreno. Un noi de 28 anys que va néixer a Palamós, on viu actualment, i que treballa a un Espai Jove de Girona, al Güell.

ENTREVISTA OMAR SÀNCHEZ



-Com vas assabentar-te de tot el tema dels refugiats? Amb qui ho vas parlar?

Bé, jo crec que era una cosa amb la qual et bombardejaven contínuament a les notícies, als diaris, a la premsa en general no? I crec que era difícil no assabentar-se. Llavors a arrel d'aquí i com que havíem acabat la carrera de periodisme (en Carles, l'Adrià i jo) vam decidir que volíem fer un documental. I bé, d'alguna manera el periodisme es nodreix de les misèries dels demès no? I vam decidir agafar una càmera i anar a fer un documental a Europa de l'Est sobre els Refugiats.

-Hi va haver algú que va influir en les teves decisions?

No.

-Quan vas marxar i on vas anar?

Vaig marxar l'octubre del 2015. Vaig estar 3 setmanes i vaig recórrer: Hongria, on vam aterrar, d'Hongria vaig anar a Sèrbia i de Sèrbia a Croàcia. I després vaig fer aquest camí però a l'inrevés.

-Per què vas decidir anar a ajudar a aquelles persones?

D'alguna manera jo no anava directament a ajudar perquè no anava amb cap ONG sinó que jo anava a fer un treball de camp, d'investigació si es pot dir així, sobre el què estava succeint a Europa de l'Est: com estaven tractant als refugiats, quina ruta estaven seguint, com eren els camps, etc. I jo el que volia fer era mostrar a la gent això, què estava passant a Europa de l'Est. A més a més, també donar una mica més de volta i anar a l'arrel del problema: Què està passant a Síria, què està passant a Occident i què està passant amb el Daesh i tots aquests grups terroristes que estan sortint, com el que vam veure ahir mateix a l'atemptat de Barcelona.

-Com vas aconseguir arribar, és a dir, vas buscar la intermediació d'alguna ONG o vas anar-hi de forma independent?

Vaig anar de forma independent, però un cop allà a Hongria ens vam trobar un fotoperiodista de guerra que es deia Tom Hanks i recordo que ell ens va proporcionar un mapa de tots els camps de refugiats que hi havia per Europa de l'Est. I una mica és la ruta que vam seguir a través d'aquest mapa.

-Quina és l'organització en un camp de refugiats?

Depèn del camp de refugiats. Per exemple vam estar a un camp de refugiats a Lopatova, Croàcia, on sí que hi havia intervenció militar, la Creu Roja, ACNUR, la policia, etc. I allà es coordinen tots perquè tot vagi fluït dins del camp. Fan una mica de "chequeo" als refugiats que arriben i després els hi curen els constipats, possibles ferides, les llagues als peus o a les cames que puguin tenir del viatge...I, normalment, són camps de transició on hi estan dos dies i després els deixen en un altre punt perquè se'n vagin a un altre lloc.

Però després vam estar a Belgrad, a Sèrbia, i a la plaça de la ciutat més cèntrica estava plena de refugiats. Llavors allà no era un camp i no hi havia actuació ni coordinació per part de la policia, ni de l'exèrcit, ni de res. Era en plan: en el moment que van arribar a la plaça, van plantar la seva tenda i allà estaven.

-Les persones que estàveu allà, estàveu exposades a perills?

Jo en cap moment vaig sentir por ni vaig veure perill.

-Em podries explicar una mica com era la situació allà?

Potser on em va xocar més va ser a Belgrad, vaig estar al camp de Lopatova que era un dels camps de refugiats més gran d'Europa, però allà estava tot molt controlat. L'exèrcit va muntar unes tendes de campanya on estaven els refugiats, i tot estava com molt organitzat. Però on em va xocar més va ser a Belgrad, la capital, on tots els

refugiats que arribaven plantaven una tenda i dormien i feien vida a la tenda. Pensa que Belgrad en aquella època era una zona plujosa, és una zona de molta humitat on plovia cada dia i on la plaça era un fangar. I veies a famílies senceres dormint i vivint a la tenda de campanya. És una situació que t'impacta una mica no? Un pare de família, amb la seva dona, els seus dos fills de 3 i 4 anys vivint en una tenda de campanya al mig de Belgrad... Realment és una cosa que no és gaire agradable de veure.

-Quines van ser les teves primeres impressions?

Jo m'enrecordo que la primera impressió que vaig tenir va ser quan vaig arribar a l'estació de tren de Tovarnik, que era un poble fronterer entre Croàcia i Sèrbia. Quan van arribar els refugiats jo m'enrecordo que se'm va posar el pèl de gallina i vaig pensar "bff". Realment tot el que estàs veient a la tele cada dia ho estàs veient en directe i t'impacta molt. Em va impressionar molt. Em vaig quedar una mica bloquejat i paralitzat de dir "Està passant" i realment és algo molt fort. Hi ha gent que està fugint de la guerra i d'un problema molt greu. Vull dir, no venen aquí a viatjar o a aventurar-se a buscar-se la vida perquè sí, sinó que es veuen forçats a fer-ho.

-Vas poder parlar amb persones refugiades? Quines eren les seves històries?

Sí. De fet, al documental que tenim hi ha forces entrevistes a persones refugiades. I bé, el que explicava la gran majoria era que tots estan marxant del seu país per culpa de les males conseqüències que comporten els grups terroristes...I perquè, bàsicament, si es queden els maten. És un perill quedar-se al seu país.

Per exemple vaig parlar amb un noi siri que es deia "Ambro" , i el vam entrevistar a l'estació de Tovarnik. Ell estava entre la frontera de Síria i Turquia, i estava ajudant a passar a gent. Era un noi d'uns 25-26 anys. I bé, va arribar un dia en què ell va decidir que no podia estar més allà i va decidir marxar a Turquia. I a Turquia el van tractar fatal, deia que allà els refugiats els tracten molt malament. Havia marxat de Síria perquè s'estava fent gran i ell volia acabar els seus estudis perquè sinó tindria 27-28-29 anys i es veia atrapat en una situació de la qual no podria sortir. I per això va decidir aventurar-se i fer la ruta de l'Europa de l'Est fins a arribar a Alemanya per poder acabar els seus estudis.

-Durant la teva estància creus que el cos de voluntaris estava cobert o es necessitava més ajuda?

Jo crec que estava tot força cobert però, vaja, que de mans sempre en falten en aquests llocs.

-Respecte a la teva experiència personal. Com transcorria el dia a dia?

Clar depèn una mica del lloc on estaves. Vull dir, no era el mateix el camp de refugiats a Lopatova per exemple que a Belgrad, la capital. A la capital de Belgrad, a la plaça per

exemple, m'enrecordo que quan arribàvem allà i hi havia petites ONG's de la zona que feien verkamis i compràvem pilotes de volley, menjar per ells, i hi havia també la fundació Remarc que proporcionava sopes calentes i tenia una carpa muntada per donar menjar als refugiats...I una mica el dia a dia transcorria bàsicament en això: menjaven, els hi portaven pilotes perquè es poguessin esbargar una mica i ja està, poca cosa més realment. No hi havia res més a fer.

-Què vas sentir al fer el documental “ De la guerra al exilio, destino Europa”?

Jo crec que en acabar-lo per una part vaig complir el meu objectiu que era acostar una mica a la gent al perquè del problema a Síria. Què està passant realment allà. Va ser una mica com anar des d'un problema global a un problema minimalista, o més enfocat diguéssim, a la persona no? Osigui està passant això en un país i les conseqüències són aquestes: que la gent està marxant. I jo crec que ho vam aconseguir però no està del tot ben explicat, és tot massa dens, i crec que a la gent li va costar entendre-ho. Però bé tot i així jo vaig quedar molt satisfet i crec que si vols entendre el que està passant a Síria i amb tot el tema de grups terroristes i això, és un bon documental.

-Quina creus que és la reacció de les persones que veuen el teu documental?

Depèn una mica no? Perquè per una part, hi ha gent que m'ha dit que és molt dens i que li ha costat de seguir i d'entendre, i per altra banda, hi ha gent que potser li interessa molt la política internacional i m'ha dit que li ha encantat el documental, que li ha servit moltíssim per entendre el que està passant a Síria, com actua Daesh, quins agents hi ha implicats: EUA per una banda, Aràbia Saudita per un altre, hi ha Rússia... Vull dir que, he tingut una mica de crítica per les dues bandes. També vaig tenir una crítica per exemple del fet de que no sortien dones, de què no entrevistàvem a dones en el documental i és cert, la vaig rebre i vaig dir "doncs sí, tens raó, no hi ha dones". Però bàsicament el fet que no hi hagués dones al documental va ser: 1. Perquè quasi no n'hi havia, el que ens vam trobar durant el camí van ser la gran majoria homes. I 2. Les dones que vam intentar entrevistar es van negar. En definitiva, he rebut una mica de crítiques per totes bandes.

-Després de la teva experiència. Com et va afectar?

Bé, una mica fas el cor fort i continues, que tot sigui igual. Realment aquí poca cosa podem fer perquè tot depèn una mica més de l'Estat i dels governs de dalt però jo el que sí que estaria disposat a fer és que ,si arribessin aquí refugiats siris, jo estaria dintre de comissions i disposat a obrir els braços i a ajudar. I jo sóc partidari d'acollir i de rebre aquestes persones com es mereixen perquè estan fugint d'una situació bèl·lica i bé, jo crec que tothom té dret d'asil no?

-Quin missatge comunicaries als ciutadans que no coneixen la situació real d'aquestes persones?

Per una banda que no tots són terroristes, perquè això crec que és important. Que aquesta gent està fugint del que va passar ahir a Barcelona, del que ha passat a París, del que ha passat a Bèlgica i del que ha passat a molts altres països europeus que han patit atemptats terroristes. I que s'han d'acollir perquè estan fugint d'una situació molt conflictiva, és una situació molt perillosa. Vull dir que, o marxen o els maten.

-Si haguessis de quedar-te amb una imatge de tot el que has vist. Quina seria?

És difícil aquesta...Jo em quedo potser amb la imatge de Belgrad de famílies vivint a les tendes de campanya al fang.

-Heu explicat la vostra experiència a més gent? Sí. Ens han fet entrevistes a algun diari, crec que en Batista ha anat a alguna televisió també...I hem pogut fet alguna conferència a Barcelona. Vam anar a Madrid, al teatre del Barri, a passar el documental. Sí, sí que hem pogut per fer-ho.

-Si un palamosí o qualsevol persona volgués ajudar, com creus que ho hauria de fer?

Home, jo recomanaria que des d'aquí, ja sé que pot sonar molt tòpic, però realment si es poden enviar diners a ONG's que estan sobre el terreny, quan parlo d'ONG's no parlo d'aquestes grans que no deixa de ser un braç del capitalisme extens a aquests llocs que s'alimenta de les misèries dels altres, sinó d'ONG's petites, verkamis i projectes que hi ha, que estan actuant sobre el terreny i que tu saps que els teus diners van directament a ells i que els gestionen de forma correcta i que proporcionen una molt bona ajuda a la gent refugiada dels camps.

-Quines creus que són les associacions o entitats més actives i participatives en aquest tema?

Bé, es parla molt de Proactive Open Arms, que seria una empresa però que ha fet una ONG's, i que són els socorristes que estan a Lesbos. Però jo el que vaig poder veure allà, a Sèrbia, va ser que hi ha petites ONG's i gent organitzada d'allà que ha fet verkamis i demana diners per comprar material, menjar...I directament els gasten sobre els refugiats i proporcionen una ajuda, i són gent que no tenen visibilitat de cara als mitjans de comunicació, com pot ser ACNUR, UNICEF o altres ONG's, però que estan fent una gran feina i fins i tot més que les grans.

-Quina és la teva opinió al respecte? De tot el que està passant.

La meva opinió és que sempre acaba pagant el poble les conseqüències d'uns quants dirigents bojós no? I que acabem pagant nosaltres quan no tenim culpa de res. Aquesta és la meva opinió, i que si realment Europa i el món Occidental no hagués

intervingut a l'Orient Mitjà , a Síria, a Iraq, a l'Afganistan,etc. Nosaltres no rebríem atemptats com el que vam rebre ahir a Barcelona. Això és el que penso.

-Que creus que s'hauria de fer per acabar amb aquest conflicte o amb el tema dels refugiats?

Jo crec que directament Europa i Occident el que ha de fer és marxar i treure les forces armades d'allà, i deixar que els àrabs facin la seva revolució, a la seva manera, i nosaltres no hem d'importar cap democràcia a cap país perquè crec que amb la nostra ja en tenim prou, que no és perfecte i tenim moltes coses a solucionar aquí, com per anar a altres països a imposar. Això seria el primer que s'hauria de fer. És molt extens i complicat tot.

ENTREVISTA JORGE BALCÁZAR PROFESSIÓ I EXPERIÈNCIA

Durant l'apartat de notícies s'ha inclòs una part de l'entrevista amb en Coque, la part que estava relacionada amb PROEM-AID i amb l'esdeveniment que va tenir lloc a Palamós, a l'espai del Peix, aquest estiu per recaptar fons per als refugiats. En aquesta segona part de l'entrevista veurem de més a prop l'opinió i l'experiència d'en Coque amb aquestes persones i pel que fa a la seva feina.

-Quina és la teva visió personal de la situació?

Si no tingués una càmera davant diria 4 coses, però per mi és molt vergonyós com està actuant Europa ara mateix perquè no està recolzant, està girant l'esquena a una de les pitjors crisis de la història dels últims anys. He vist que el tractat dels Drets Humans se'ls han passat per on han volgut i que el que ens ve ara és molt fort. Han donat una protestada increïble a Líbia, on estan cobrint uns 355 km quadrats i han deixat a milers i milers de persones abandonades. Una de les últimes notícies és que han abandonat ja les zones de salvament grans ONG's per por a que surtin repercutits. Europa està actuant molt malament, i recordar que portem al 2017 3 mil persones mortes i el nostre Mediterrani s'està convertint en una fossa comú. I jo crec que no hem de girar l'esquena.

-Alguna vegada has marxat com a voluntari a oferir ajuda a refugiats com per exemple a Grècia? Quan vas marxar i on vas anar?

Sí, a Grècia he estat 3 cops. 3 missions i cada missió dura uns 20 dies més o menys. L'any passat un parell de cops i aquest any 1. I ara, el mes que ve torno a marxar.

Bàsicament he estat a Lesbos i ara aniré cap al Mediterrani.

-Per què vas decidir anar a ajudar a aquelles persones? Què va fer que et presentessis voluntari?

Perquè volia fer alguna cosa i no quedar-me quiet. Perquè al final un moviment es demostra caminant, no únicament parlant des del saló de casa. I creia que tenia les possibilitats, que tenia el nivell tècnic... L'únic que faltava era buscar el lloc concret i donar-ho tot. Deixar-se allà l'energia.

-Vas anar-hi de forma independent o vas buscar la intermediació d'alguna ONG o entitat?

Vaig anar amb aquesta ONG (PROEM-AID), no vaig anar-hi de forma independent.

-Quines eren les teves responsabilitats?

Bàsicament durant les nits el que comporta estar de guàrdia, igual que a un parc de bombers, és pràcticament el mateix però allà. Hi ha d'haver una serietat i estar atent per tot el que pugui passar, perquè tot és molt canviant. Des d'aquells dies que no tens res fins a dies que es torna tot un caos i bé, la responsabilitat és moral no? Perquè hi ha molta gent que està confiant amb nosaltres perquè estiguem allà. Ja no són únicament els nostres diners, perquè nosaltres pagàvem per cap, a cada missió que hi anàvem, 300 € de la nostra butxaca. Però hi ha gent que no ens coneix i que està pagant uns diners. I per això has d'intentar fer-ho el millor que pots.

-Podries explicar la teva experiència?

Va canviar molt. El primer cop la veritat va ser molt dura, va ser a principis de Març, a nivell psicològic perquè tota la teva realitat, mira que he viatjat i he estat a moltíssims llocs i les he vist de tots els colors, però aquesta experiència em va impactar molt perquè veure la gent fugint, perquè estan fugint, quan apareixien al mig del mar, amb les cares de tristesa, plorant, desesperació... Tu fas la teva feina de rescat, d'assistir, però saps que un cop estan a terra el que els espera no és fàcil, no és un camí de roses. Segurament molts d'ells acabaran sent víctimes de la societat, exclosos socialment, o els hi faran tornar, etc. Clar, això era un sentiment que la veritat consterna molt.

A la segona missió va abaixar molt la influència, va intervenir la Unió Europea per mitjà d'estar pagant a Turquia perquè estigués allà i vam engegar el projecte "Aigua" amb els nanos que va ser molt maco. Va ser totalment diferent.

La tercera missió va ser com a coordinador d'equip i va ser diferent. A nivell tècnic no hi va haver rescats, vam fer molt treball psicològic i social als camps de refugiats i molt bé, molt content sinó no estaria com estic tan enganxat i amb tantes ganes de fer.

-Estàveu exposats a perills? Relativament. Jo diria que l'exposició més gran és psicològicament, al perill psicològic que tens. Perquè el que és perill físic no n'hi ha.

Almenys a Lesbos. Jo el perill que vaig veure, i quasi tots els companys, era que arribaven psicològicament bastant tocats al principi.

-Em podries explicar una mica com era la situació allà?

Hi havia la línia d'emergència, que era on estàvem tots nosaltres, que ens dedicàvem al rescat i a l'assistència un cop desembarcaven. Llavors hi havia la segona línia on hi havia des de psicòlegs, metges, etc.. Que es dedicaven a canviar la roba, a donar alguna cosa de menjar abans que vinguessin els autocars de policia, abans del tractat. Després del tractat veien els d'ACNUR i llavors ja anaven cap als camps dels refugiats. Per tant, abans del tractat a camps de detenció i després del tractat a camps de refugiats. Teníem 5-10 minuts entre cada desembarcament per donar alguna cosa de menjar, roba, alguna abraçada...I continuaven el seu camí. Perquè recordem que aquesta gent porta mesos i mesos, i els hi quedaven mesos i mesos per arribar a Alemanya o a Espanya. Però bé com ja heu vist a les notícies tot va canviar molt. A Idomeni van tancar fronteres, han tancat fronteres a quasi tots els països i ara la situació s'ha cristal·litzat totalment. Però recordem que continua haver-hi gent que està fugint de la guerra, la guerra continua no ens equivoquem. Continua haver-hi gent que està fugint de molts països perquè esque no tenen per menjar, no tenen per donar als seus fills, on han de fer km per anar a buscar aigua. És normal i clar, què hem de fer? Girar l'esquena com estem fent? Quan dic estem fent estic parlant d'Europa, no del poble.

-Vas poder parlar amb refugiats? Quines eren les seves històries?

Sí, és el dia a dia. I a part, també feia de pallaso i vaig fer vàries actuacions als diferents camps tant per nanos com per adults. I tenia molt de contacte. No un contacte d'estar tot el dia amb els mateixos sinó de diverses persones... Quan vas dues setmanes estàs a tope. Dormíem potser al dia dues hores. Hi havia un dia que ja queies i no podies més. Però sempre anaves a treballar i a donar-ho tot.

Sí, moltes. Una noia d'uns 20-21 anys estava fugint de Síria, vivia allà amb el seu tiet. Ella era dentista i volia acabar la carrera. Quasi tota la seva família ja havia marxat, estaven a Europa, i ella va ser l'última. Va patir diverses violacions a Turquia, va patir cremades i finalment va arribar a Lesbos on va estar a un camp de detenció durant molt de temps. No li van deixar anar cap a Alemanya perquè van tancar Idomeni. Llavors, va tornar un altre cop a Lesbos amb una ONG i estava allà col·laborant, fent de traductora. I com aquestes moltes.

Un altre d'un nano que seria de la meva edat que estava estudiant per metge m'explicava: "Esque fa 5 anys jo estava al bar del meu poble fent birres amb els meus amics. I ara m'he vist així, que no tinc res, no sé com acabaré..." I històries com aquestes, moltes. I a mi em va tocar perquè eren de la meva quinta.

-Si haguessis de quedar-te amb una imatge, quina seria?

Home, amb els somriures que he vist. En un rescat molt senzill hi havia un grup de nanos petits, perquè en una barca si venien unes 60 persones, potser 30 o 20 eren nens molts cops. I vam fer unes bromes, vam treure el nas de pallasso i tal i el nen va començar a riure. I el pare va vindre i em va dir que el seu fill portava ja 3 mesos sense riure. Això va ser molt maco per mi. I com això et quedes amb el millor, no sempre et quedes amb el pitjor. Però bé, després quan tornes a la realitat, quan tornes a Palamós, se't fa dur, sobretot al principi. Però t'has d'adaptar, no et pots quedar allà amb el cap cot. Has de treballar, concentració i molta feina.

-Has explicat la teva experiència a més gent?

Sí. Més que res és el que toca. Un cop has estat allà el que sents és donar difusió del que has vist, del que has palpat i del que has sentit. Perquè el que estan demostrant els mitjans de comunicació no és la realitat. Potser és la seva realitat, el que ells volen que tu vulguis veure perquè al final ens movem per això. I és molt important donar difusió i donar veu del que està passant davant d'un dels problemes del món perquè n'hi ha molts més.

-Si un palamosí volgués ajudar que hauria de fer? Veus iniciativa per part dels ciutadans?

Sempre ho dic a les xerrades, primer de tot que hi ha moltes entitats no fa falta anar-se'n a l'altra punta del món. Hi ha organitzacions a Palamós on pots col·laborar, des de l'hospital, Càritas, Creu roja, etc. Després l'ajuntament no sé si està fent un projecte amb els de Batxillerat per ensenyar a nanos més petits amb classes de reforç, és a dir, a nivell local hi ha mogudes. Que això és important saber les necessitats del poble i després quan un cop ja ets més gran doncs aleshores sí que et pots moure i buscar alguna cosa més concreta. Però bé, primer informar-se, sentir i treballar. Sobretot molt de moviment, no quedar-se amb els braços plegats.

Normal. Cada cop que m'he mogut en aspectes solidaris pel món he vist molt de moviment, que al final hi ha moltes ments despertes. A Palamós també hi ha molta gent conscienciada i que sap el que està passant però també cal dir que no tothom té les possibilitats. Ho dic perquè avui en dia sortim d'una crisi on per sobreviure hem de treballar no sé quantes hores i si ja ens costa sobreviure en la nostra vida personal com per després pensar a marxar tant de temps. I ho trobo totalment normal. Però sí que al final potser hi ha un punt d'egoisme.

-Què li diries a totes aquelles persones que desconeixen la situació real de les persones refugiades?

Informar-se el primer de tot. Has de ser conscient i saber que les persones que marxen, no marxen perquè vulguin anar a una casa de segona residència per estar millor o perquè vulguin venir aquí per tenir una altra feina. Marxen perquè estan fugint d'una guerra i és que no els hi queda altre opció. És com si tu estàs a casa i saps que en 4 dies et caurà la bomba, o marxen perquè han de donar menjar a la família perquè ja es veuen en una situació totalment desesperada. I és complicat però has d'intentar ser una mica respectuós i posar-se en la pell de l'altra persona.

-Què creus que s'hauria de fer per posar fi a aquesta crisi humanitària?

Uff, si ho sabés i ho pogués fer ja ho hauria fet. Però primer de tot el canvi ve d'una persona, des de tu mateix, del teu entorn i de tot a l'entorn. Persones petites, en un lloc petit, fent coses petites poden canviar el món. Al final tot es redueix a això.

Amb aquesta part d'implicació individual he pogut saber a partir de testimonis de primera mà com és la realitat d'aquelles persones que fugen d'una guerra. Com les persones que hi han anat, d'alguna manera canvien i aprecien més el que tenen. Com els mitjans de comunicació ens ensenyen únicament el que ells volen que veiem, de manera que no puguem veure una realitat impactant, allò que ens envolta de debò. A través d'aquestes persones he conegut històries de diferents persones, una visió de la realitat més verídica a la que fins i tot li he pogut posar el noms. Per tant, puc dir sense dubte que aquesta part del treball m'ha permès conèixer el que està succeint d'una forma més propera així com el fet de posar-me a la pell d'aquestes persones. Ha sigut una gran experiència i un gran aprenentatge i, sobretot, interessant.

4.2 IMPLICACIÓ INSTITUCIONAL

Un cop acabada la implicació individual, passem a la institucional. A través d'aquesta part del treball veurem el punt de vista de la situació per part de les autoritats del poble. Què en pensen al respecte? Han reflexionat sobre la situació? S'ha parlat a l'Ajuntament? Quin és el seu posicionament al respecte?, etc. A continuació ho podreu veure.

En primer lloc vaig dirigir-me a en David Sagra, un jubilat de 61 anys que viu a Palamós i que va ser nomenat síndic de Greuges pel ple de l'Ajuntament.

ENTREVISTA AL SÍNDIC DE GREUGES



-Quines són les seves competències, és a dir, de què s'encarrega un síndic de greuges a nivell de Palamós? I en relació al tema dels refugiats?

El síndic de Greuges local el que fa és que en tots aquells aspectes que fan referència a les actuacions de l'administració local, és a dir de l'Ajuntament, i de les empreses que presten serveis directes a l'Ajuntament, el síndic té el mandat de rebre les queixes dels usuaris, dels ciutadans, que han vist vulnerats els seus drets per una actuació municipal. Si l'Ajuntament ha fet alguna cosa o algú dintre de l'Ajuntament ha fet alguna cosa que com a conseqüència d'aquest acte s'han vulnerat drets d'un usuari, d'una persona o d'un col·lectiu aleshores aquestes persones, poden acudir al síndic i el síndic el que pot fer és estudiar el cas i, si és el cas, emetre una recomanació a l'Ajuntament de crítica i d'opció de millora, propostes per millorar. De totes maneres com a síndic no li puc a dir a l'Ajuntament el què ha de fer. Li puc suggerir o recomanar.

Mira, el principal camp de treball dels síndics és la defensa dels Drets Humans. Per tant, el síndic ha de procurar amb la seva actuació que es respectin tots els drets, però bàsicament els drets fonamentals dels drets humans. Per tant, si fos el cas que hi hagués persones refugiades que volguessin viure a Palamós, o que es volguessin instal·lar a Palamós la meua feina seria també col·laborar perquè aquestes persones poguessin trobar aquí els seus drets bàsics d'educació, sanitat, habitatge... Com a mínim, no? I que no se'ls discriminés, etc. El que passa és que fins ara no m'ha arribat cap cas de què cap refugiat hagi sol·licitat. Tot i que, clar, hi ha persones refugiades que no sabem que són refugiades, no? Vull dir, que no únicament hi ha els refugiats que fugen de les guerres de Síria, sinó que hi ha altres tipus de refugiats com els econòmics i els polítics, no? Que moltes vegades potser no s'expressen com a tal o no ho fan saber. Però bé, aquí intentem defensar els drets de tothom sigui qui sigui.

-De quina legislació parteixen o es regeixen les accions que realitzeu?

El síndic de Greuges està regulat per una ordenança municipal, una ordenança que va aprovar l'ajuntament creant aquesta figura i bàsicament aquesta ordenança el que diu és que els síndics són absolutament independents de l'Ajuntament, o sigui que no hi ha ningú a l'Ajuntament que mani en el síndic, ni el síndic mana a l'Ajuntament, és una figura absolutament independent. I aquesta ordenança explica això, que aquí hi ha la figura del síndic, que m'han d'escoltar, després em poden fer cas o no però, m'han

d'escoltar. De síndics n'hi ha en unes 40 o 50 poblacions de Catalunya, no és obligatori que un Ajuntament tingui síndic, ho decideix cada Ajuntament. El què passa és que aquí Catalunya aquests 40-50 síndics abastem a més de la meitat de la població catalana, clar hi ha sindicatures com Barcelona, Badalona... Poblacions molt grans. Per tant, més del 50% dels catalans tenen en aquesta figura de l'humus man local per poder acudir. A part del síndic de Greuges de Catalunya i de la Defensa del Pueblo d'Espanya, que serien els tres nivells d'humus man que hi ha a l'Estat Espanyol.

-S'han dut a terme consultes en relació al tema dels refugiats? Quin és el posicionament del síndic de Greuges davant d'aquest tema?

A mi no m'ha arribat res. Ningú m'ha demanat res, ni ningú m'ha preguntat res. Aquí en la sindicatura no ha arribat cap cas, és clar, a mi no tenen per què consultar-me. Aquí la iniciativa seria sempre dels ciutadans, l'administració mai em ve a preguntar res. És el ciutadà. Si haguessin ciutadans refugiats aquí i es trobessin en una certa situació de desemparament, haurien de venir aquí, al síndic.

Bé, ja pots entendre que és el resultat d'aquesta actitud meva o d'aquest compromís que té la sindicatura de defensa dels Drets Humans. Està clar que el cas dels refugiats són persones que no poden exercir els seus drets bàsics... Per tant, aquí si es pogués se'ls hi donaria tot el suport perquè aquests drets no fossin conculcats en cap cas no? Però, clar, falta que vinguin aquí per poder-los ajudar i defensar.

-Com s'hauria de centralitzar el tema?

Jo crec que ja aquí des de l'Ajuntament hi ha el departament de Ciutadania i Migració, que el porta la Lourdes Ferrando. La Lourdes Ferrando, que jo hi col·laboro molt com a síndic perquè aquesta persona a tots els nouvinguts, una vegada cada sis mesos o així, els hi fa una mena de cursos d'iniciació de la vida a Palamós. De conèixer l'entorn, de conèixer els seus drets... Els hi fa 2 o 3 sessions, i en una d'aquestes sessions hi participen altres persones com el cap de la policia o així perquè la gent nouvinguda ho conegui. Jo hi participo també cada any en aquestes reunions perquè les persones nouvingudes sàpiguen que poden venir aquí, al síndic. I jo penso que si arribessin refugiats, que desconec quin seria el seu procediment legal, com s'assignarien... Perquè crec que això és a través de la Unió Europea, en el cas dels refugiats que estem parlant... Dels refugiats que surten als diaris, els sirians. Per tant, això és la Unió Europea que els assigna als Estats i els Estats després els assignen a cada comunitat i les comunitats a les poblacions no? Penso que va així, no ho sé. Aleshores se suposa que aquí la recepció es faria a través d'aquest departament de l'Ajuntament, d'aquesta tècnica i a partir d'allà es faria. També hi ha un hàndicap importat i és que aquí a Palamós no es disposa d'habitatges per poder oferir de manera pública, institucional en aquestes persones que ho necessitin. No es disposa d'habitatges de cap tipus, l'Ajuntament no té propietats, no té cap habitatge, fins i tot necessiten habitatges per

altres programes socials i tampoc no es disposen. Això és un hàndicap, possiblement la ciutat de Palamós no pot demanar refugiats fins que no pugui disposar d'habitatges suficients per acollir-los. I clar, en aquests moments a l'Ajuntament no n'hi ha.

-Us coordineu amb altres síndics a l'hora de dur a terme una acció?

Sí. Hi ha un col·lectiu que es diu Fòrum de síndics i defensors. Aquí ens diem síndics i en altres poblacions es diuen defensors del ciutadà o defensors dels ciutadans. I aleshores tenim un fòrum, una institució que comprèn a tots aquests 40-50 síndics locals, i ens estem constantment coordinats a través de la plana web d'internet i fem col·laboracions, tenim convenis amb universitats per la formació, etc. I sí, realment hi ha coordinació.

-Quins actes heu organitzat o en quins heu col·laborat des del síndic en relació a la crisi dels refugiats? Saps si hi ha més actes previstos?

El que hem fet a nivell de Catalunya en el fòrum ha sigut fer algun manifest, com a fòrum. Donant suport a les crides que han fet determinades institucions, com l'Institut dels Drets Humans i coses d'aquestes.

Desconec si hi ha actes previstos.

-Creus que es podrien dur a terme més accions de les que s'estan fent?

A nivell local per desgràcia no. A nivell local no tenim capacitat en aquest moment, crec. Però jo penso que tenim un hàndicap, que és aquesta dificultat. Ara bé, hi ha un altre sistema que seria l'acollida de famílies i aleshores potenciaria això. Això sí que seria possible si es fes una crida. El que passa és que, clar, podem fer una crida i segurament hi haurà famílies que estaran disposades a acollir a una família de refugiats. Però si la Unió Europea no els assigna, si l'Estat Espanyol no els assigna, si no els deixen venir no ens serveix per res, i aquest és el problema. Aquí la Unió Europea i l'Estat ha sigut un tap en aquest cas, per l'arribada dels refugiats. Segurament hi hauria moltes famílies, que tampoc deu ser tan fàcil acollir, no sé si totes les famílies que dirien que volen acollir serien idònies per acollir, però segurament n'hi hauria. Segur que a Palamós hi ha persones capaces d'acollir una altra família o acollir a unes persones determinades.

-S'ha acollit a Palamós o s'ha parlat del tema? Quines creus que són les expectatives de futur pel que fa al tema dels refugiats?

Jo ho desconec si s'ha parlat en profund detall, això t'ho dirà millor l'Alcalde perquè és possible que hi hagi hagut. Estic segur que en l'Ajuntament s'ha reflexionat sobre aquest tema... És possible que sí. Sobretot quan mediàticament hi ha hagut més efervescència segur que hi ha hagut posicionament de l'Ajuntament o del ple. Però, és clar, tot això des de les institucions queda molt en bones intencions, i para de contar

perquè ni venen els refugiats ni tenim tampoc la capacitat per fer-los venir. Si ja li costa a l'Ajuntament de Barcelona que té tots els mitjans i té totes les possibilitats i no li arriben per molt que vulgui... Imagina't un Ajuntament petit com el nostre.

Home, doncs això ja és molt particular. Jo penso que hi ha d'haver tota una transformació d'aquesta societat per radicar l'origen del problema, no? Perquè no hi ha prou amb trobar allotjament i integrar aquestes persones. El que caldria és que els refugiats no haguessin de marxar, que no haguessin d'haver refugiats. Cosa que això és una utopia, està clar. Però, en tot cas, jo penso que hi ha països com Alemanya on s'ha resolt molt millor aquest tema i que s'hauria de seguir l'exemple d'aquests països, en què realment des del govern hi ha hagut una resposta clara per dir "Home, realment el problema no hi hauria de ser i el problema hi és, doncs, resollem-lo", "donem-li una resolució com a mínim temporal en cas que no es pugui resoldre la causa original i aquestes persones no puguin tornar als seus països d'origen".

-M'has estat responent com a síndic però a nivell personal, quina és la teva visió de la situació? I quina creus que pot ser la solució per solucionar el problema d'acolliment a Palamós?

És això, una mica això mateix que t'he dit. A nivell institucional no t'ho puc dir perquè no hem tractat cap tema. Com a síndic no puc parlar del tema de refugiats de Palamós perquè no n'hi ha no? I a nivell personal és això, d'entrada a veure si en polítiques europees sobretot que siguin capaces, per una banda, actuar en els llocs d'origen ja no únicament en els conflictes armats com Síria però també en tots els refugiats econòmics i polítics i a veure si així s'actua des de la unitat d'una gran institució com seria la Unió Europea, que té força i sentit. Els petits estats, ciutats.. No poden fer res. Una altra cosa són petits acords com ha fet l'alcalde de Barcelona i l'alcalde de París. Clar, si les ciutats més importants fan acords, això té sentit. Però l'actuació política que ha d'aportar una solució ha de ser a nivell d'Unió Europea, en el nostre cas.

Bé, hi ha n'hi ha una miqueta a nivell de Catalunya, n'hi ha molt poquets no? I el que sí que és veritat és que la societat està molt disposada a acollir. La societat vol acollir. El que passa és que les institucions són molt lentes i molt poc cooperatives per facilitar-ho.

Parlant del fet que a nivell de Catalunya hi ha hagut acolliments, pocs però n'hi ha hagut, **el 24 d'agost a les 9:19 a.m** es va publicar a e-notícies la notícia: " Arriben 164 refugiats a Espanya, De nacionalitat siriana, iraquiana i iemenita" Un total de 164 refugiats han arribat a Espanya procedents de Grècia, en compliment del programa de la Unió Europea de reubicació creat per fer front a les conseqüències humanitàries de la guerra de Síria. El grup està integrat per 115 persones de

nacionalitat siriana, 42 de nacionalitat iraquiana, una de nacionalitat iemenita i sis apàtrides. De tots ells, 74 són homes, 24 dones i 66 menors, segons ha informat el Ministeri de l'Interior a través d'un comunicat.

Els 164 refugiats, que han arribat a l'aeroport Adolfo Suárez Madrid-Barajas, seran acollits a Àlaba (10), Astúries (4), Àvila (5), Barcelona (13), Càceres (4), Cantàbria (6), Girona (8), Guipúscoa (2), Osca (1), Madrid (36), Múrcia (15), La Rioja (9), Salamanca (8), Sevilla (6), Segòvia (3), Tarragona (5), València (9), Valladolid (7), Biscaia (5) i Saragossa (8).



Seguidament vaig dirigir-me a la Lourdes Ferrando, una dona de 40 anys que viu a Palamós i exerceix com la tècnica de ciutadania i immigració de l'Ajuntament de Palamós.

ENTREVISTA TÈCNICA D'IMMIGRACIÓ



-Quines són les teves competències? I en relació al tema dels refugiats?

Sobretot és un tema d'immigració, d'ara per ara. El departament sóc jo sola. La part de ciutadania és molt important però és la que està quedant sempre una mica enrere perquè clar, és un treball més en xarxa. T'explico més en relació a immigració que va més lligat al tema dels refugiats:

[IMPORTANT: la informació complexa d'aquest apartat es troba als fulls de l'annex, on s'explica detalladament la informació d'actuació del servei de ciutadania i immigració, concretament la d'aquesta part són les pàgines del **annex 81,82 i 83**]

En primer lloc, tenim la justificació del servei de ciutadania i immigració: en quines situacions, amb quins perfils ens trobem d'usuaris, sobretot amb els que més hem de treballar, tot i que hi ha de tot perquè és molt heterogeni. I després les línies d'actuació que sempre les separem en 3 blocs:

-Per una banda, la primera i la més important, que és quan arriben al servei (tot i que faci anys que viuen al poble): **L'actuació individualitzada**, per millorar l'autonomia personal i esbrinar què és el que necessiten. I a partir d'aquí anar fent com el circuit.

Alguns tenen temes de situació administrativa (tema de papers), tenim l'assessorament jurídic en tema d'estrangeria, tema d'informes per fer els papers quan han de fer l'informe tècnic que s'envia a la Generalitat, etc...

- El segon és **fomentar la igualtat d'oportunitats per a la inclusió social**, serien les formacions. Fem una formació de coneixement de la societat catalana i el marc jurídic, una del coneixement de l'àmbit laboral i llavors, importantíssim, la formació en competències lingüístiques. Si no saben llegir i escriure hi ha l'escola d'adults i es treballa tema de castellà, tema de català, etc... Prioritzem el català perquè el castellà sempre l'aprenen més fàcilment a nivell social ja que quasi tothom se'ls hi dirigeix en castellà. Però bé, aquestes formacions són súper importants i després, si ja tenen papers o el que sigui derivar-los a temes d'inserció sociolaboral: promoció econòmica, cursos que puguin estar fent, etc. Per què? Perquè és molt diferent el marc legal o la societat d'aquí, del país d'origen. N'hi ha alguns que sí, que són europeus i no canvia excessivament però en temes laborals hi ha moltes coses que no és que no les facin perquè no volen sinó perquè no les coneixen. Nosaltres com que estem molt acostumats al fet que això és el que coneixem no donem importància, en ells se'ls hi explica què és la seguretat social, que són les nòmines, els impostos, quins impostos hi ha, que has pagat, què no estàs pagant... Totes aquestes coses que jo a vegades penso que les hauríem d'explicar també a l'institut. Vull dir, diríem que les coneixem però jo hi ha coses que les he après preparant la formació.

-I després, l'última part què és una mica **la promoció de la cohesió social** que aquí és on vincula més amb la part de ciutadania. Aquí es treballa amb les associacions, amb el tema del projecte rossinyol que consisteix en el fet que venen uns alumnes de la universitat, que són voluntaris però que els hi donen uns crèdits, que fan com de mentors dels alumnes de l'aula d'acollida de l'institut, també fem la mostra de cuines del món... Intentem crear espais on es pugui interrelacionar la gent.

En el full que t'he donat també pots veure els objectius i les actuacions que fem.

En relació a la llei on van les formacions tenim uns criteris i unes obligacions. Els temes no me'ls puc inventar jo, jo no puc estar 3 hores parlant de la gastronomia de Palamós. Hi ha cultura en general: parlem de la gastronomia perquè és un tema que desvincula, que els hi agrada. Però també parlem d'història, geografia (per situar al lloc on som) i després vindria el sistema educatiu, sanitari, el tema de seguretat, el sistema laboral, etc..I a continuació fem una altra formació específica. Tot ja ens ve marcat una mica.

I això és una mica el que jo faig en general. Llavors, què passa? En relació als refugiats, què es fa? Aquí intervenim dos departaments: Cooperació i solidaritat, que està ubicat a joventut, que serien els que haurien d'intervenir en tota la part més de sensibilització i d'intervenció en trànsit, tot el suport a les entitats que estan treballant en el territori en els camps de refugiats dependria d'ells. Quan a l'acollida és quan entro jo perquè

faria acolliments exactament igual que com ho estem fent amb totes les altres persones. De fet, unes de les directrius de la Generalitat seria aquesta o sigui que no es creïn dos tipus d'immigració i que amb els mateixos recursos puguem atendre uns i altres. O sigui estructurar bé els recursos d'acollida perquè es puguin utilitzar normalment. No faré un curs per refugiats i prou, sinó que els integraria a dins dels cursos que ja fem. O sigui, que jo els tractaria igual que qualsevol altre immigrant econòmic o així, que molts dels immigrants econòmics també són refugiats el que passa és que quan arriben aquí no ho diuen, o ni ells ho saben moltes vegades no? I després vas rasant una mica i dius "Ostres, no vols dir que tu no podries demanar ser refugiat, l'asil?" Quan arriben a nivell jurídic són condicions diferents. Què vol dir ser refugiat? Perquè els refugiats i els immigrants tenen unes condicions derivades diferents: Uns tenen una circumstància que quan arriben aquí, a vegades arriben de manera regular què és quan diuen " Epanya no acoge, y se comprometió a no sé cuantos miles", doncs aquests milers que en principi havien d'arribar han de venir ja directament des d'un camp de refugiats a Espanya, llavors es distribueixen en el territori i se'ls hi dóna la condició de refugiat i això t'implica el reconeixement internacional d'aquests refugiats, quan t'ho reconeixen en un país t'has de quedar en aquell país. Clar que molts no volen quedar-se a Espanya, volen anar cap a Alemanya. I l'altre és que durant uns 6 mesos estàs en una acollida, és a dir, l'habitatge i l'aliment ho assumeix el govern i després els distribueixen en territoris. O sigui, no t'arribarà un directament de Síria a Palamós, fan tot un programa d'acollida i a més a més ve subvencionat per la comunitat Europea. És un estatus que te'l reconeixen des d'Europa perquè hi destinen uns diners, et donen 6 mil euros l'any per persona i amb això es pot anar pagant: habitatge, cursos, menjar... Però aquests diners els gestionen entitats, no els gestionen ells directament. Són les entitats que els posen dins dels programes que ells creuen. Aquestes entitats són: Creu Roja, Càrites, etc.. Tant Generalitat com Ajuntament, no reben diners per acollir refugiats i el problema que hi ha amb això és que amb els mateixos recursos que tu tens per fer tot lo altre (les teves polítiques i els teus pressupostos ja venen marcats) amb aquests diners tu has de donar acollida a un altre gruix de persones amb les necessitats una mica diferents, perquè l'atenció psicològica i coses així és potser molt diferent de les d'un altre immigrant . Sobretot pel xoc del què han estat vivint.

Llavors, com que no et donen diners tampoc tens competències. Per tant, tot el que es fa és perquè es vol. Problemes a Palamós? Que per exemple, per tenir refugiats necessites tenir habitatge social. I aquí no n'hi ha. Aleshores, què passa? Si no poden viure aquí, com vols fer tot lo altre? Nosaltres hem tingut persones que han demanat l'estatus de refugiat, el permís d'asil, eren gent de Mali, perquè fa 2 o 3 anys ben bé hi va haver una guerra civil, llavors alguns quan arribaven demanaven l'estatus. D'Ucraïna també hi ha gent que ho ha demanat llavors els derivem a creu roja els quals tenen una noia que és especialista en tema d'asil. Aleshores, a Palamós tenim refugiats? No.

Es poden fer coses amb els refugiats? Sí, però en el nivell que es fan amb els altres immigrants.

-Des del teu departament quin és el vostre posicionament?

Hi ha coses que es fan directament des del servei d'acollida però hi ha coses que són en xarxa amb tots els altres serveis. El servei de Ciutadania i Immigració fa totes aquestes accions (fitxa annex número 82-85), i després els recursos ordinaris dels quals disposem a Palamós i que es podrien reforçar per incloure les persones refugiades serien els següents de la fitxa (84 i 85). Però les coses més existencials ja les acabaríem cobrint, però hi ha coses que sí que s'hauria d'invertir una mica més per poder donar-hi suport. I tot això seria treball en xarxa, i si treballem en xarxa en el moment que arriben refugiats s'hauria de fer un circuit i estudiar la causa per veure com va i les dificultats afegides serien totes aquestes. Clar, no és el mateix venir del teu poble si has tingut dificultats econòmiques, que també si vénen d'Àfrica el xoc a l'hora d'arribar és heavy, molts venen amb pateres eh. Vull dir, que també hauríem de tenir una sensibilitat amb aquests temes però al final no se'n té. Però bé, venint d'una situació de guerra: on t'han matat a la teva família, on has estat en un camp de refugiats, després del que has viscut... Gent que no hauria marxat del seu país, és tot molt heavy.

Per tant, el posicionament des del departament seria aquesta part d'accions de la fitxa i després la part en xarxa amb les altres entitats.

- Quines mesures heu pres o teniu pensades prendre al respecte?

Mesures que hem pres o tenim pensades al respecte? És això que t'he dit. De moment sabem qui som els agents que intervindríem i en el cas que arribin es faria la intervenció que toqués. Però ja et dic, des del meu departament més enllà d'això, un cop arriben aquí, no es fa res. Sí que col·laboro amb els actes que s'han fet i això, però no és la meva feina. Realment és que és complicat, no és una competència que et diguin has de tenir-la. Vull dir, els Ajuntaments que hi hem posat més o menys esforços és una mica la voluntat política de posar-hi o no posar-hi o de tenir els recursos que es tenen. És l'Estat el que té competència en el tema dels refugiats, i l'Estat no deixa col·laborar gaire a les autonomies i les entitats únicament en algunes. A Girona al gener van arribar uns 40 refugiats que s'havien de repartir ara al Juny en diferents municipis. Clar, aquí no ha pogut venir ningú i no tenim cap vivenda per oferir. Que ja podrien dir "Doncs vale, l'entitat que té els diners assignats a aquesta família podria pagar un lloguer..." Però clar, no hi ha lloguer social i no pots destinar tots els diners que et venen a la vivenda. Tant de bo es pogués fer més i tant de bo estigués marcat s'ha de fer això, això i això... Però no ho està.

-Quins actes heu organitzat o en quins heu col·laborat des del vostre departament? Quin era l'objectiu? Com ho heu dut a terme? Quines dificultats us heu trobat? En teniu pensats per al futur?

Em sembla que es va fer un acte al Juny de l'any passat, a nivell d'organització des de l'Ajuntament on PROEM-AID va fer lo de les xerrades, el pase del documental " De la guerra al exilio, destino Europa" a la gorga... Però no s'ha fet cap cosa més. Jo vaig participar en l'organització d'aquest acte que es va fer:

- Que totes les entitats, fessin durant el matí tallers al passeig del mar.

- Ampes fent maquillatge.

- La coral de gospel van fer també una actuació.

-etc.

Bé, cada entitat va dir en què podia col·laborar. Un dia abans també es fa fer una cantada a l'església Santa Maria. L'entrada eren 3€ i tot el que es treia tenia l'objectiu de recaptar diners per poder donar a l'entitat de PROEM-AID. I després, jo crec que el més important era fer-ho arribar a les entitats perquè és una manera de sensibilitzar i perquè elles se sensibilitzin. I per mi és súper important el tema de conèixer què passa amb els refugiats i què està passant. Ja et dic, amb lo altre estem bastant més amb les mans lligades, fins que arribin o no arribin o amb els recursos que tinguis no pots fer massa res. Però conèixer la situació, denunciar-la i fer tot el possible sí. Jo si estigués a una ONG, genial. Pots anar a donar suport en el trànsit, en el camí. Però des d'aquí tot això és molt complicat. Es poden donar diners a les entitats que hi van i que puguin treballar en millors condicions però més enllà d'això és complicat. A veure, que és clar que es poden fer coses però depèn molt dels recursos que tinguis.

Nosaltres som un tècnic de cooperació i solidaritat i una tècnica d'acollida, i portes la feina de tot. Quan hi ha alguna altra cosa has de fer expressament un projecte per allò. És complicat perquè hi ha els recursos justos per anar fent el que es fa. L'acte aquest era això, donar a conèixer. I llavors a la tarda es va fer la tertúlia de les entitats que van venir a explicar el que havien viscut. Que la gent un noti, que se'ls hi posi la pell de gallina i vegin que tot això està passant i pensin "em podria estar passant a mi". I no és que siguin ni musulmans o el que sigui, són persones i tothom té els mateixos drets. Per tant, els actes que s'ha fet serien aquests, amb el doble objectiu de recollir diners i de sensibilitzar.

La dificultat que ens hem trobat ha sigut el fet d'arribar a la gent. Mitjans de comunicació, notícies, fets que van passant... Tot el que passa que la gent no s'ho fa gaire seu. S'ho van fer seu en el moment que va sortir la foto del nen a la platja, que va tocar la fibra a tothom però després, ara ja ens és una cosa tan quotidiana, estan

igual o pitjor, i no es fa res. I clar, al final et canses de queixar-te no? Però si el govern no hi posa remei, no hi ha manera i llavors, és treballar amb el que tinguis a casa. I a través del Marroc arriben eh, a Barcelona o així arriben refugiats. Hi ha les vies oficials i les vies no oficials i van arribant.

-Com creus que s'hauria de centralitzar el tema?

Sobretot no s'ha de fer dos circuits diferents, un per refugiats i l'altre per persones immigrants. Clar, el que ens vam trobar va ser que quan la gent està sensible amb el tema refugiats "Ai, jo vull ajudar, jo vull portar roba..." A part que després portar tota aquesta roba allà costa molts diners és molt millor donar diners i que ho comprin allà i també així l'economia del lloc pot sobreviure. Però, a part d'això, què passa? Que aquí no hi havia gent passant dificultats? Ara faràs més coses per uns altres i els altres què passa? Representa que no et cauen bé? I a les entitats que estaven treballant amb el tema se'ls hi va crear un problema d'això de "com ho fem ara? Perquè no tenim recursos per donar a aquesta gent i ara m'ofereixen cases per als altres" I què? Com ho gestionem perquè sigui equitatiu? Bé, doncs hi va haver una mica de debat amb aquest tema.

La directriu és que no fem dos programes paral·lels, fem que tot sigui per cobrir les necessitats aquestes. I si la gent ofereix més perquè estan més sensibles amb el tema dels refugiats doncs poder aprofitar tot això perquè de rebot sigui per tota la societat.

Molta gent dirà " Los espanyoles que pasan hambre que pasa? Primero los de aquí" Bé, i és veritat. Esque ara t'arribarà gent d'allà i no estàs cobrint lo altre? Llavors veiem quins recursos hi ha i gestionem-los bé perquè sinó després es creen aquests conflictes socials. Que clar, jo per la part de cohesió social després em costa molt treballar.

La Generalitat tal va arribar el tema dels refugiats va crear un comitè. Al comitè es van crear diferents posicions de treball: un per l'acollida, un per tema jurídic, un altre per atenció a persones grans.. Diferents comitès per anar treballant diferents coses. Aquí tinc una mica per sobre les reunions que s'han anat fent. Ja veuràs que d'un a l'altre han anat canviant coses perquè és un tema que ha anat evolucionant (full annex número 90 i 91). Un era de pedagogia, recursos que aquí sí que ens van demanar l'ajuda dels municipis, l'acollida que també és al municipi, economia, treball i salut. I encara ara, després d'aquestes reunions, se n'han creat dos més. I Generalitat sí que ha dedicat recursos propis per fer aquest comitè, per crear material, també han fet fulletons, han fet explicacions, etc.. Recordant que nosaltres també vam ser refugiats. També han editat materials...S'han dedicat recursos econòmics ha fer tot això sense que et vinguin pel tema d'Europa o així. O sigui dels pressupostos que tenen ja han fet alguna cosa.

També perquè vegis una mica com es treballa, t'he portat una fotografia del projecte d'acollida a Refugiats de la Creu Roja (full annex número 92):

- Primer trobem **la fase d'avaluació i diagnòstic**, que és la primera acollida i dura 3 mesos.

- 3 mesos o 6 mesos més hi ha **l'acollida residencial**, que és quan arriben a uns pisos on es fa l'atenció de necessitats i tot això.

-I després la segona fase que ja seria **integració**, es dispersen en el territori per evitar crear guetos de refugiats.

- I llavors **l'autonomia**, la tercera fase que és tot el tema d'acollida, de coneixements, etc.

Estic barrejant una mica el que fem aquí amb el que es fa a la Generalitat.

-Si un palamosí volgués ajudar, que creus que hauria de fer?

A través d'una xarxa que tenim a Internet, per la comunicació entre l'administració local i la Generalitat, nosaltres rebem a la gent que vol donar ajuda. Llavors, amb el que m'has preguntat que com es pot ajudar, oferint ajudes materials o solidàries, doncs s'hauria de venir aquí o a solidaritat i omplir aquesta fitxa **(full annex número 93-97)**. I llavors jo aquesta fitxa la traspasso a Generalitat i així tenen un inventari de tots els recursos que hi ha per cada municipi. Però són els recursos que van més enllà del que fas habitualment, els recursos extraordinaris es podrien destinar per temes de refugiats. A Palamós ens hem trobat únicament 2 persones que han vingut a oferir coses. Altres ho han comentat però que hagin vingut a omplir la fitxa només 2. Una a oferir una habitació de casa seva i l'altre també una part de casa seva. Clar, amb això i entre que l'Ajuntament no té pisos ni lloguers socials, no poden venir. Perquè pagar un lloguer com els d'aquí Palamós no poden perquè és molt car.

Tot i que Palamós seria un bon lloc per tema d'inserció sociolaboral perquè hi ha l'àmbit sanitari i hi ha refugiats molt ben formats. Aquí a Palamós tenim l'hospital, tenim el mar, pesca, el turisme...O sigui que com a sortides laborals tindriem potser més possibilitats d'inserció que altres llocs. Però clar, el primer és l'habitatge i no n'hi ha, i aquest és el gran problema. Al ser un lloc de costa i turístic els preus pugen i es disparen.

Per ajudar també pot vincular-se a ONG's. A nivell d'acollida pots venir de voluntària i oferir-te per fer conversa per exemple, però també es pot fer ara amb qualsevol immigrant que vingui. I voluntaris directament per l'administració no n'hi haurà, serà a través d'entitats.

De totes maneres, jo si hi ha algú que estigui disposat a ajudar, encara que no siguin refugiats, que vingui perquè amb altres col·lectius volem fer projectes xulos, com per exemple converses en català. I llavors volem fer un grup amb voluntaris que puguin fer conversa, amb temes ja preparats, però que es pugui dinamitzar una mica el grup. I un

projecte que comencem aquest any amb el qual vam fer una prova l'any passat amb els profes de l'institut, va ser formar a professionals que tenen immigració. Pel que et deia, per tractar-ho tot dintre del fet que tots som humans i tots tenim drets humans, no podem segregar. Legalment no pots segregar per raça ni per religió ni per res.

-Has pogut observar si els ciutadans del poble desitgen acollir? Hi ha molta demanda? No.

-Creus que es podrien dur a terme més accions de les que s'estan fent? Si és així, des de quins departaments?

Sí, sobretot ampliant els recursos en xarxa de manera que tothom col·laborés.

-Quines creus que són les expectatives de futur?

Expectatives de futur? No ho sé.... S'han de canviar moltes coses. Potser no sé, troben un altre rival que no sigui l'islam i deixen una part del món tranquil·la i aniran a envair un altre. És complicat, de moment hi ha molts desplaçats i això no s'acaba.

-M'has estat responent com a tècnica d'immigració...Podries contestar-me a nivell personal quin és el teu punt de vista de la situació?

Sobretot per mi pel que fa a com s'hauria de centralitzar hauria de ser a través del tema d'informació, què passa i perquè passa, que ens arribi. Ara ja no surt a la tele i tothom se n'ha oblidat però segueix passant perquè no ha canviat res. Les polítiques són les mateixes, els governs segueixen fent el mateix i les guerres estan on estan perquè interessin a segons quins governs. I tot això ho hem de saber i sobretot els joves perquè és el vostre futur. Però ostres s'ha de saber, tothom ho hauria de saber. Com ara que ha passat lo dels atemptats no? S'ha de saber perquè passen, perquè hi ha aquests atemptats. Aquests nens no és que siguin islamistes sinó que són adolescents que estan desubicats i se senten reconeguts a dins d'una xarxa que és molt potent i fa molta por. Ells són el cap de torn de tot el que hi ha darrere: de les polítiques que s'estan fent, de la venda d'armes, com es financen aquests grups terroristes i perquè existeixen, tema de petroli, gas, etc. Els que hi ha aquí darrere no és per religió, són interessos econòmics. I clar, que tot això repercuteixi en gent que ha de marxar de casa seva, 60 milions de persones que és més que tota Espanya. Han hagut de marxar de casa, han hagut d'agafar els nens anar-se'n a buscar la vida d'una altra manera. I cada dia tenen atemptats en aquests països, cada dia. A Síria tu mires una foto d'abans i ara i està destruït totalment. Com pots viure aquí? Si és que no, has de marxar. Si vols protegir els teus fills, que és l'instint que ens surt... Marxes. Potser ets musulmà, potser ets cristià o qualsevol altra cosa però que més dóna? Ets una persona i no vols viure d'aquella manera. I a ,més a més, la teva religió tu la tenies a casa teva sense que ningú et toqués la moral. Però que més dóna això? El problema

està quan tu vols que els altres facin el que tu fas. Bé, no sé però la informació és súper important i després l'acollida amb aquest pensament d'igualtat de drets.

Tots som persones i clar, si no tens futur a casa teva agafes i marxes. I l'acollida és això, som persones i el que hem de fer és que coneguim les coses, perquè moltes vegades critiquem però ningú els hi ha explicat. En els cursos aquests, ara ja fa uns 3 o 4 anys que els estan fent, la gent ho diu " Ai, esto era así?, yo no lo entendía". Per posar-te un exemple: la declaració de la renda la majoria d'immigrants no l'han fet mai, no saben. Un dia em va venir un noi de mongòlia i em va dir :

"- En la empresa me han dado este papel (el certificat d'empresa) y yo no sé qué tengo que hacer con esto?". "

+ Esto es un papel que tienes que presentar para poder hacer la declaración de la renta"

Clar, no són conscients de quins papers són ni de quines coses s'han de fer, i després "Ah no paguen impostos", home, algú els li ha dit com s'ha de pagar?

A vegades aquests comentaris de" ellos y los otros" no tenen cap mena de sentit. I beneficia perquè ens discutim entre nosaltres i no ens preocupem del que s'està fent.

Crec que tots tenim una responsabilitat, i que hem de tenir aquesta informació. I quan vas a votar, bé això ho diu també la Generalitat, en el moment de votar hem de ser conscients del que diu cada partit i si no compleixen allò que estan dient hauríem de picar tots i parar els peus. Tot i que fa molts anys que passa i no fem res. Clar, són els nostres drets i si és una democràcia és perquè podem votar però si votes i cadascú fa el que li dóna la gana... Doncs és una mica fer aquest volt de la societat perquè tot això no passés, perquè a nivell pràctic és difícil fer grans coses.

Posant-hi diners podràs fer que ho passin menys malament però no canviaràs el fet que hi segueixi havent. Això ha de ser coses estructurals de polítiques i economia. Nosaltres intervenim en la qualitat de vida de les persones i apoderant-los, "Et dono qualitat de vida perquè tu no estàs perdut". Podem ajudar en això però més enllà no. Canviar que no hi hagi refugiats no podem, però si actuar.

Finalment, pel que fa a aquesta implicació institucional, vaig parlar amb la Natàlia Caselles una dona de 51 anys, que viu a Palamós i que exerceix com a regidora de serveis socials, d'immigració, cooperació, d'ensenyament i de normalització lingüística al nostre poble.

ENTREVISTA REGIDORA



-Quines són les seves competències? I en relació al tema dels refugiats?

Bé, són tots aquests àmbits que t'he dit. Sóc regidora: d'ensenyament per tant, tinc competències en l'ensenyament, de serveis socials, tot el tema d'immigració i també de cooperació i de la normalització lingüística.

En relació al tema dels refugiats t'explico: El que és la normativa de qui té la competència i totes les competències sobre aquest tema dels refugiats és directament l'Estat, el govern espanyol. Això no vol dir que des d'administracions no hàgim d'estar actius ni fer coses. Llavors hi ha per exemple la Generalitat que l'any 2015 va crear un comitè i aquest comitè és concretament el que estableix unes directrius i estableix la forma d'actuar pel que seria tot Catalunya. Llavors, a partir d'aquestes directrius nosaltres, els Ajuntaments, tenim aquesta línia de treball en el cas que sigui necessari.

-S'ha tractat el tema dels refugiats a l'Ajuntament? Quins tècnics s'han implicat?

Sí, s'ha tractat més d'una vegada. Ara de fet ja s'ha aprovat en ple dues nocions. Les nocions les signen tots els representants dels partits polítics que formen part del govern de la representació política del poble i llavors s'han signat dues nocions. Una era de tot el món local en contra del tractat que es va fer entre la Unió Europea i Turquia, com ja saps en el primer moment tots els refugiats van anar a parar a Turquia i doncs la majoria de persones pensàvem que no s'estava fent bé perquè allà es va amuntegar un piló de gent en unes condicions que no eren bones per totes aquestes persones. Llavors molts Ajuntaments van votar aquesta noció que després s'envia al Govern Espanyol demanant, per exemple, doncs que aquest acord no es formalitzés. I també es va aprovar una noció a favor de la condició dels refugiats perquè poguessin venir a la Unió Europea.

Hi ha diferents àrees o sigui, aquí a l'Ajuntament de Palamós et trobaries implicats els tècnics de cooperació i et trobaries també implicats els tècnics d'immigració, aquests dos diguéssim que anirien molt parells, han treballat en determinades actuacions. I llavors també hi ha, en el cas que pogués arribar algun refugiat aquí a Palamós, hi hauria també implicats els tècnics de serveis socials en tant que s'hauria d'acollir i se'ls hi hauria de donar aquestes facilitats per estar aquí.

-Esteu en contacte amb altres ajuntaments, amb el govern generalitat o entitats?

Sí. Bé, com et deia abans la Generalitat és la que marca una mica les pautes, no? En el cas que arribin refugiats com s'ha d'actuar i com s'ha de procedir. Per una altra banda

també hi ha el fons català de cooperació que és un Ens també de tota Catalunya i aquest Ens es dedica a treballar tot el tema de cooperació i hi ha més de 300 entitats i administracions que són supramunicipals, no són municipals. Aquest fons català de cooperació, en el que nosaltres hi estem adherits, el que fa és enviar-te puntualment tota la informació en relació a temes de cooperació però també sobretot en temes de refugiats.

-Hi ha hagut mesures educatives, pedagògiques o d'informació a la població sobre el tema?

Bé, nosaltres sent Ajuntament hi ha competències que no les tenim, no són nostres. Així que ens dediquem tant com podem sobretot a la sensibilització de la gent i al que són programes de cooperació amb la gent que està treballant directament on hi ha refugiats, no? Llavors sí que hem contat de vegades amb persones que han estat allà, en el mateix lloc on hi ha refugiats, portant projectes a terme i s'han fet xerrades de sensibilització en les escoles de secundària de Palamós.

-Quins actes s'han fet? N'hi ha previstos en un futur?

Doncs el que et deia no? Com que el millor que podem fer ara mateix, perquè tampoc és que arribin gaires refugiats a tota Catalunya i a la província de Girona tampoc. Nosaltres ens hem dedicat una mica posant-nos en contacte amb associacions o amb entitats que treballin directament en allà, amb projectes. Sobretot hem treballat, unes quantes vegades, amb PROEM-AID que fan salvament. Bé, en el seu moment feien salvament a la part de Grècia i ara l'estan fent a la Mediterrània perquè les vies d'accés dels refugiats també han canviat amb el pas del temps. I projectes directament per exemple ells estaven i encara són a Grècia, a Lesbos acompanyats d'aquests refugiats que de moment encara no arriben i no surten d'allà. I fan projectes, alguns molt macos, com per exemple fer aprendre als nens que han arribat per mar, molts d'ells els quals havien arribat en una situació molt complicada i que havien perdut fins i tot familiars en el mar i que no saben nadar, els ensenyen a nadar perquè no tinguin por al mar i puguin agafar aquesta confiança. Llavors hem treballat amb ells, vam treballar el 2016 i es van fer totes unes jornades a favor dels refugiats. En aquestes jornades hi va haver un concert benèfic a l'església, i després també es va fer tota una jornada en la qual van participar diferents entitats de Palamós on feien jocs per mainada, es compraven uns tiquets i tot el que s'anava recollint doncs també anava per aquesta causa i després es feia una fideuada solidària i tots els cèntims que es van recollir van anar directament a PROEM-AID. I aquest any, aquest 2017, hem tornat a fer un acte que vam tenir la sort que en Joan Roca volgués venir i a l'espai del Peix doncs ell i el seu equip van fer una jornada gastronòmica i tots els beneficis d'aquesta jornada gastronòmica també van anar destinats a PROEM-AID.

Home, la intenció és seguir col·laborant. Mentre aquest problema no s'acabi... Si nosaltres el que podem fer com a Administració i com a societat és sensibilitzar i ajudar als que poden ser allà ajudant-los amb coses tan greus doncs penso que hem de fer-ho. Doncs és seguir treballant i anant endavant.

-S'ha acollit a Palamós o s'ha parlat del tema? Quines són les perspectives de futur?

A Palamós tindriem un problema que és l'habitatge, no tenim gaire habitatge. D'altra banda també et diré que per exemple a Girona només han arribat 40 refugiats que s'han de repartir entre tots els pobles, entre tota la població. I, normalment, qui assumeix més població és la capital que en aquest cas seria Girona. Nosaltres acollir, o sigui habitatge, no ho tindrem gaire bé perquè no en tenim molt però sí que és veritat que podríem col·laborar en altres qüestions com per exemple que si n'hi hagués en pobles veïns sí que podríem col·laborar doncs en el moment, de si arribés algú, a aprendre la llengua, ajudes socials, ajudes psicològiques... Tot això sí que podríem fer alguna cosa.

Doncs una mica la perspectiva del que passi, perquè de moment pocs refugiats han arribat no en aquí sinó en tot el territori Espanyol. Estan preparats, des de la Generalitat ens envien un piló del que et deia abans: de les línies de treball que s'han de fer, de tot. Però el problema és que els refugiats no han arribat.

-Hi ha hagut col·laboració ciutadana? Quines són les entitats del poble més actives?

Doncs la veritat és que sí. La gent quan li demanes sobretot en actes que s'afegeixi... Per sensibilització la veritat és que hi ha col·laboració. La gent amb això està compromesa, gràcies a Déu.

Bé, a Palamós dintre del departament de cooperació hi ha la taula solidària. En aquesta taula solidària hi ha representades diferents entitats com Creu Roja, Càritas i me'n deixo alguna que no m'enrecordo però n'hi ha més. Llavors aquesta taula solidària per exemple l'any 2016 quan es van fer aquelles jornades de solidaritat i en benefici dels refugiats, doncs la coordinació es va fer des d'aquesta taula solidària que són entitats que ja estan molt acostumades a cooperar sobretot.

-Hi ha alguna normativa vigent a nivell municipal sobre l'acolliment de refugiats? I a nivell supramunicipal?

No hi ha cap normativa a nivell municipal perquè no tenim competència. Per tant, si no podem tenir competència no hi ha normativa. De fet, normativa clara tampoc n'hi ha més enllà de la llei d'acollida a persones immigrants, siguin o no siguin refugiades, seria l'únic marc legal d'aquestes persones. Vull dir, més enllà d'aquesta llei no hi ha cap altra normativa que puguis utilitzar.

A nivell supramunicipal sí. Hi ha gent que està implicada per exemple el govern Espanyol va agafar 3 entitats, o sigui hi ha 3 entitats que són les que en un moment donat organitzativament en el moment que hi ha una acollida de persones refugiades són les que han de portar l'organització d'aquesta acollida. Són entitats molt grosses tipus Creu Roja espanyola i així.

-Us heu trobat algun entrebanc a l'hora de gestionar aquest tema?

Sí, si no hi ha habitatge és difícil.

-Està previst dur a terme un altre comitè per negociar l'acollida de refugiats? Fins aleshores què s'havia acordat?

A veure, un comitè específic no existeix el que sí que es fa és treballar molt en xarxa. Llavors, no ha nivell estat perquè nosaltres no hi participàrem en principi però a nivell de comarques, de províncies i de tota Catalunya sobretot el que es fa és això, a través de la Generalitat, els tècnics de la Generalitat, sempre estan en contacte amb els tècnics dels Ajuntaments i els tècnics dels Ajuntaments entre elles en taules de treball també poden tomar aquestes accions.

Doncs fins aleshores bàsicament el que t'he dit o sigui nosaltres ara mateix, el que penso que hem de fer perquè ens toca ara per ara és això, no deixar-ho de banda, sensibilitzar a la gent, fer que d'això la gent no se'n descuidi perquè és un problema molt important i molt gros i penso que nosaltres som els que estem una mica al capdavant i les persones que som més visibles el que hem d'anar fent és donar aquesta informació, fer aquesta sensibilització i ajudar entitats que puguin estar en allà, a peu de canó.

-Si un palamosí volgués ajudar, que creus que hauria de fer?

Si un palamosí vol ajudar s'ha de posar en contacte amb el departament d'Immigració, això seria per dir "Jo puc oferir aquesta ajuda, sé donar classes de català o puc ajudar a una entitat" per exemple aquesta persona que ha arribat doncs si és una entitat esportiva dir "El nen pot venir a futbol" o el que faci falta. I si estem parlant de persones que també el que volen és això, fer sensibilització i ajudar al fet que aquesta informació segueixi endavant i viva... Aquests s'haurien de posar en contacte amb l'àrea de cooperació i ciutadania.

-Has contestat les preguntes coma regidora, a nivell personal quina és la teva visió de la situació i quina creus que pot ser la solució per solucionar el problema d'acolliment a Palamós?

M'imagino que és com la de tothom, jo penso que és horrorós. Horrorós haver arribat on estem, horrorós que hi hagi una guerra que fa tants anys que dura i que obliga a tota una població d'un país a marxar del seu país, que recordem que Síria per exemple

que era un país, abans que comencés la guerra, era com un país com podríem ser nosaltres. Diferent religió i tot el que tu vulguis però era un país on els nens anaven a l'escola, on la gent tenia un treball... Un país desenvolupat. I a partir d'aquesta guerra doncs jo penso que és una crisi humanitària molt i molt grossa. I que segueix passant i que a més a més ha convertit el nostre mar en un cementiri. Tots hem vist les imatges d'aquell nen mort a la platja i són coses que penso que són molt dures i que no haurien de passar en aquest món. Ja sé que és difícil que no passi pels interessos i aquestes coses, però penso que tots plegats ens ho hauríem de fer mirar una mica, i hauríem de ser capaços de fer alguna cosa perquè això no passés.

D'alguna manera jo penso que el govern central ,que és qui té la competència, podria treballar-ho molt més del que ho està treballant. I a partir d'aquí, si ells treballessin segurament els altres podríem treballar-ho molt més.

Vaig posar-me en contacte amb l'Alcalde i, tot i que no va tenir temps per concedir-me una entrevista perquè anava molt enfeinat, va donar-me uns minuts del seu temps per poder parlar sobre el projecte i donar-me el seu suport.



4.3 IMPLICACIÓ SOCIAL-PRIVADA

Per últim entrem a la part d'implicació social-privada, on parlaré amb algunes entitats i centres per saber què s'ha fet al respecte en relació a la crisi dels refugiats.

Primerament vaig reunir-me amb la Fanny. La Fanny té 59 anys, fa 35 que viu al poble i 20 que treballa com a voluntària a Càritas. La seva professió és fer de voluntària a Càritas.



-A nivell general quines són les accions que du a terme la vostra entitat?

La funció, d'alguna manera, de la nostra entitat és intentar estar al costat de les persones que ,per les circumstàncies que siguin en aquell moment, necessiten un suport. A nivell econòmic moltes vegades però altres vegades és simplement a nivell més humà per dir-ho d'alguna forma. En principi és poder ajudar a la gent que es troba en dificultats per problemes X que puguin estar passant. De fet, el que s'intenta sempre, o el que és una mica la nostra idea, és no ajudar només a nivell econòmic sinó intentar la promoció de la gent. O sigui, davant de la persona que té una dificultat econòmica sempre hi ha una mancança perquè si tot funcionés bé no hi hauria aquesta necessitat econòmica. Llavors el que s'intenta és donar el pa però anar ajudant també al fet que ja no ho necessiti.

-De quina legislació parteixen o es regeixen les vostres accions?

En principi en totes les ajudes que es fan estem en contacte i ens coordinem amb serveis socials perquè nosaltres tenim una autonomia com a entitat però el que es pretén és aconseguir les majors ajudes possibles i si cadascú va una mica al seu aire... Nosaltres podem estar donant una ajuda a una persona que potser ja la rep per un altre cantó o al revés, potser ens pot semblar que una persona no necessita tant quan potser sí que en necessita. Sempre aquestes ajudes es basen en la coordinació amb estament social. Si una persona ve directament aquí, se l'atén. En tot el tema que demani se'n pot fer, com ho diem nosaltres, un "assumpte d'urgència" però després això sempre s'envia a Serveis Socials per poder continuar fent l'ajuda però supervisant amb Serveis Socials perquè si no seria complicat. A part hi ha una cosa, que normalment és el que et deia, sempre darrere d'alguna necessitat econòmica, inclús en aquest temps de crisi, hi ha alguna problemàtica del que sigui. Però n'hi ha perquè si no la gent no té aquesta necessitat. I moltes vegades hi ha gent que darrere d'aquesta necessitat no sap a què té dret, com per exemple a cobrar una prestació o que té dret a una sèrie de coses. Doncs el fet d'enviar-ho cap a Serveis Socials també ajuda a obrir aquesta porta, ja que són ells els que saben totes aquestes lleis que van sortint: els ajuts, etc. I és la manera en que directament els hi podem dir en què tenen ajut i així tramitar-ho.

-On esteu situats o on es troben les vostres seus físiques?

Aquí a Palamós estem molt repartits. Hi ha aquesta seu que seria una mica "la casa més grossa", per dir-ho d'alguna manera, que és on hi ha l'espai dels aliments que és on es reparteixen els aliments a les famílies que ho necessiten, que també són famílies que han passat a través de serveis socials i que, segons el que ells valoren, se'ls hi fa l'ajuda. I bé, també és on tenim el despatx, la sala per fer formacions, curssets, tallers i tot això que fem. Després hi ha el que és el rovell, que està en el C/ Josep Joan just al costat del local de la Policia Municipal. També al costat de l'església de Sant Joan, just al costat i entrant per la part de darrere hi ha el menjador social. I a més a més hi ha un local petit que està en el C/Aiguamoix, que és també a Sant Joan, i és un local petit on hi ha llibres, joguines i uns voluntaris que posen en condicions aquests llibres i joguines i s'ofereixen perquè la gent pugui fer una "compra", diguéssim, de segona mà. Més que una compra és un donatiu, no? I la idea és una mica: primer, per entrar tots una mica en aquest món del reciclatge i per conscienciar-nos una mica d'un consum més responsable però també perquè a vegades penses que un llibre val diners i si hi ha una persona que li agrada llegir i que no es pot gastar els 20 € que val aquell llibre doncs allà per 1€ pot tenir-ne un. Que sí, que és veritat que hi ha la biblioteca i que tothom l'ha de fer servir molt però a vegades també hi ha la gràcia de què aquell llibre fa il·lusió tenir-lo. I que hi ha molta gent que també té llibres i se'ls vol treure de sobre i així s'estalvien haver de llençar-los. És entrar una mica en les dues coses.

-A Càritas quina ajuda poder oferir?

Hi ha dos tipus d'ajudes: les econòmiques i llavors les ajudes a un nivell més humà.

A nivell d'ajudes econòmiques hi ha des d'ajuda econòmica pròpiament dita, amb diners com per exemple ajudar a pagar un lloguer de pis, un rebut, un bitllet d'algú que hagi d'anar al metge de Barcelona, en fi, diferents ajudes d'aquest tipus i que sempre van en combinació amb Serveis Socials.

Llavors hi ha l'altre tipus d'ajudes que són les materials com poden ser els aliments, com podria ser la roba, també les joguines... Que semblen un luxe però una joguina per a una criatura... Les joguines són necessàries. A vegades gent que fa poc que ha arribat aquí „en poc temps, i que vénen de països de molt lluny on no han pogut portar ni una nina, un peluix.. Que a tots ens sembla que sigui una ximpleria però per a una criatura tenir-ne no ho és , i això és molt maco.

També hi ha l'ajuda del menjador social, per gent que viu al carrer o que viu en una situació molt precària, doncs van allà i se'ls hi dona menjar calent, es poden dutxar (evidentment amb aigua calenta) i se'ls hi pot rentar la roba.

Això diguéssim que seria un pack d'ajudes més materials no? I llavors hi ha altres tipus d'ajudes com el que es fa del SIE que és un servei d'intervenció educativa, és un grup

d'ajut per nois i noies d'ESO que tinguin problemàtica a nivell d'estudis però a veure, no és només aquell nano que no estudia o que no arriba en els estudis sinó que hi ha problemàtica perquè hi ha hagut un problema familiar, perquè potser fa poc que és aquí i no s'adapta... O sigui, que el que es fa és una intervenció en el nivell que se li pugui oferir perquè aquella persona pugui tornar al ritme dintre del centre. També hi ha l'ajuda de l'activitat que es fa amb gent gran que és "Apadrina un avi" que és gent jove, gent d'ESO també, que va a Palamós Gent Gran a fer un acompanyament a la gent d'allà. Pensa que a vegades hi ha gent gran que no rep visites perquè no té família aquí o perquè ningú el visita bàsicament i doncs clar, pot ser una cosa que sembla poc però per a la persona que no té mai visites, que un cop a la setmana tingui una és molt important.

També es fan tallers formatius per la gent, vull dir, tallers que poden anar des d'economia domèstica fins a educació amb els fills, tallers de Taitxí, de costura, etc. Molta cosa per intentar sempre que la gent vagi tenint recursos. Primer, per anímicament estar bé perquè és molt important. I també per saber reaccionar diferent i que la gent l'ajudi per poder entrar en el món laboral, si és necessari, o si més no estar més bé amb ell mateix.

Hi ha un altre programa també que tenim que és "Ubuntu" que és un programa d'ajut psicològic però a nivell de treballar molt en equips. Hi ha un terapeuta, en aquest cas un psicòleg, que porta aquest programa que és per crear com una xarxa -equip entre gent per ajudar-se i donar-se suport. Bé, l'acolliment de la gent que a vegades davant d'un problema no sap on va i ve a Càritas on el dirigim una mica segons el problema que presenti i així orientar-lo una mica cap allà on es vulgui. Això és una mica el que es fa aquí a Palamós. A nivell general hi ha altres activitats o programes tipus laboral que per exemple, aquí a Palamós no es fan perquè de moment no s'ha vist aquesta necessitat. I llavors també hi ha altres tipus de programes que es van obrint en el moment que surt la necessitat d'obrir-los.

-Teniu molts de voluntaris...És a dir, quin personal col·labora i quines solen ser les seves edats?

És clar, hi ha grups molt diferents. Per exemple hi ha el grup aquest d'apadrinar un avi on hi ha gent molt jove, gent de 3r i 4t d'ESO. Que solen ser, depèn de l'any, entre uns 20 voluntaris. Després per la resta de projectes ens movem al voltant d'uns 50 voluntaris. A veure les edats són diferents però majoritàriament és gent gran, gent a partir dels 50 anys però també hi ha gent més jove però és clar, és més difícil. La gent normalment està treballant o estudiant i clar, és més complicat.

-Quins actes heu dut a terme o amb quins heu col·laborat?

Nosaltres com a entitat formem part de la taula Palamós Solidària que és una taula d'entitats i sí que es fan activitats conjuntes i es col·labora també amb altres entitats

menys puntuals per activitats que es facin dintre del poble. I ara com a cosa més recent que s'havia fet, així obert, des de Càritas el Setembre passat, (cada any intentem que hi hagi un fil conductor de les activitats) vam estar treballant sobre el consum responsable i es va fer tota una setmana d'activitats com xerrades, mercat solidari i d'aquest tipus sobre el consum responsable. Bàsicament el que es fan són més activitats on hi participen les diferents entitats i fer una sensibilització a nivell obert.

-Us coordineu amb altres entitats?

Sí, el que et deia abans.

-Rebeu ajuda com a entitat per ajudar? Qui us les dóna?

Sí, com entitats rebem ajudes. És clar si no no podríem funcionar perquè no tenim cap màquina que faci diners. Rebem ajudes particulars, poden fer-se socis o poden fer una aportació en un moment concret, també d'empreses com per exemple amb el tema dels aliments hi ha empreses que col·laboren i, evidentment, ajudes a nivell de l'Ajuntament, de diputació...O sigui hi ha concursos de projectes, un concurs de subvencions diguéssim, i tu pots presentar projectes i a partir d'allà es poden rebre subvencions. O, per exemple, pels aliments hi ha una ajuda per part de l'Ajuntament en forma de conveni. En teoria, en la pràctica també hauria de ser, però per llei els Ajuntaments són els responsables de cobrir les necessitats bàsiques de qualsevol dels seus ciutadans. Doncs, evidentment l'alimentació és una necessitat bàsica. Per tant, els Ajuntaments haurien de cobrir aquesta necessitat. Clar, jo dic que és teòric perquè és impossible, tant de bo algun dia pogués ser realitat però clar, és molt difícil no? Per exemple en el cas aquest dels aliments el que se sol fer a la majoria de pobles és que l'Ajuntament fa un conveni amb alguna entitat, normalment és Càritas o Creu Roja, i se signa un conveni en el sentit del fet que l'Ajuntament fa una aportació de diners per aquest projecte i l'entitat es cuida de gestionar-ho tot i de buscar els recursos que faltin per acabar de cobrir-ho. Ho dic perquè aquí el tema dels aliments funciona així a través d'un conveni amb l'Ajuntament. I cada any es renova aquest conveni, l'Ajuntament aporta aquests diners i aquí, des de Càritas, ens hem d'ocupar de la gestió d'aquest projecte per poder atendre a tota la gent que des de l'Ajuntament, o sigui des de Serveis Socials, van derivant en el servei.

-Per tant, si arribessin refugiats vosaltres hauríeu de fer la feina com l'esteu fent ara, de la mateixa manera?

El funcionament bàsic seria el mateix, simplement després s'hauria d'obrir el programa de per exemple l'acollida d'una persona que ve nova i que va en un lloc desconegut perquè hi ha unes necessitats que s'han de cobrir de diferent manera de, per exemple, la persona que ja és aquí. O necessitats pel que fa a la legalitat per solucionar papers i coses així. Evidentment, aquest programa existeix a Càritas el que passa que no s'ha

obert perquè no han vingut, i pues no té sentit. O sigui, el programa sí que existeix i es pot aplicar en el moment que sigui necessari però clar, de moment no es pot fer.

-A nivell personal, podries contestar-me quina és la teva visió sobre el que està passant?

Home em fa sentir molta vergonya com a persona europea o com a persona d'aquest món. És molt greu. És molt difícil trobar-hi paraules perquè realment com més voltes hi dónes o més hi penses més difícil és. Jo penso que seria molt important que realment tots ens hi féssim molt conscients perquè hi ha vegades, ara diré una cosa que pensaràs potser aquesta està boja, però a mi em fa la impressió que a vegades... Primerament que les notícies ens les filtren per on volen, evidentment veiem la part que volen, però tot i així moltes vegades jo penso que quan mirem les notícies pensem que mirem una pel·lícula i és diferent. És molt diferent. D'entrada és que no està lluny és que ho tenim aquí, i a vegades costa veure la diferència. Parlem de tota la part de Síria i tots aquells refugiats però ens en descuidem que des d'Àfrica també està entrant contínuament gent que també són refugiats al final. És molt vergonyós, vull dir, has de parlar a vegades amb alguns d'ells i jo crec que seria bo que tothom ho conegués més, en aquest sentit d'haver-ho parlat amb algú perquè a vegades sembla "Ostres, deixem les portes obertes i de què se'ns emplenarà?" A veure, primera que el volum de gent que pot venir, o sigui és moltíssim però distribuït és tan petit... Què hi haurà 2-3 persones en un poble? Que si no podem assumir això pot ser que ens hi parem una mica a pensar-hi tots, no? I per altra banda, encara que no es pugui fer res és el fet humà... És una persona que s'està jugant la vida i tu li estàs tancant la porta. És molt greu, jo ja t'ho he dit, el sentiment més fort és el de vergonya... De no fer res o de no saber-ho gestionar. Que segurament ni tu, ni jo ni un altre podrà fer res ell mateix però ostres, jo crec que hauríem de poder trobar la manera de poder comprometre d'alguna forma els governants perquè ells sí que ho podrien gestionar. Trobo que el que està passant és molt i molt gros.

CREU ROJA PALAMÓS



Vaig posar-me amb contacte amb el departament d'intervenció social de Creu Roja que és el departament que s'encarrega dels problemes d'immigració.

Què es fa en aquest programa d'immigració?
Hi ha 2 tipus de programes diferents. Per una banda s'atén als immigrants que es troben en situacions de vulnerabilitat social i/o econòmica. Es fa

un assessorament jurídic i d'acompanyament en matèria d'estrangeria i relacionades amb la mateixa: ajudes econòmiques puntuals, integració dels immigrants a través de programes de formació i inserció social, campanyes de sensibilització amb els immigrants del municipi, derivacions a altres entitats, etc.

I, per l'altra banda, pel que fa a les persones que es troben en una situació d'extrema vulnerabilitat hi trobem diferents projectes com la prevenció de l'exclusió escolar, l'atenció urgent a les necessitats bàsiques i persones en exclusió residencial, es fa acompanyament i assessorament a famílies en situació de vulnerabilitat social, econòmica i laboral (exclusió residencial, pobresa energètica, infantil,etc..) Ajudes econòmiques puntuals com per exemple matrícules escolars, beques de menjadors al estiu, pagament puntual de subministraments i farmàcia...), derivació a recursos de la zona, inserció social a través de programes de formació, etc. En els dos programes s'actua en coordinació amb serveis socials i el servei comarcal de primera acollida, Càritas, ensenyament, col·legis, habitatge i altres recursos del territori.

-Quin protocol d'actuació seguim?

El protocol d'actuació del departament social consta de les següents parts:

- Una primera acollida on l'àrea administrativa dóna cita a l'usuari i segons la seva demana el deriva al programa corresponent.

- Seguidament hi ha una valoració del cas des del departament social a través d'una entrevista en la qual es tracta de contextualitzar la situació econòmica, social, familiar i sanitària de l'usuari. I guiem en una fitxa de valoració.

- Finalment l'usuari planteja la seva necessitat i tenint en compte el que s'ha exposat a la fitxa de valoració, es manté en el programa o s'amplia a altres. És habitual que l'usuari acudeixi a l'entitat amb una necessitat concreta i que al llarg de l'entrevista sorgeixin o es detectin altres necessitats. En aquest moment es planteja també si és necessari derivar l'usuari a altres recursos que se li ofereixin al territori (serveis socials, violència de gènere...).

- Un cop feta l'avaluació es posa en marxa el contingut dels projectes i es fa un seguiment.

-Rebeu ajudes coma entitat per actuar? Qui us les dóna?

sí, a més de les donacions particulars (socis de Creu Roja), l'entitat rep subvencions d'entitats privades i de l'administració pública.

Quin nombre de voluntaris mou la vostra entitat?

L'any 2016 el nombre de voluntaris era de 128 persones (50,78% homes i el 49,22% dones).

-Pel que fa al tema dels refugiats, com haríeu d'actuar?

Pel que fa als refugiats hauríem d'actuar com la resta d'immigrants. Haurien d'emplenar la fitxa de valoració i si mostressin indicis característics dels refugiats i necessitassin ajudes d'asil o quelcom els hauríem d'enviar a Creu Roja Girona que és qui s'ocupa del tema. De les 112 persones immigrants ateses únicament4 han sigut derivades a Girona pel tema de refugiats, són molt poques. (Exemple de la fitxa a l'annex 98-108)

I per últim arribem a l'apartat final del meu treball. Aquí vaig contactar amb diferents centres d'educació de Palamós perquè em contestessin unes preguntes sobre el fet de si s'ha parlat dels refugiats a les escoles o a instituts per tal de conscienciar a la gent. Els resultats van ser els següents:

ESCOLA LA SALLE



-Al centre s'ha donat informació o s'ha tractat el tema dels refugiats a partir de xerrades, vídeos o qualsevol altra font d'informació i documentació? Si és així, de quina manera?

No s'ha donat informació, almenys no a cicle infantil o mitjà, que és on jo hi tinc fills, desconec si a cicle superior s'ha fet.

-La informació a quin públic anava adreçada, pares o alumnes?

Si s'ha fet, ha estat adreçat a alumnes, a pares segur que no.

-Creieu que és important informar i sensibilitzar, tant a pares com a alumnes, sobre el tema?

Si, per descomptat. És un tema el suficientment important per fer-ho.

-Al centre s'ha donat informació o s'ha tractat el tema dels refugiats a partir de xerrades, vídeos o qualsevol altra font d'informació i documentació? Si és així, de quina manera?

Sí, a través d'exposicions, passes d'informació i es farà un vídeo d'immigració.

-La informació a quin públic anava adreçada, pares o alumnes?

A alumnes però els pares també poden venir, a vegades ho han fet.

-Creieu que és important informar i sensibilitzar, tant a pares com a alumnes, sobre el tema?

Sí.



ESCOLA LA VILA

-Al centre s'ha donat informació o s'ha tractat el tema dels refugiats a partir de xerrades, vídeos o qualsevol altra font d'informació i documentació? Si és així, de quina manera?

Sí, i es farà un projecte anomenat " si no existissin fronteres".

-La informació a quin públic anava adreçada, pares o alumnes?

A alumnes.

-Creieu que és important informar i sensibilitzar, tant a pares com a alumnes, sobre el tema?

Sí.



ESCOLA VEDRUNA

-Al centre s'ha donat informació o s'ha tractat el tema dels refugiats a partir de xerrades, vídeos o qualsevol altra font d'informació i documentació? Si és així, de quina manera?

Sí, els professors ho van treballar a l'aula amb els alumnes. Van fer un treball i una recerca sobre el tema que va finalitzar en una exposició al hall de l'escola. Els alumnes

buscaven fotografies de nens refugiats i escrivien un regal que voldrien fer-li a aquell nen, parlant sempre de regals no materials.

-La informació a quin públic anava adreçada, pares o alumnes?

Tots dos.

-Creieu que és important informar i sensibilitzar, tant a pares com a alumnes, sobre el tema?

Sí, és molt important conscienciar per això es va fer l'exposició del treball perquè ho veiessin els pares i totes les persones possibles.



ESCOLA VILAROMÀ

-Al centre s'ha donat informació o s'ha tractat el tema dels refugiats a partir de xerrades, vídeos o qualsevol altra font d'informació i documentació? Si és així, de quina manera?

Sí, parlant-ne a classe.

-La informació a quin públic anava adreçada, pares o alumnes?

Als alumnes.

-Creieu que és important informar i sensibilitzar, tant a pares com a alumnes, sobre el tema? Sí, i tant.

ESCOLA CCE ELS ÀNGELS

-Al centre s'ha donat informació o s'ha tractat el tema dels refugiats a partir de xerrades, vídeos o qualsevol altra font d'informació i documentació? Si és així, de quina manera?

No, segurament els alumnes amb un nivell més alt ho van tractar sense aprofundir molt quan van sortir la notícia o hi van haver les manifestacions. el que es deuria explicar va ser la notícia al seu nivell de comprensió.

-La informació a quin públic anava adreçada, pares o alumnes?

La nostra és una escola d'educació espcial, generalment aquests temes es tracten per comprendre una mica millor el que passa al nostre voltant, però no és una de les nostres prioritats de centre.

-Creieu que és important informar i sensibilitzar, tant a pares com a alumnes, sobre el tema?

A la nostra escola no, però a la resta és important sensibilitzar als alumnes, els pares ja tenen les seves fonts d'informació no és una feina de l'escola informar-los.

5. CONCLUSIONS

Fent aquest treball he obtingut diverses conclusions:

1. Tot i la voluntat d'acollir per part de Palamós és impossible per diversos aspectes com el fet que no disposen d'habitatge social, la població no compleix el nombre d'habitats mínim per acollir-ne i el més important de tot: No ha arribat cap refugiat amb el qual s'hagi de posar en marxa el procés. Pel que fa a les institucions sí que s'han fet reunions i comitès sobre el tema però no han arribat al punt d'haver de posar-ho en marxa... Però les pautes hi són. I pel que fa a les institucions social-privades com Càritas i Creu Roja en el cas que arribessin refugiats haurien d'actuar com amb qualsevol altre immigrant i si la situació fos molt complicada enviarien el cas a un altre lloc on podrien tractar-ho de forma més eficaç i directa.

2. També he pogut observar la iniciativa i solidaritat de la gent de Palamós, això no ha faltat, respecte a aquest fet social. Tothom s'ha mostrat molt comprensiu amb la situació dels refugiats i tant les persones individuals com les que formen part de les institucions del municipi s'han mostrat molt receptives a les propostes i a tot allò que permetés aportar ajuda. És per això que s'han organitzat tot aquell conjunt d'actes amb els objectius de conscienciar i obtenir fons d'ajuda.

3. Pel que fa a les escoles del nostre municipi totes han mostrat la seva preocupació pel conflicte i ho han exposat mitjançant reunions, xerrades, projectes... Que han conscienciat tant alumnes com a pares. Únicament l'escola dels Àngels no ha pogut participar en aquesta conscienciació a causa de les dificultats dels alumnes, però sí que defensen la necessitat de difondre informació entre els altres col·legis on els alumnes tenen la capacitat adequada.

4. He pogut veure, especialment parlant amb les persones que hi han tingut contacte directe, una mica més la realitat d'aquells refugiats. Ja que, com han dit la majoria: La televisió no mostra 100% la realitat. I directament no té en compte les històries, les experiències i els sentiments dels afectats. Però parlant amb aquestes persones he pogut conèixer més a fons la situació dels refugiats ,d'una forma més sensible i profunda.

5. Una altra conclusió és que amb aquest treball he estat pendent d'un tema actual i impactant en el món, he experimentat el sentiment de voler conèixer la realitat. A causa de la metodologia del treball m'he hagut de posar en contacte amb un gran

nombre de persones i això també m'ha portat a conèixer més a fons Palamós. He pogut saber qui porta les nostres institucions, quines funcions fan, etc. Així com el fet de millorar la meva expressió de comunicació davant de persones desconegudes.

6. Palamós és un municipi amb una gran quantitat d'entitats i persones disposades a ajudar. Persones que es preocupen pel benestar, ja no únicament dels refugiats, sinó dels nostres habitants. Palamós desprèn molta solidaritat, ho ha demostrat, i puc dir que estic orgullosa de ser d'aquest poble.

6. ANNEXOS

D'aquesta pàgina cap endavant s'hi troben els annexos del treball. Són fulls d'informació referents a algunes institucions de Palamós, especialment pel que fa al departament d'immigració i ciutadania i també de Creu Roja.

SERVEI DE CIUTADANIA I IMMIGRACIÓ

Situació actual:

- Població de Palamós: 17.805 hab., 2.479 persones de nac. estrangera (dades definitives IDESCAT 2014) 14% persones de nacionalitat estrangera
- 76 nacionalitats diferents.
- Col·lectius més nombrosos: magrebí i llatinoamericà.
- Si tenim en compte que hi ha 637 persones nascudes a l'estranger però amb nacionalitat espanyola, en total hi ha 3.116 persones d'origen estranger, representa un 17,5 % de la població.

Justificació:

El servei actualment recull un programa d'activitats inclusives adreçades al col·lectiu de persones immigrades (incloent persones que tot i ser d'origen estranger, tenen nacionalitat espanyola). Aquest col·lectiu presenta necessitats molt diverses, però des de la perspectiva de planificar i dissenyar accions per fomentar la inclusió i inserció social, hem de destacar:

- **Dificultats per la regularització de la situació legal i administrativa o manteniment de la vigent**
- mancances formatives prèvies a nivell instrumental i de comunicació oral en les llengües oficials de Catalunya
- desconeixement dels mecanismes i circuits de funcionaments socials i laborals.

Aquestes característiques poden crear desigualtat d'oportunitats i poden dificultar l'accés als recursos formatius normalitzats i al mercat laboral, fet que pot portar a l'exclusió social, i denota la vulnerabilitat del col·lectiu, fent necessaris els programes per a la inclusió social, la inserció sociolaboral i també per a la cohesió social.

Per evitar la fractura social que està provocant l'actual situació econòmica es fa necessari treballar per la capacitat de les persones. Només així, treballant per fomentar la igualtat d'oportunitats en l'accés als recursos i al mercat laboral, es podrà millorar la cohesió social, disminuir les desigualtats socials i evitar el risc d'exclusió social i la pobresa.

Finalment, i degut a la vulnerabilitat del col·lectiu a qui s'adreça el servei de ciutadania i immigració, es pot considerar que les actuacions que es desenvolupen són d'"avaluació i informació de situacions de necessitat social i l'atenció immediata a persones en situació o risc d'exclusió social" i que aquestes actuacions només es poden realitzar des de l'àmbit més proper al ciutadà.

Objectius:

L'**objectiu bàsic del projecte** és contribuir a fer efectius els principis d'igualtat i de cohesió social, amb la prestació del servei orientat a la promoció de l'autonomia personal i dirigit a les persones que, per motiu del seu desconeixement de la societat catalana o del seu origen, poguessin trobar-se en situació de vulnerabilitat (desavantatge i desigualtat d'oportunitats en l'accés als recursos). Evitar la fractura social que està provocant l'actual situació econòmica, que deixa aquest col·lectiu en risc d'exclusió social, treballant per la capacitació de les persones i per la seva inserció sociolaboral, fomentant la igualtat d'oportunitats i la inclusió i cohesió social, disminuint, així, les desigualtats socials i la pobresa.

Objectius específics:

- **Millorar l'autonomia personal** mitjançant la capacitació en relació a les mancances detectades:
 - Oferir els serveis d'atenció, informació i assessorament que permetin a les persones un millor coneixement de la realitat del municipi i una millor capacitació per la inclusió social.
 - Oferir formació per a la inserció sociolaboral (formació de coneixement de la societat catalana i el seu marc jurídic).
- **Fomentar la igualtat d'oportunitats per a la inclusió social:**
 - Atendre i assessorar les persones sobre aquelles qüestions relacionades amb el marc legal i jurídic en relació a la seva situació administrativa i regularització en els casos necessaris, per afavorir la igualtat d'oportunitats en el funcionament social i l'accés als recursos.
 - Fer seguiment i elaborar itineraris formatius de competències bàsiques i de comunicació que permetin a les persones desenvolupar-se en igualtat d'oportunitats en la societat, en l'accés als recursos normalitzats i el mercat laboral, afavorint l'autonomia personal i la inclusió social.
- **Promoure la cohesió social:**
 - Crear espais de trobada intercultural per fomentar la interrelació entre els ciutadans de diverses procedències. Planificar, dissenyar i implementar accions que afavoreixin un millor coneixement entre els diversos col·lectius que conviuen al municipi, per afavorir un respecte basat en el coneixement i la interrelació mútua.
 - Fomentar el coneixement i la participació dins de les entitats del municipi.

Eixos d'intervenció i actuacions:

1. **Atenció, informació i assessorament per a la inclusió social:** Atenció, assessorament individualitzat per al disseny d'itineraris personalitzats i sessions informatives grupals:
 - Atenció i assessorament a les persones sobre aquelles qüestions relacionades amb la Llei d'estrangeria i per la millora del coneixement de l'entorn, dels mecanismes de funcionament social i del municipi
 - Sessions informatives grupals sobre temes concrets: prestacions i modificació sobre el sistema sanitari, , prevenció sobre vacunacions internacionals, informació sobre el sistema educatiu...)
 - Elaboració de propostes d'informes d'estrangeria (**arrelament social (INF02)** per la tramitació de l'autorització de residència i treball, **integració social (INF03)** per a la renovació del permís), d'acord amb la Llei 10/2010, de 10 de maig, d'acollida de les persones immigrades i de les retornades a Catalunya, el Decret 150/2014, de 18 de novembre, dels serveis d'acollida de les persones immigrades i de les retornades a Catalunya i l'Acord de col·laboració per establir un protocol d'actuació a l'hora d'elaborar els informes d'estrangeria, signat el 6 d'abril de 2011, entre el Departament de Benestar Social i Família de la Generalitat de Catalunya, la Federació de Municipis de Catalunya i l'Associació Catalana de Municipis i Comarques.
 - Assessorament jurídic en matèria d'estrangeria (renovacions permisos de residència i treball, reagrupament familiar, formació, nacionalitat, autoritzacions fills...)
 - Seguiment i disseny d'itineraris personalitzats per a la millora i capacitació de competències sociolaborals
2. **Formació per a la inserció sociolaboral:** facilitar formació en diferents àmbits per promoure l'autonomia de les persones i la igualtat d'oportunitats, derivant i facilitant l'accés als circuits (formatius, de recerca de feina...) normalitzats i el mercat laboral:
 - Sessions de coneixement de la societat catalana i el seu marc jurídic (15 h) d'acord amb la Llei 10/2010 d'acollida de les persones immigrades i retornades a Catalunya. Art. 8.
 - Sessions de coneixement de l'àmbit laboral (15 h) d'acord amb la Llei 10/2010 d'acollida de les persones immigrades i retornades a Catalunya. Art. 8.
 - Derivació a recursos formatius normalitzats per la millora de les competències lingüístiques bàsiques i la comunicació, normalment a l'Oficina de català (CNL) i/o Escola Municipal d'Adults.
3. **Actuacions comunitàries per a la cohesió social i l'acomodació mutua:** creació d'espais de trobada i foment de l'associacionisme per la creació de xarxa social.
 - Foment de l'associacionisme: acompanyament en el procés de creació d'associacions, suport a les entitats ja existents.
 - Mostra de cuines del món

- Projecte Rossinyol (mentoratge d'alumnes nousvinguts als centres educatius del municipi per part d'alumnes voluntaris de la UdG)
- Treball en l'àmbit de la diversitat religiosa

Descripció:

Aquestes intervencions que hem esmentat, s'estructuren en itineraris individualitzats a partir de l'avaluació inicial de les necessitats de cada persona usuària. En els casos que es requereix, es segueixen els circuits establerts de derivació a altres serveis públics o privats.

Les formacions són grupals (grups reduïts) i les activitats que tenen com objectiu, des de l'àmbit més comunitari, el treball de la cohesió social, fomenten la creació d'espais de trobada intercultural i el foment de la xarxa social i associativa.

La ubicació del Servei de ciutadania i immigració és al C. de la Riera, 31 (antic edifici de l'Escola Vilaromà) dins l'Aula d'aprenentatge de Palamós, equipament que també acull el Departament d'Ensenyament, l'Oficina de Català, l'Escola d'Adults i el PQPI-PTT (programes de transició al treball per a joves). Actualment ubicat a l'antic edifici de l'Escola Vilaromà.

L'horari d'atenció del Servei és de dilluns a divendres de 9 a 14 h. Tot i que les accions - activitats informatives i formatives, es porten a terme, s'organitzen en diferents horaris que arriben fins a les 21 h segons la programació i calendari concrets de cada activitat. Considerem importantíssima l'adequació i flexibilitat dels horaris i espais a l'interès i utilitat dels destinataris, ja que és la finalitat de l'existència del Servei. En totes les activitats que es desenvolupen hi ha la presència de la professional referent dels projectes de ciutadania.



ACOLLIDA DE PERSONES REFUGIADES

Des de Palamós, els serveis implicats en l'acollida a persones refugiades de manera més específica són:

- Servei de Ciutadania i Immigració:
 - o Servei de referència en l'acollida de persones refugiades des d'on es coordinaria des de l'arribada la resta de suports més específics i especialitzats.
 - o Coordinació amb Generalitat (Comitè per a l'acollida de persones refugiades) i entitats per preveure possibles actuacions en el cas que arribin persones refugiades.
 - o Coordinació amb serveis d'assessorament jurídic en matèria d'asil i refugi (Creu Roja).
 - o Infraestructura per a l'acollida igual que pels immigrants econòmics i altres.
 - o Recollida d'aportacions de la ciutadania i facilitar-ho a Generalitat, que és qui centralitza el banc de recursos.
- Departament de Cooperació i Solidaritat:
 - o Sensibilització en relació a l'acollida de persones refugiades.

En diferents reunions interdepartamentals s'ha estudiat de quina manera es poden adaptar els recursos existents a la possible arribada de refugiats al municipi.

Els recursos ordinaris dels que es disposa a Palamós i que es podrien reforçar per incloure les persones refugiades són, en els diferents àmbits:

- Suport jurídic: servei d'assessorament jurídic en matèria d'estrangeria i asil i coordinació amb altres especialistes.
- Empadronament: suport des de OAC i Servei de Ciutadania i Immigració per l'acompanyament en els tràmits i procediments per assegurar l'accés a la resta de serveis.
- Habitatge: Servei d'habitatge per a l'assessorament i suport en la cerca d'habitatge, possibles ajudes, etc..
- Aliment: possibilitat de facilitar l'accés a l'Espai de Distribució d'Aliments
- Roba: possibilitat de facilitar l'accés al rober de Càritas
- Subministraments (aigua, electricitat..): possibilitat d'ajudes d'urgència de serveis socials
- Sanitat: empadronament com a pas previ a la targeta sanitària, informació i acompanyament en la gestió dels tràmits.
- Suport psicològic: A nivell psicològic valorar la intervenció d'especialistes dels serveis inclosos en els serveis socials bàsics. Per necessitats més concretes especialistes de l'Hospital o altres serveis existents en coordinació amb Generalitat.
- Suport psicosocial: acompanyament en gestió de tràmits des del servei de Ciutadania i Immigració i OAC, centre obert..
- Infants i joves: acompanyament en l'escolarització, distribució als centres amb aules d'acollida, i valoració per part dels professionals de les necessitats educatives especials.
- Lleure: casals i activitats extraescolars per infants i joves, activitats esportives
- Educació, formació i inserció laboral: oferta formativa existent des de: centres escolars, voluntariat educatiu, escola d'adults, formacions diverses de català i altres idiomes, coneixement de la societat d'acollida i programes d'inserció laboral específics per a joves i altres

- Llengua: programa formatiu del CNL
- Treball: borsa de treball de Promoció econòmica i serveis de recerca d'ocupació del SOC, assessorament i acompanyament des del Departament de Promoció Econòmica en el procés de cerca de feina i ofertes laborals.

Per altra banda, i en coordinació amb el Comitè per a l'Acollida de Persones Refugiades de la Generalitat, s'ha establert un circuit per fer efectiva la recollida de recursos que pugui fer la ciutadania. S'utilitza una fitxa estandaritzada que es pot trobar al següent enllaç:

http://treballiaferssocials.gencat.cat/ca/tramits/formularis_i_documentacio/immigracio/persones_fisiques/ i que les persones que vulguin oferir recursos a nivell personal o material poden emplenar, d'aquesta manera es poden sistematitzar tots els recursos en un mateix fons perquè des del Comitè puguin tenir-ne coneixement i poder distribuir les persones segons l'atenció a les seves necessitats i la distribució dels recursos en el territori.

Aquesta fitxa es pot descarregar per internet però també es pot trobar al Servei de Ciutadania i Immigració i al Punt Jove, serveis on també s'haurà d'entregar la fitxa emplenada perquè des de l'Ajuntament unifiquem tota la informació i es trameti a la Generalitat. D'aquesta manera cada ajuntament pot tenir en una única borsa de recursos la informació i oferiments de la ciutadania al mateix temps que pot conèixer a través de la Generalitat els recursos d'altres municipis propers en els casos que sigui necessari.

Actualment i d'acord amb el treball que s'està realitzant des del Comitè, es demana posar èmfasi en poder cobrir les necessitats vinculades a:

- Habitatge
- Traducció i comunicació
- Acompanyament
- Formació

Com a informació important, cal dir que la condició de refugiat implica un finançament per part de fons de la UE, de 6.000€ per persona i any que es vehicularan a través de les entitats que l'Estat ha habilitat per gestionar l'acollida d'aquestes persones: CEAR, ACCEM i Creu Roja espanyola.

Palamós no disposa actualment d'habitatge social, ni recursos d'urgència, però hi pot haver la possibilitat que es cobris la despesa vinculada a la vivenda amb els fons específics de Programa d'acollida de refugiats del Ministeri de Treball i Seguretat Social, que haurien de gestionar les entitats abans esmentades.



Generalitat de Catalunya
Departament de Treball, Afers Socials
i Famílies
**Secretaria d'Igualtat, Migracions
i Ciutadania**

Benvolgut/da alcalde/essa,

El Govern de la Generalitat va crear el 22 de setembre del 2015 el Comitè per a l'Acollida de les Persones Refugiades amb l'objectiu de donar resposta a la greu crisi política i humanitària conseqüència del desplaçament forçat de milers de persones a causa de la pobresa, la guerra i la violència en els seus països d'origen i que cerquen un espai de seguretat, llibertat i respecte dels drets humans.

Aquest Comitè està constituït per representants de la major part de departaments de la Generalitat, de les administracions locals, de les entitats socials especialitzades, així com altres actors, i entre les seves funcions està la de coordinació de les administracions públiques catalanes i les entitats i organitzacions socials que actuen en l'àmbit d'acollida de les persones demandants de protecció internacional o refugiades.

En aquesta línia d'actuacions, el Comitè, en el Plenari del 30 de març d'enguany, va aprovar per assentiment de tots els seus integrants el contingut de tres documents que són rellevants per entendre la situació i el posicionament sobre l'acollida de persones refugiades a Catalunya: *Posicionament compartit sobre l'acollida de les persones refugiades, Idees clau al voltant del refugi*, i *Declaració del Comitè per a l'Acollida de les Persones Refugiades*, i que us adjuntem.

D'aquest darrer document, la Declaració, volem significar especialment l'acord de dotar amb els mitjans i recursos suficients l'acollida de persones refugiades a Catalunya.

És en aquest sentit que ens posem a la vostra disposició per ajudar a definir com podem crear places per acollir persones refugiades al vostre municipi.

Podeu contactar amb mi directament o el senyor Àngel Miret, coordinador del Comitè per a l'Acollida de les Persones Refugiades al 932701230 o bé amb el senyor Jordi Virgili de l'Equip Tècnic del Comitè, a l'adreça electrònica: jordi.virgili@gencat.cat

Us prego que feu difusió dels esmentats documents entre els veïns i veïnes, les entitats socials, i els i les treballadores del vostre ajuntament, si així ho considereu.

Rebeu una cordial salutació,

Oriol Amorós i March
Secretari d'Igualtat, Migracions i Ciutadania

Barcelona, a 16 d'abril de 2016

Carrer de Calàbria, 147
08015 Barcelona
Tel. 93 270 12 30



SUPORT A L'ACOLLIDA DE POBLACIÓ REFUGIADA EN TRÀNSIT A EUROPA VÍCTIMA DELS CONFLICTES ARMATS A L'ÀREA DE LA MEDITERRÀNIA

- 08/10/15 Reunió de coordinació de tècnics en temes de ciutadania i immigració.
Punt 3 de l'ordre del dia: Treball entorn a l'acollida de refugiats sirians

- El dia 27/11/2015 hi ha una formació per tècnics i entitats sobre el "Pla de protecció internacional: asil i refugiats" a càrrec de l'advocada en matèria d'estrangeria de Creu Roja (Anna Serra) amb una durada de 4 hores. Explicarà què implica la condició de refugiat a nivell legal i implicacions en relació a l'acollida.
- Tècnic coordinació comarques gironines explica a grans trets:
 - S'ha creat un comitè operatiu.
 - 2 grans eixos d'actuació: acollida quan arribin, suport en ruta (Fons Català Cooperació)
 - Es preveu municipis + 20.000 Hab.
 - Europa es compromet a acollir 180.000 persones que ja estan a altres països de la UE (actualment hi ha 7.000.000 de desplaçats)
 - **Govern central és qui té la competència i treballa a través de les entitats que històricament han treballat asilats i refugiats: Creu Roja, ACCEM ... amb el suport de Càritas i altres.**
 - **A Catalunya es preveu que arribaran entre 3.000 i 5.000 persones en 2 anys i es preveu que aniran a municipis de + de 20.000 hab.**
 - Catalunya no és objectiu ni ruta de pas natural.
 - Es preveu que els 180.000 no seran els únics a arribar, arribaran altres que no estaran reconeguts amb condició de refugiats i es tractaran com la resta d'immigrants econòmics.
 - No es coneixen els perfils
 - S'està treballant en 3 àmbits:
 - Acollida: en un bloc de Barcelona on estaran entre 15 dies i 3 setmanes, després es distribuïran pel territori català
 - Sensibilització: cal posar molt èmfasi en la informació i sensibilització per no caure en conflictes degut a la competència pels recursos públics.
 - Banc de recursos
 - Arribaran amb diferents condicions, aquells que tenen condició de refugiat reconeguda ja tenen permís de treball
 - **Les persones refugiades porten associats uns recursos econòmics: 6.000 € per persona i any (+500 €/mes).** Ho gestionen les entitats conveniades amb el Govern (no Generalitat ni ajuntaments). Les despeses relacionades poden incloure lloguers.

- 16/10/2015 *Reunió presentació del Comitè operatiu d'acollida de les persones refugiades a càrrec d'Àngel Miret, coordinador del Comitè per a l'Acollida de les Persones Refugiades a Catalunya i Xavier Bosch, director general per a la Immigració de la Generalitat de Catalunya.*

⇒ Presentació d'Àngel Miret (coordinador comitè operatiu refugiats)

Situació actual:

- al 2014 van arribar a Catalunya 117.000 immigrants econòmics, per tant estem parlant ara d'una xifra molt menor, 3.000 persones en un termini de 2 anys.
- Perfil:
 - Les persones que arribaran ja estan rebent acollida en altres països UE
 - Tenen cobert a nivell econòmic el tema de l'alimentació i l'allotjament
- Comitè
 - En formen part:
 - tots els departaments de la Generalitat afectats competencialment
 - Àmbit municipal representat per: diputacions, Ajuntament de Barcelona, Associacions municipals i Fons Català de Coop.
 - Entitats socials: Creu Roja, Comissió Catalana d'Ajuda als Refugiats i ACCEM i altres (ACSAR, ACNUR, Càritas...)
 - 5 grups de treball:
 - 1. Pedagogia:** comunicació – sensibilització:
 - Generar un discurs consensuat
 - Evitar declaracions i missatges equivocats
 - Explicar que els recursos destinats no s'apliquen en detriment d'altres
 - Aprofitar la solidaritat emergent (emocional), donant-hi la volta per aprofitar-los també per altres situacions de risc i immigrants econòmics
 - A nivell material, s'estan elaborant:
 - Guia de recursos (Miquel Essomba)
 - Material escolar per als fills dels refugiats
 - Mòduls formatius per al coneixement del fet
 - 2. Inventari de recursos:** materials i no materials existents al territori
 - Estan elaborant un model de **FITXA** per recollir les dades de cada municipi
 - Estan estudiant que quedi tot sistematitzat informàticament:
 - Es preveu que en 1 mes es rebi el model informatitzat
 - El fitxer es centralitzarà a Governació
 - Incluirà tot: esports, activitats, voluntaris, traductors, habitatge...
 - 3. Acollida:** s'hi aborden els possibles problemes que es poden trobar (salut, ed-formació, llengua) per preveure possibles solucions.
 - 4. Economia – treball:** no en la perspectiva d'oferir feines perquè és inviable, sinó en l'orientació professional per a la normalització, en la reflexió i treball hi ha els sindicats, Creu Roja, PIMEC i altres entitats:
 - Homologacions acadèmiques, que es treballa en coordinació amb el Govern central i és molt complexe.
 - Reconeixement d'habilitats que siguin útils per l'accés al món laboral.



5. **Salut:** no es tracta de l'atenció sanitària bàsica, aquesta ja l'estan rebent. Es tracta de conèixer i preveure aquelles patologies que ens podem trobar derivades de conflictes bèl·lics, ja que a Catalunya no en tenim experiència.
- Hi participen: Col·legi de metges, Fundació ASIC, altres col·lectius de l'àmbit de la psicologia i la psiquiatria.
 - S'establiran protocols de salut o comissions/unitats especialitzades.

En relació a l'acollida de refugiats i per tots aquells que hi estiguin en contacte o hi treballin, s'establirà un **PROTOCOL DE COMUNICACIÓ**. Cal tenir en compte que tractem amb persones que provenen d'una situació bèl·lica i que s'ha desplaçat gent de tots els "bàndols" cal respectar el dret a la privacitat i la seguretat. Ens trobarem amb persones que no volen ser identificades per desconfiança, perquè estan buscats o perquè hi hagi grups organitzats que puguin fer-los mal.

Es donarà tota la **INFORMACIÓ I UN MANUAL D'ACOLLIDA QUE INCLOGUI PROTOCOL** per aquest tema.

Aclariment: l'àmbit dels refugiats és una competència exclusiva de l'Estat espanyol. La Generalitat no imposa cap criteri, va de la mà de les 3 entitats en les que el Govern central ha delegat les funcions d'acollida.

El procés d'acollida:

(Les persones que han d'arribar a Espanya actualment estan ateses a Itàlia i Grècia).

1. Desplaçament des de l'aeroport a **3 centres per la primera acollida provisional**, es decidirà quin d'ells en funció de la quantitat:
 - "Casa-bloc": situat al barri de Sant Andreu, Barcelona. Hi ha 26 pisos de 2-3 habitacions i unes 40-50 habitacions més. És propietat de la Generalitat.
 - Edifici a Manresa: hi ha unes 90 habitacions. L'espai té uns 100.000 m2
 - La "Conreria": edifici de l'arquebisbat de Barcelona i la Fundació Pere Tarrés. Hi ha 120 habitacions.
2. Durant l'estada al centre d'arribada, es farà una **diagnosi per un equip d'atenció multidisciplinar**:
 - Diagnòstic: llengües, professió-sector econòmic, salut-malalties, situació econòmica...
 - Encaix amb banc de recursos per decidir localitat on s'hauran d'ubicar

Temporalitat: l'estada en el primer centre d'arribada on es fa la diagnosi ha de ser el mínim possible, però no es pot establir un límit perquè es definirà en funció de cada cas o situació. L'ideal seria entre 15 dies i 1 mes. L'atenció serà molt personalitzada.

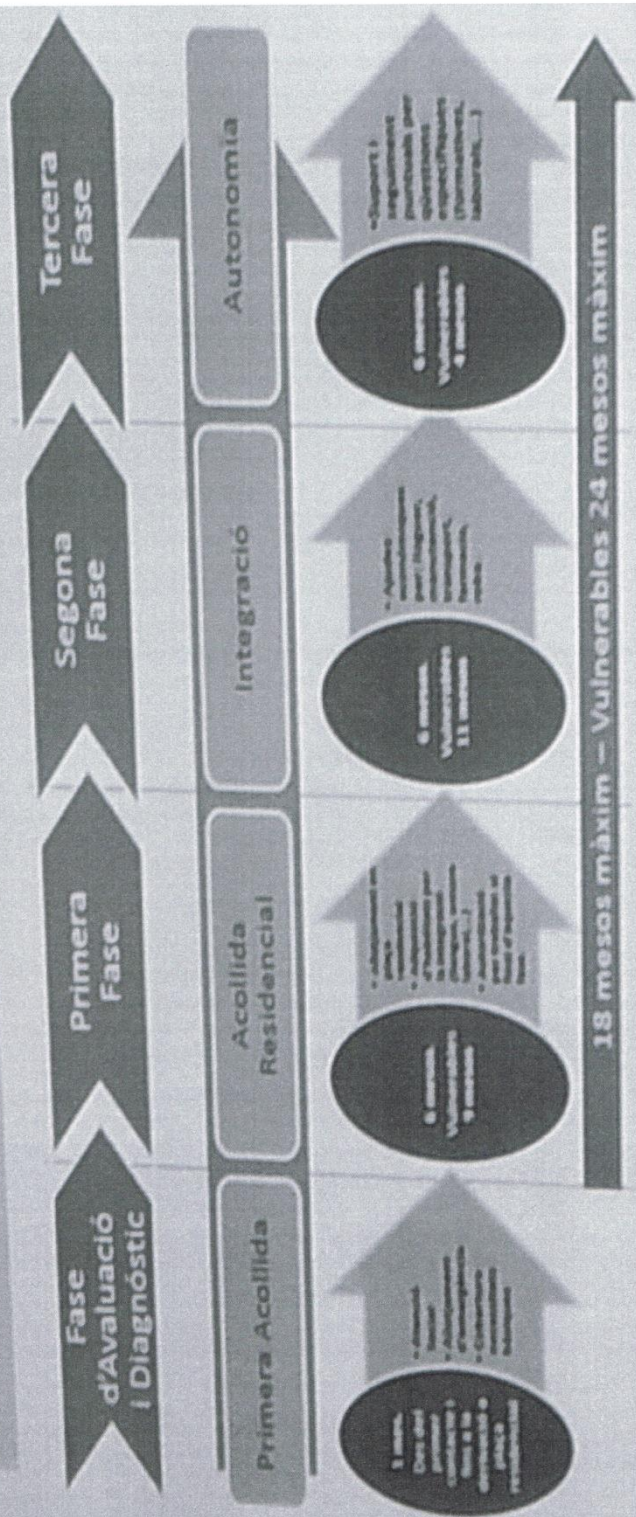
Previsió d'arribada:

- 1r contingent serà de 50 eritreus que es destinaran a Madrid
- A Catalunya es preveu que puguin arribar a mitjans de novembre però no hi ha res definitiu.

Dispositiu dissenyat perfectament: s'han previst recursos per acollir 500 persones que arribin simultàniament (fet que no ha de passar)

Projecte d'Acollida a Refugiats

Sistema d'Acollida i Integració per a persones sol·licitants de Protecció Internacional



De: Bústia Immigració Benestar Social i Família [immigracio.bsf@gencat.cat]
Enviado el: dimarts, 22 / desembre / 2015 12:00
Para: Bústia Immigració Benestar Social i Família
Asunto: Banc de recursos per a l'acollida de persones refugiades.

En els darrers mesos el **Comitè per a l'Acollida de les Persones Refugiades** ha treballat intensament per tal de donar resposta a les diferents dimensions que presenta el règim jurídic del refugi i les persones refugiades. El Comitè s'ha organitzat en set grups de treball: sensibilització i educació per al desenvolupament; inventari de recursos, acolliment, ocupació i ocupabilitat, salut, infància i persones grans.

Una de les actuacions ha consistit en l'elaboració d'una **Fitxa informatitzada d'inventari de recursos per a l'acollida de persones refugiades** que podeu trobar operativa a EACAT. El "**Procediment per a la recollida d'informació sobre els recursos per a l'acollida de persones refugiades i la Fitxa** la trobareu publicada a municat.gencat i a l'apartat [Tràmits](#) del web de la Generalitat de Catalunya.

D'aquesta manera el **Comitè** podrà disposar d'informació actualitzada sobre els recursos que s'ofereixen a tot Catalunya, que podran ser de naturalesa material (habitatges...) o immaterial (serveis de traducció, acompanyament escolar...) Aquests recursos, podran oferir-los les persones a títol individual, entitats, empreses, o bé la pròpia administració local, amb la finalitat que les entitats designades per a l'acolliment de les persones refugiades puguin gestionar-los.

Per resoldre qualsevol dubte o aclariment, us podeu posar en contacte amb Jordi Virgili jordi.virgili@gencat.cat i amb Laura Puy lpuy@gencat.cat
Rebeu una salutació cordial,

Àngel Miret Serra

Coordinador del Comitè per a l'Acollida de les Persones



Fitxa d'inventari de recursos per a l'acollida de persones refugiades

Nom del municipi on està ubicat el recurs:

.....

Dades d'identificació del titular del recurs

Titularitat del recurs:

Particular Entitat no lucrativa Entitat privada Administració pública Altres:.....

Nom de l'entitat / institució

Nom (persona de contacte)

Primer cognom

Segon cognom

Telèfon de contacte (1)

Adreça electrònica (1)

(1) És important facilitar un telèfon de contacte i una adreça electrònica per rebre comunicacions relacionades amb el contingut d'aquesta fitxa.

Informació / Declaració

- Us informem que les dades de caràcter personal que faciliteu se cediran a les entitats i/o organitzacions humanitàries col·laboradores amb el projecte.

Podeu trobar el llistat actualitzat a la secció "Altres informacions" del tràmit *Inventari de recursos per a persones refugiades* (<http://web.gencat.cat/ca/tramits/20419>) de l'apartat Tràmits del web de la Generalitat de Catalunya.

- Declaro que estic informat/ada del contingut de l'apartat de comunicació que consta en aquesta sol·licitud.

Localitat

Data

Signatura

Comunicació del Departament a la persona sol·licitant

En compliment de l'art. 5 de la Llei orgànica 15/1999, de 13 de desembre, de protecció de dades de caràcter personal, us informem que les dades personals que proporcioneu s'incorporaran al fitxer "Actuacions". La finalitat del fitxer és la gestió de les dades de les persones que participen en activitats de format i finalitat diversos, organitzades per la Direcció General d'Acció Cívica i Comunitària.

La unitat responsable del fitxer és la Direcció General d'Acció Cívica i Comunitària i les dades recollides s'emmagatzemaran amb les mesures de seguretat i confidencialitat establertes legalment.

Teniu dret a accedir a les dades facilitades, rectificar-les, cancel·lar-les i a oposar-vos al seu tractament, en les condicions previstes per la legislació vigent. Per exercir aquests drets, heu d'adreçar un escrit a la Direcció General d'Acció Cívica i Comunitària per correu postal (Passeig del Taulat, 266-270 08019 Barcelona) o correu electrònic (adreçat a dgacc.tsf@gencat.cat i signat electrònicament amb DNI electrònic o certificat digital reconegut).

Espai reservat a l'administració.

Ajuntament de:

1. Al·lojament (cessió gratuïta, lloguer social, etc.)

Tipus de via (plaça, carrer, etc.) Nom de la via

Número

Escala Pis Porta Codi postal Població

| Temps disponible | Capacitat (núm. de persones) | Núm. d'habitacions | Superfície útil (m2) | Mobiliari | Parament de la llar | Accessibilitat (1) | Tipologia de l'alojament |
|---|------------------------------|--------------------|----------------------|---|---|---|--|
| Núm. de mesos: A concretar: <input type="checkbox"/> | | | | <input type="checkbox"/> Sí <input type="checkbox"/> No | <input type="checkbox"/> Sí <input type="checkbox"/> No | <input type="checkbox"/> Sí <input type="checkbox"/> No | <input type="checkbox"/> Habitatge <input type="checkbox"/> Equipaments residencials (2): |
| | | | | | | | <input type="checkbox"/> Cessió gratuïta <input type="checkbox"/> Lloguer social |

Tipus de via (plaça, carrer, etc.) Nom de la via

Número

Escala Pis Porta Codi postal Població

| Temps disponible | Capacitat (núm. de persones) | Núm. d'habitacions | Superfície útil (m2) | Mobiliari | Parament de la llar | Accessibilitat (1) | Tipologia de l'alojament |
|---|------------------------------|--------------------|----------------------|---|---|---|--|
| Núm. de mesos: A concretar: <input type="checkbox"/> | | | | <input type="checkbox"/> Sí <input type="checkbox"/> No | <input type="checkbox"/> Sí <input type="checkbox"/> No | <input type="checkbox"/> Sí <input type="checkbox"/> No | <input type="checkbox"/> Habitatge <input type="checkbox"/> Equipaments residencials (2): |
| | | | | | | | <input type="checkbox"/> Cessió gratuïta <input type="checkbox"/> Lloguer social |

Tipus de via (plaça, carrer, etc.) Nom de la via

Número

Escala Pis Porta Codi postal Població

| Temps disponible | Capacitat (núm. de persones) | Núm. d'habitacions | Superfície útil (m2) | Mobiliari | Parament de la llar | Accessibilitat (1) | Tipologia de l'alojament |
|---|------------------------------|--------------------|----------------------|---|---|---|--|
| Núm. de mesos: A concretar: <input type="checkbox"/> | | | | <input type="checkbox"/> Sí <input type="checkbox"/> No | <input type="checkbox"/> Sí <input type="checkbox"/> No | <input type="checkbox"/> Sí <input type="checkbox"/> No | <input type="checkbox"/> Habitatge <input type="checkbox"/> Equipaments residencials (2): |
| | | | | | | | <input type="checkbox"/> Cessió gratuïta <input type="checkbox"/> Lloguer social |

- (1) La informació referent a l'accessibilitat de l'alojament (ascensor, rampes d'accés, etc.) serà important en cas d'albergar a gent gran, persones discapacitades, etc.
 (2) Equipaments residencials fan referència a hotels, residències, albergs, ...

2. Formació

• **Professorat:**

| Idiomes | Núm. de professors | Temps disponible | Tipus de destinatari | Formació |
|---------------|--------------------|------------------|--|---|
| Català | | | <input type="checkbox"/> Adults <input type="checkbox"/> Infants | <input type="checkbox"/> Gratuïta <input type="checkbox"/> Remunerada |
| Castellà | | | <input type="checkbox"/> Adults <input type="checkbox"/> Infants | <input type="checkbox"/> Gratuïta <input type="checkbox"/> Remunerada |
| Altres: | | | <input type="checkbox"/> Adults <input type="checkbox"/> Infants | <input type="checkbox"/> Gratuïta <input type="checkbox"/> Remunerada |

| Alfabetització | Núm. de professors | Temps disponible | Tipus de destinatari | Formació |
|----------------|--------------------|------------------|--|---|
| Llengua: | | | <input type="checkbox"/> Adults <input type="checkbox"/> Infants | <input type="checkbox"/> Gratuïta <input type="checkbox"/> Remunerada |
| Llengua: | | | <input type="checkbox"/> Adults <input type="checkbox"/> Infants | <input type="checkbox"/> Gratuïta <input type="checkbox"/> Remunerada |

| Altres matèries | Núm. de professors | Temps disponible | Tipus de destinatari | Formació |
|-----------------|--------------------|------------------|--|---|
| | | | <input type="checkbox"/> Adults <input type="checkbox"/> Infants | <input type="checkbox"/> Gratuïta <input type="checkbox"/> Remunerada |
| | | | <input type="checkbox"/> Adults <input type="checkbox"/> Infants | <input type="checkbox"/> Gratuïta <input type="checkbox"/> Remunerada |

• **Cessió d'espai formatiu:**

| Temps disponible | Núm. d'aules | Núm. de places | Accessibilitat | Mobiliari | Tipus de destinatari |
|------------------|--------------|----------------|---|---|--|
| | | | <input type="checkbox"/> Sí <input type="checkbox"/> No | <input type="checkbox"/> Sí <input type="checkbox"/> No | <input type="checkbox"/> Adults <input type="checkbox"/> Infants |
| | | | <input type="checkbox"/> Sí <input type="checkbox"/> No | <input type="checkbox"/> Sí <input type="checkbox"/> No | <input type="checkbox"/> Adults <input type="checkbox"/> Infants |

• **Cursos organitzats (espai + professorat):**

| Descripció del curs | Durada del curs | Núm. de places | Tipus de destinatari |
|---------------------|-----------------|----------------|--|
| | | | <input type="checkbox"/> Adults <input type="checkbox"/> Infants |
| | | | <input type="checkbox"/> Adults <input type="checkbox"/> Infants |
| | | | <input type="checkbox"/> Adults <input type="checkbox"/> Infants |
| | | | <input type="checkbox"/> Adults <input type="checkbox"/> Infants |

• **Cessió de material:**

| Tipus de material | Núm. d'unitats |
|-------------------|----------------|
| | |
| | |
| | |

• **Formació i orientació per al treball:**

3. Acompanyament i voluntariat

-Acompanyament personal i familiar (p. e. suport en les activitats de la vida diària, suport en tràmits administratius, etc.):

.....

Indiqueu tipus de destinatari: Adults Infants

-Prestacions de serveis de salut complementaris (*atenció psicològica i terapèutica, actuacions preventives i de promoció de la salut*):

.....

Indiqueu tipus de destinatari: Adults Infants

-Activitats de lleure, esports, etc....

.....

Indiqueu tipus de destinatari: Adults Infants

-Traducció / interpretació (*indiqueu de quins idiomes*):

.....

-Servei de mediació intercultural:

.....

-Altres oferiments:

.....

ANEX IV:

Fitxa per a la Valoració Immediata.

VALORACIÓ

1.- VALORACIÓ IMMEDIATA. Resposta immediata.

| | | | |
|----------------------------|--|--------------------------------|--|
| Data (alta en CRE): | | CODI USUARIA (codi persona) | |
| Data (Valoració Acollida): | | CODI SERVEI ACOLLIDA | |

1.1.- DADES GENERALS

| | | | |
|-------------------|--|-----------------------|--|
| Data d'alta | | Centre (Assemblea) | |
| Cognom 1 | | Cognom 2 | |
| Nom | | | |
| Tipus de document | | Nº de document | |
| Sexe | | Estado civil | |
| Idioma | | Estudios | |
| Data de naixement | | País de Naixement | |
| Nacionalitat | | Email | |
| Adreça | | | |
| Codi postal | | Municipi | |
| Telèfon 1 | | Telèfon 2 | |

Situació laboral:

Forma d'accés de la persona (MEDIOS desplegable de IS):

TÉCNIC/VOLUNTARI de referència

Nom i Cognoms PAULA L. PEREZ – ELISABET DURAN

| | | | | | |
|-----------|------|--|--|--|--|
| Data CITA | Dia | | | | |
| | Hora | | | | |

Motiu de la consulta:

VALORACION TÉCNICA DEL CASO

□ □

(Reseñar brevemente situación socio-económica de la familia)

VALORACION DEL CASO
(Reseñar posibles respuestas por parte de Cruz Roja, o derivación a otros recursos si cabe)

DADES GENERALS

1.1.- AMBIT FAMILIAR.

■ Genograma:



| ■ Persones que viuen en el domicili. | Nombre |
|---|--------------------------|
| <input type="checkbox"/> Parella o cònjuge | <input type="checkbox"/> |
| <input type="checkbox"/> Descendants | <input type="checkbox"/> |
| • Fills a càrrec: 1-3 | |
| • Fills a càrrec: + de 3 | |
| <input type="checkbox"/> Ascendents | |
| <input type="checkbox"/> Aïdes | |
| <input type="checkbox"/> Familiars dependents | |
| Total membres (total + 1). | |

| ■ Dades dels membres del nucli familiar | | | | | | |
|---|---------|----------|----------------|--------------|------------------------|--|
| Nom | Cognoms | Parentiu | Data Naixement | Nacionalitat | DNI/NIE / Passaport | Formació a país d'origen i/o a Espanya |
| | | | | | | |
| | | | | | | |
| | | | | | | |
| | | | | | | |
| | | | | | | |
| | | | | | | |
| | | | | | | |

| | | | | |
|--|---|--|-------------------------------------|--------------------------------------|
| ■ Hores de dedicació setmanal a cures de persones dependents: | | | | |
| <input type="radio"/> Cap | <input type="radio"/> 1-3 hores | <input type="radio"/> 4-6 hores | <input type="radio"/> 7-9 hores | <input type="radio"/> Més de 9 hores |
| ■ Nombre de dies de dedicació setmanal a cuidar la persona dependent: | | | | |
| <input type="radio"/> Serveis / Atenció aures (sooés): | | | | |
| <input type="radio"/> Cap | <input type="radio"/> Suport / xarxa | <input type="radio"/> Centres de dia | <input type="radio"/> Residència | |
| <input type="radio"/> Ludoteques o centres d'activitats extraescolars... | | <input type="radio"/> Serveis per menors de 3 anys | | |
| <input type="radio"/> Altres serveis: | | | | |
| ■ Tipus de família: | | | | |
| <input type="radio"/> Extensa | <input type="radio"/> Nuclear | <input type="radio"/> Nombrosa | <input type="radio"/> Cohabitació | <input type="radio"/> Persona sola |
| <input type="radio"/> Monoparental/monoparental | <input type="radio"/> Reconstituïda/reorganitzada | <input type="radio"/> Convivència | <input type="radio"/> Multifamílies | <input type="radio"/> Altres: |
| <input type="radio"/> Ascendents | | | | |
| <input type="radio"/> Altres | | | | |
| <input type="radio"/> Familiars dependents | | | | |
| Total membres (total + 1). | | | | |

OBSERVACIONS DE L'ÀMBIT FAMILIAR.

1.2.- Àmbit ambiental/habitatge

| | |
|---|-----------------------|
| ■ Tipus d'habitatge | |
| Sense llar | <input type="radio"/> |
| Institucionalitzat (centres d'atenció, hospital, centre penitenciari,...) | <input type="radio"/> |
| Semi-institucionalitzat (habitatge tutelat, centre d'estada d'òrma,...) | <input type="radio"/> |
| Habitatge en propietat o en procés de pagament. | <input type="radio"/> |
| Cedida sense legalitzar | <input type="radio"/> |
| Habitatge de lloguer | <input type="radio"/> |
| Habitació de lloguer | <input type="radio"/> |
| Canvi d'habitatge cada any,... o cada.... | <input type="radio"/> |
| Procés d'execució hipotecàries | <input type="radio"/> |
| Habitatge il·legal, ocupació d'habitatge il·legal, | <input type="radio"/> |
| Barraca o similar. | <input type="radio"/> |
| Població aliada | <input type="radio"/> |

OBSERVACIONS DE L'ÀMBIT AMBIENTAL/HABITATGE

1.3.- AMBIT ECONÒMIC. VALORACIÓ INTERMÈDIA.

| | | | | |
|---|--|--|--|--------------------------------------|
| ■ Ingressos familiars. | | | | |
| Import: | | | | |
| <input type="radio"/> Menys de 400€ | <input type="radio"/> De 426 a 600€ | <input type="radio"/> De 601 a 800€ | <input type="radio"/> De 801 a 1.000€ | <input type="radio"/> Més de 1.000 € |
| <input type="radio"/> Sense ingressos familiars: | | | | |
| ■ Procedència dels ingressos. | | | | |
| <input type="radio"/> Feina | <input type="radio"/> Prestació d'atur/subsidi | <input type="radio"/> Pensió no contributiva | | |
| <input type="radio"/> Pensió | <input type="radio"/> Pensió viudetat | <input type="radio"/> Pensió invalidesa | | |
| <input type="radio"/> Xarxes personals | <input type="radio"/> Renta mínima de inserció | <input type="radio"/> Plans de pensions | | |
| Altres ingressos a la llar (import) | | | ... € | |
| ■ Deutes. | | | | |
| <input type="radio"/> No té deutes | <input type="radio"/> Impagament hipoteca | <input type="radio"/> Lloguer | <input type="radio"/> Rebuts serveis bàsics | |
| <input type="radio"/> Comunitat | <input type="radio"/> Amb l'administració | <input type="radio"/> Altres deutes banc | <input type="radio"/> Deutes contractats en el país d'origen | |
| ■ Despeses familiars | | | | |
| <input type="radio"/> Habitatge | | | ... € | |
| <input type="radio"/> Manutenció | | | ... € | |
| <input type="radio"/> Serveis: aigua, llum, gas, calefacció | | | ... € | |
| <input type="radio"/> Telèfon | | | ... € | |
| <input type="radio"/> Medicació/farmàcia | | | ... € | |
| <input type="radio"/> Escolarització menors | | | ... € | |
| <input type="radio"/> Remeses / ajuda familiars | | | ... € | |
| <input type="radio"/> Transport | | | ... € | |
| ■ Ajudes d'entitats públiques o col·lectives. | | | | |
| Prestació per fill a càrrec | | | <input type="radio"/> | |
| ▪ Nom de l'entitat | | | | |
| ▪ Import | | | ... € | |
| ▪ Nombre de la persona de referència en aquesta entitat | | | | |
| Ajuda de lloguer | | | <input type="radio"/> | |
| ▪ Nom de l'entitat | | | | |
| ▪ Import | | | ... € | |
| ▪ Nom de la persona de referència en aquesta entitat | | | | |
| Ajuda de emergència | | | <input type="radio"/> | |
| ▪ Nom de l'entitat | | | | |
| ▪ Import | | | ... € | |
| ▪ Nom de la persona de referència en aquesta entitat | | | | |
| Manutenció | | | <input type="radio"/> | |
| ▪ Nom de l'entitat | | | | |
| ▪ Import | | | ... € | |
| ▪ Nom de la persona de referència en aquesta entitat | | | | |
| Altres ajudes rebudes | | | <input type="radio"/> | |
| ▪ Nom de l'entitat | | | | |
| ▪ Import | | | ... € | |
| ▪ Nom de la persona de referència en aquesta entitat | | | | |

OBSERVACIONS DE L'ÀMBIT ECONÒMIC.

| |
|--|
| |
|--|



1.4.- ÀMBIT LABORAL

| ■ Treballa | | ■ A l'atur: | |
|-----------------------|--------------------------|----------------------|--------------------------|
| Per compte propi | <input type="checkbox"/> | Menys d'un any | <input type="checkbox"/> |
| Per compte d'altri: | <input type="checkbox"/> | 1-2 anys | <input type="checkbox"/> |
| • Jornada completa | <input type="checkbox"/> | 2 o més anys | <input type="checkbox"/> |
| • Jornada parcial | <input type="checkbox"/> | ■ Altres situacions: | |
| • Contracte indefinit | <input type="checkbox"/> | Tasca llar i de cura | <input type="checkbox"/> |
| • Contracte temporal | <input type="checkbox"/> | Jubilada | <input type="checkbox"/> |
| Economia submergida | <input type="checkbox"/> | Rejubilada | <input type="checkbox"/> |
| ○ Observacions: | <input type="checkbox"/> | Pensionista | <input type="checkbox"/> |
| | | Estudiant | <input type="checkbox"/> |
| | | Altres | <input type="checkbox"/> |

| | |
|--|--------------------------|
| ○ Viu amb tots els membres de la llar a l'atur. | <input type="checkbox"/> |
| ○ Motivació per l'ocupació | |
| Entra en els teus plans treballar? | <input type="checkbox"/> |
| Tens alguna idea de què vols/pots fer? | <input type="checkbox"/> |
| Busques feina activament? | <input type="checkbox"/> |
| A: Persones en edat de treballar que viuen a la llar | |
| B: Persones que treballen a jornada completa que viuen a la llar | |
| C: Persones que treballen a jornada parcial que viuen a la llar | |
| ■ RATIO | <input type="checkbox"/> |
| Fórmula per calcular la ratio: $\frac{\text{Nombre B} + \frac{1}{2} \text{ de Nombre C}}{\text{Nombre A}}$ | |

■ Per cadascun dels membres en edat laboral:

| ■ Nom: | | | |
|---|--------------------------|-----------------|--------------------------|
| Parentiu amb la persona que atenem directament: | | | |
| ■ Treballa | | ■ A l'atur: | |
| Per compte propi | <input type="checkbox"/> | Menys d'un any | <input type="checkbox"/> |
| Per compte d'altri: | <input type="checkbox"/> | 1-2 anys | <input type="checkbox"/> |
| • Jornada completa | <input type="checkbox"/> | 2 o més anys | <input type="checkbox"/> |
| • Jornada parcial | <input type="checkbox"/> | ○ Observacions: | |
| • Contracte indefinit | <input type="checkbox"/> | | |
| • Contracte temporal | <input type="checkbox"/> | | |
| Economia submergida | <input type="checkbox"/> | | |

| | | | |
|--|--------------------------|------------------------|--------------------------|
| ■ Nom: | | | |
| Parentiu amb la persona que atenem directament: | | | |
| ■ Treballa | | ■ A l'atur: | |
| Per compte propi | <input type="checkbox"/> | Menys d'un any | <input type="checkbox"/> |
| Per compte d'altre: | <input type="checkbox"/> | 1-2 anys | <input type="checkbox"/> |
| * Jornada completa | <input type="checkbox"/> | 2 o més anys | <input type="checkbox"/> |
| * Jornada parcial | <input type="checkbox"/> | ○ Observacions: | |
| * Contracte indefinit | <input type="checkbox"/> | | |
| * Contracte temporal | <input type="checkbox"/> | | |
| Economia submergida | <input type="checkbox"/> | | |

| | | | |
|--|--------------------------|------------------------|--------------------------|
| ■ Nom: | | | |
| Parentiu amb la persona que atenem directament: | | | |
| ■ Treballa | | ■ A l'atur: | |
| Per compte propi | <input type="checkbox"/> | Menys d'un any | <input type="checkbox"/> |
| Per compte d'altre: | <input type="checkbox"/> | 1-2 anys | <input type="checkbox"/> |
| * Jornada completa | <input type="checkbox"/> | 2 o més anys | <input type="checkbox"/> |
| * Jornada parcial | <input type="checkbox"/> | ○ Observacions: | |
| * Contracte indefinit | <input type="checkbox"/> | | |
| * Contracte temporal | <input type="checkbox"/> | | |
| Economia submergida | <input type="checkbox"/> | | |

| | | | |
|--|--------------------------|------------------------|--------------------------|
| ■ Nom: | | | |
| Parentiu amb la persona que atenem directament: | | | |
| ■ Treballa | | ■ A l'atur: | |
| Per compte propi | <input type="checkbox"/> | Menys d'un any | <input type="checkbox"/> |
| Per compte d'altre: | <input type="checkbox"/> | 1-2 anys | <input type="checkbox"/> |
| * Jornada completa | <input type="checkbox"/> | 2 o més anys | <input type="checkbox"/> |
| * Jornada parcial | <input type="checkbox"/> | ○ Observacions: | |
| * Contracte indefinit | <input type="checkbox"/> | | |
| * Contracte temporal | <input type="checkbox"/> | | |
| Economia submergida | <input type="checkbox"/> | | |

| | | | |
|--|--------------------------|------------------------|--------------------------|
| ■ Nom: | | | |
| Parentiu amb la persona que atenem directament: | | | |
| ■ Treballa | | ■ A l'atur: | |
| Per compte propi | <input type="checkbox"/> | Menys d'un any | <input type="checkbox"/> |
| Per compte d'altre: | <input type="checkbox"/> | 1-2 anys | <input type="checkbox"/> |
| * Jornada completa | <input type="checkbox"/> | 2 o més anys | <input type="checkbox"/> |
| * Jornada parcial | <input type="checkbox"/> | ○ Observacions: | |
| * Contracte indefinit | <input type="checkbox"/> | | |
| * Contracte temporal | <input type="checkbox"/> | | |
| Economia submergida | <input type="checkbox"/> | | |

OBSERVACIONS DE L'ÀMBIT LABORAL:

1.6.- ÀMBIT DE LA SALUT.

| | |
|--|---|
| <p>■ Disposa de targeta sanitària?</p> <p>En cas negatiu, assenyala el motiu</p> | ○ |
| <p>■ Presenta actualment problemes de salut?</p> <p>Tens alguna preinscripció o recomanació de productes necessaris per la teva salut?</p> | ○ |
| <p>■ Tens accés al tractament necessari?</p> <p>En cas negatiu, assenyala el motiu</p> | ○ |
| <p>■ Tens problemes per accedir a la medicació o fer front al pagament de la medicació que hagi sigut receptada?</p> <p>En cas negatiu, assenyala el motiu</p> | ○ |
| <p>■ Alguna vegada no t'han atès en algun dels cupocats cervells que tens dret a l'atenció gratuïta? (atenció a menors, embarcades, situacions d'urgència o malalties que afectin a la Salut Pública)(Recollit al RD 18/2012)</p> <p>Descripció del cas</p> | ○ |
| <p>■ Hàbitc saludablec.</p> | |
| Tens una alimentació variada durant tota la setmana? | ○ |
| Fas exercici físic almenys dos vegades a la setmana? | ○ |
| Has consumit tòxics alguna vegada? | |
| Quantc àpatc al dia fas? | |
| Beus algunc durant el dia? | |

OBSERVACIONS DE L'ÀMBIT DE LA SALUT.



1.7.- ÀMBIT PERSONAL.

| | | | |
|--|---------------------------------------|---|--|
| <input checked="" type="checkbox"/> Espanyol/a: | | <input type="checkbox"/> | |
| D'origen | | <input type="checkbox"/> | |
| Nacionalitzat | | <input type="checkbox"/> | |
| <input checked="" type="checkbox"/> Estranger/a: | | <input type="checkbox"/> | |
| Situació administrativa. | | | |
| <input type="checkbox"/> Permis de residència (o treball) | | Data de caducitat: | |
| <input type="checkbox"/> Estatut refugiat | | Data de caducitat: | |
| <input type="checkbox"/> Sol·licitant de protecció internacional | | Data de caducitat: | |
| <input type="checkbox"/> No resident | | Data de caducitat: | |
| <input type="checkbox"/> Indocumentat | | | |
| <input type="checkbox"/> Ciutadà comunitari | | | |
| <input type="checkbox"/> Familiar de ciutadà de la UE | | Data de caducitat: | |
| <input checked="" type="checkbox"/> Carnet de conduir: | | | |
| Homologat | | <input type="checkbox"/> | |
| Vehícle propi | | <input type="checkbox"/> | |
| Disponibilitat: | | | |
| <input type="checkbox"/> Horària | <input type="checkbox"/> Total/àmplia | <input type="checkbox"/> Parcial (matí o tarda) | <input type="checkbox"/> Limitada |
| <input type="checkbox"/> Geogràfica | <input type="checkbox"/> Total/àmplia | <input type="checkbox"/> Parcial | <input type="checkbox"/> Molt limitada |

OBSERVACIONS DE L'ÀMBIT PERSONAL.

1.5.- ÀMBIT SOCIAL.

| | | | |
|--|---------------------------------------|--|--|
| <input checked="" type="checkbox"/> Compta amb xarxa de suport/espital social: | | <input type="checkbox"/> | |
| <input type="checkbox"/> 1-3 persones | <input type="checkbox"/> 4-6 persones | <input type="checkbox"/> 7-10 persones | |
| Acceptació social. | | | |
| Pot exercir lliurement tots els drets socials generals. | | <input type="checkbox"/> | |
| Patix discriminació o desigualtat. | | <input type="checkbox"/> | |
| <ul style="list-style-type: none"> <input type="checkbox"/> Sexe | | <input type="checkbox"/> | |
| <ul style="list-style-type: none"> <input type="checkbox"/> Edat | | <input type="checkbox"/> | |
| <ul style="list-style-type: none"> <input type="checkbox"/> Origen | | <input type="checkbox"/> | |
| Patix racisme o xenofòbia | | <input type="checkbox"/> | |
| La pràctica personal de una creença o cultura interfereix en el procés del seu desenvolupament professional i/o altres àmbits. | | <input type="checkbox"/> | |
| <ul style="list-style-type: none"> <input type="checkbox"/> Si en què | | | |
| Patix assetjament o maltractament. | | <input type="checkbox"/> | |
| <input checked="" type="checkbox"/> Pertinença/atribuïció a grup ètnic o racial objecte de discriminació. | | | |

OBSERVACIONS DE L'ÀMBIT SOCIAL.

Cruz Roja Española en cumplimiento de la Ley Orgánica 15/1999, de 13 de diciembre, de Protección de Datos de Carácter Personal, le informa que los datos de carácter personal facilitados, así como cualesquiera otros resultantes de la selección serán incorporados a ficheros automatizados y/o manuales de Cruz Roja Española. Estos datos serán objeto de tratamiento con el fin de: (i) atender las solicitudes realizadas; (ii) mantener la selección con los solicitantes; y (iii) participar en programas de colaboración con organismos públicos y gestionar posibles ayudas.

El abajo firmante garantiza la veracidad de los datos proporcionados y se compromete a comunicar cualquier modificación que pudiera acontecer. En caso de que se proporcionen datos de carácter personal referentes a otras personas, el abajo firmante deberá informarles y obtener su consentimiento. Circunstancia que declara haber realizado o comprometerse a realizar mediante la firma del presente documento. Igualmente, presta su consentimiento para la cesión de los datos cedidos a Organismos Públicos de ámbito local, autonómico, estatal, o de la Unión Europea, u Organismos privados como, por ejemplo, Fundaciones, para poder participar en programas de colaboración, gestionar las ayudas que pudieran concederse y acreditar, ante dichas organizaciones, las actuaciones realizadas.

En cualquier momento podrá ejercer los derechos de acceso, rectificación, cancelación y oposición. Para conocer el procedimiento a seguir consulte con cualquier persona de nuestra Organización.

En Palamós, a de de 2016

Firmado:

9.WEBGRAFIA

<https://elblogverde.com/aqui-tenes-la-explicacion-de-la-crisis-de-los-refugiados-en-europa-y-siria/> 01/07/2017

http://www.ara.cat/societat/Lacollida-refugiats-Espanya-ineficac-descoordinada_0_1742225797.html 01/07/2017

<http://www.lavanguardia.com/cultura/20170212/414267605940/concierto-refugiados-palau-sant-jordi-casa-nostra-casa-vostra.html> 01/07/2017

http://www.elnacional.cat/ca/societat/refugiats-morts-mediterrani_138021_102.html
03/07/2017

<http://www.palamoscomunicacio.cat/web/hemeroteca.php/1500003348/creu-roja-desaconsella-acollir-refugiats-en-cases-particulars/0?page=> 03/07/2017

<http://www.palamoscomunicacio.cat/web/hemeroteca.php/1500004079/palamos-veu-improbable-acollir-refugiats-de-guerra/0?page=> 03/07/2017

http://www.palamos.cat/palamos/ajuntament/noticies.aspx?id_registre=1415 03/07/2017

http://www.palamos.cat/palamos/ajuntament/punts/p14/programacio_3t.pdf pàg. 19
03/07/2017

<https://twitter.com/SilviaTomasTrio/status/734514705545494528> 04/07/2017

<http://www.ampalavila.cat/home/entradasensetitol-2> 04/07/2017

<http://www.costabradigital.cat/index.php/palamos/299-actualitat-i/83262-l-ajuntament-de-palamos-modificara-el-credit> 04/07/2017

<http://beteve.cat/montanesa-bienvenidos-refugiadors-refugees-welcome/> 04/07/2017
Imatge: google fotos

<http://www.elpuntavui.cat/societat/article/5-societat/893662-front-comu-i-coordinacio-de-les-capitals-de-comarca-gironines-pels-refugiats.html> 04/07/2017

<http://www.ccma.cat/tv3/alcanta/telenoticies-vespre/el-camp-de-refugiats-didomeni-a-punt-del-collapse/video/5587870/> 04/07/2017

<http://fundipau.org/wp-content/uploads/2016/01/denip2016-1.pdf> 04/07/2017

<http://www.palamoscomunicacio.cat/web/hemeroteca.php/1500006802/proem-aid-recollir-fons-a-palamos-amb-una-xerrada-de-joan-roca/1> 18/07/2017

<http://www.diaridegirona.cat/comarques/2017/07/23/girona-acull-ajuda-planificar-viatges/858153.html> 26/07/2017

<http://societat.e-noticies.cat/arriben-164-refugiats-a-espanya--111901.html> 25/08/2017

<http://www.ub.edu/ciudadania/hipertexto/europa/trabajos/ub02/1/caracteristicas.htm>
4/09/2017

(http://www.bbc.com/mundo/noticias/2015/11/151125_afganistan_eeuu_msf_bombardeo_hospital_error_ab) Imatge